

Den Europæiske Unions Tidende

C 291

49. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

30. november 2006

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Kommissionen	
2006/C 291/01	Euroens vekselkurs	1
2006/C 291/02	Udtalelse fra Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål afgivet på dets 391. møde den 30. maj 2005 om et udkast til beslutning i sag COMP/A/37.507 — AstraZeneca	2
2006/C 291/03	Høringskonsulentens endelige rapport i sag COMP/A/37.507 — AstraZeneca (<i>udarbejdet i henhold til artikel 15 og 16 i Kommissionens afgørelse 2001/462/EF, EKSF af 23. maj 2001 om høringkonsulentens kompetenceområde under behandlingen af visse konkurrencesager — EFT L 162 af 19.6.2001, s. 21</i>)	3
2006/C 291/04	Statsstøtte — Det Forenede Kongerige — Statsstøtte nr. C 39/06 (ex NN 94/05) — Ordning for førstegangsandelshavere — Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2 (¹)	5
2006/C 291/05	Offentliggørelse af en registreringsansøgning i medfør af artikel 6, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer	10
2006/C 291/06	Godkendt statsstøtte inden for rammerne af bestemmelserne i artikel 87 og 88 i EF-traktaten — Tilfælde, mod hvilke Kommissionen ikke gør indsigelse	15
2006/C 291/07	Meddelelse om indledning af en delvis interimundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af okoumé-krydsfiner med oprindelse i Folkerepublikken Kina	19
2006/C 291/08	Merværdiafgift (MOMS) (Fritaget investeringsguld) — Liste over guldmønter, der opfylder kriterierne i artikel 26b, litra a), nr. ii), i Rådets direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 som ændret ved Rådets direktiv 98/80/EF af 12. oktober 1998 (særordning for investeringsguld)	21

DA

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2006/C 291/09	Meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af ferrosilicium med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Egypten, Kasakhstan, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Rusland	34
2006/C 291/10	Frankrigs ændring af en pålagt forpligtelse til offentlig tjeneste for så vidt angår ruteflyvning mellem Paris (Orly) og Béziers	38
2006/C 291/11	Medlemsstaternes oplysninger om statsstøtte ydet i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 68/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på uddannelsesstøtte ⁽¹⁾	39
2006/C 291/12	Godkendt statsstøtte inden for rammerne af bestemmelserne i artikel 87 og 88 i EF-traktaten — Tilfælde, mod hvilke Kommissionen ikke gør indsigelse	41
2006/C 291/13	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag COMP/M.4415 — Motorola/Symbol) ⁽¹⁾	43
2006/C 291/14	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag COMP/M.4481 — Onex Corporation/Sitel Corporation) — Behandles eventuelt efter den forenklede procedure ⁽¹⁾	44
2006/C 291/15	Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag COMP/M.4421 — OJSC Novolipetsk Steel/Duferco/JV) ⁽¹⁾	45
2006/C 291/16	Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag COMP/M.4293 — Nordic Capital Fund VI/ICA MENY) ⁽¹⁾	45
	DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE	
	EFTA-Tilsynsmyndigheden	
2006/C 291/17	Retningslinjer vedrørende begrebet påvirkning af handelen i EØS-aftalens artikel 53 og 54	46
	Det Stående udvalg for EFTA-staterne	
2006/C 291/18	EMAS — Ordning for miljøledelse og miljørevision — Liste over registrerede virksomheder i Norge i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 761/2001 af 19. marts 2001	66
2006/C 291/19	Tilpasning af aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol	68
2006/C 291/20	Liste over markedsføringstilladelser udstedt af EØS-EFTA-staterne i anden halvdel af 2005	69

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾

29. november 2006

(2006/C 291/01)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	amerikanske dollar	1,3157	SIT	slovenske tolar	239,65
JPY	japanske yen	153,01	SKK	slovakiske koruna	35,531
DKK	danske kroner	7,4547	TRY	tyrkiske lira	1,9330
GBP	pund sterling	0,67430	AUD	australske dollar	1,6800
SEK	svenske kroner	9,0801	CAD	canadiske dollar	1,4953
CHF	schweiziske franc	1,5889	HKD	hongkongske dollar	10,2303
ISK	islandske kroner	90,61	NZD	newzealandske dollar	1,9398
NOK	norske kroner	8,2520	SGD	singaporeanske dollar	2,0333
BGN	bulgarske lev	1,9558	KRW	sydkoreanske won	1 224,39
CYP	cypriotiske pund	0,5780	ZAR	sydafrikanske rand	9,3790
CZK	tjekkiske koruna	27,988	CNY	kinesiske renminbi yuan	10,3036
EEK	estiske kroon	15,6466	HRK	kroatiske kuna	7,3532
HUF	ungarske forint	257,16	IDR	indonesiske rupiah	12 060,36
LTL	litauiske litas	3,4528	MYR	malaysiske ringgit	4,7727
LVL	lettiske lats	0,6978	PHP	filippinske pesos	65,430
MTL	maltesiske lira	0,4293	RUB	russiske rubler	34,6550
PLN	polske zloty	3,8243	THB	thailandske bath	47,477
RON	rumænske lei	3,4610			

⁽¹⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

Udtalelse fra Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål afgivet på dets 391. møde den 30. maj 2005 om et udkast til beslutning i sag COMP/A/37.507 — AstraZeneca

(2006/C 291/02)

1. Medlemmerne af det rådgivende udvalg er enige med Kommissionen i at anvende både artikel 82 i EF-traktaten og artikel 54 i EØS-aftalen.
 2. Medlemmerne af det rådgivende udvalg er enige i Kommissionens definition af det relevante produktmarked (dvs. markedet for orale formuleringer af receptpligtige PPI'er, hvorved H2-blokkere udelukkes).
 3. Medlemmerne af det rådgivende udvalg er enige i Kommissionens definition af det relevante geografiske marked (især markedets nationale karakter).
 4. Medlemmerne af det rådgivende udvalg er enige med Kommissionen i, at AstraZeneca har en dominerende stilling på hvert af de relevante markeder.
 5. Et flertal af medlemmerne af det rådgivende udvalg er enige med Kommissionen i, at AstraZeneca har misbrugt sin dominerende stilling ved sit mønster af urigtige oplysninger, som blev fremsat over en lang periode til patentkontorerne i Belgien, Danmark, Tyskland, Nederlandene, Norge og Det Forenede Kongerige og over for nationale domstole i Tyskland og Norge, idet det tages i betragtning, at mønstret af urigtige oplysninger var en del af AstraZenecas strategi for Omeprazol. Et mindretal afholder sig fra at udtale sig.
 6. Et flertal af medlemmerne af det rådgivende udvalg er enige med Kommissionen i, at AstraZeneca har misbrugt sin dominerende stilling ved systematisk at misbruge procedurerne for autorisation af farmaceutiske produkter ved selektiv afregistrering af Losec-kapsler i Danmark, Sverige og Norge kombineret med et skift fra Losec-kapsler til Losec MUPS-tabletter som en del af AZ's LPPS-strategi. Et mindretal afholder sig fra at udtale sig, og et andet mindretal er uenige.
 7. Medlemmerne af det rådgivende udvalg er enige med Kommissionen om overtrædelsens alvor.
 8. Medlemmerne af det rådgivende udvalg er enige med Kommissionen i dens betragtninger med hensyn til, at der er formildende omstændigheder (dette er nyt i sagen).
 9. Det rådgivende udvalg anmoder Kommissionen om at tage hensyn til alle de øvrige spørgsmål, der blev rejst under drøftelserne.
 10. Medlemmerne af det rådgivende udvalg anmoder Kommissionen om at offentliggøre denne udtalelse.
-

Høringskonsulentens endelige rapport i sag COMP/A/37.507 — AstraZeneca

(udarbejdet i henhold til artikel 15 og 16 i Kommissionens afgørelse 2001/462/EF, EKSF af 23. maj 2001 om høringkonsulentens kompetenceområde under behandlingen af visse konkurrencesager — EFT L 162 af 19.6.2001, s. 21)

(2006/C 291/03)

Udkastet til beslutning i ovennævnte sag giver anledning til følgende bemærkninger:

Undersøgelsen blev indledt efter en fælles klage af 12. maj 1999 fra virksomhederne Generics (Det Forenede Kongerige) Ltd og Scandinavian Pharmaceuticals Generics AB (herefter omtales disse begge som »Generics« eller »klageren«) efter EF-traktatens artikel 82 og EØS-aftalens artikel 54 mod medicinalvirksomhederne Astra AB (nu AstraZeneca AB) og AstraZeneca Plc (herefter omtales disse begge som »AstraZeneca«) ⁽¹⁾ efter artikel 3 i Rådets forordning nr. 17/62 ⁽²⁾.

Sagen vedrører AstraZeneca's misbrug af statslige procedurer med henblik på at afskære generiske producenter og parallelimportører fra at konkurrere med AstraZeneca's produkt, »Losec«. Der er tale om misbrug af patentsystemet, idet der bevidst er givet forkerte oplysninger til patentkontorer med det formål at få udvidet den grundlæggende patentbeskyttelse af Losec og misbrug af systemet til autorisering af medicinmarkedsføring ved afregistrering af den oprindelige tabletudgave af Losec i udvalgte lande med henblik på at forhindre autorisering af generiske udgaver af Losec og udelukke parallelhandel.

Den 29. juli 2003 blev der efter artikel 2 i forordning nr. 2842/98 ⁽³⁾ sendt en klagepunktsskrivelse til AstraZeneca. Samtidig modtog AstraZeneca en liste over dokumenter i Kommissionens journal sammen med kopier af tilgængelige dokumenter fra denne liste på to cd-rom.

AstraZeneca indsendte en fælles besvarelse, der blev modtaget den 3. december 2003, og udbad sig en mundtlig høring efter artikel 5 i Kommissionens forordning nr. 2842/98.

Hvad angår aktindsigt, skal det bemærkes, at AstraZeneca fandt, at Kommissionens tjenestegrene var forpligtet til at tage notater fra møderne med klageren, og at disse notater burde indgå i journalen. Generaldirektoratet for Konkurrence gjorde opmærksom på, at man i den endelige beslutning udelukkende agtede at forholde sig til klagerens skriftlige erklæringer i forbindelse med de pågældende møder. Generaldirektoratet mente ikke, at det var forpligtet til at tage notater fra disse møder, medmindre sådanne notater skulle anvendes som bevismateriale til den endelige beslutning. Jeg finder, at dette synspunkt understøttes af retspraksis i Retten i Første Instans (sag nr. T-191/98 og T-212/98 til T-214/98 — *Atlantic Container Line*, præmis 377, 386, 394-395). På grundlag af denne retspraksis er notater, som Kommissionen frit kan vælge at tage under møder med klageren, interne dokumenter, som principielt ikke behøver blive offentliggjort, medmindre Kommissionen gør brug af dem i sin endelige beslutning.

Klageren fik udleveret en ikke-fortrolig udgave af klagepunktsmeddelelsen den 7. november 2003 og en ikke-fortrolig udgave af AstraZeneca's besvarelse den 8. januar 2004. Klageren fremsatte sine bemærkninger til klagepunktsmeddelelsen den 16. december 2003, som blev fremsendt til AstraZeneca.

Da to tidligere ansatte i AstraZeneca skulle have mulighed for at deltage i den mundtlige høring, blev denne noget forsinket. Den fandt sted den 16. og 17. februar 2004. Både AstraZeneca og Generics sendte repræsentanter. Både før og efter den mundtlige høring, den 9. marts 2004, fremsendte AstraZeneca nye oplysninger, især som svar på emner, der var taget under på den mundtlige høring.

⁽¹⁾ Med virkning fra den 6. april 1999 fusionerede Astra AB med Zeneca Group Plc, og derved blev det britiske selskab AstraZeneca Plc stiftet.

⁽²⁾ Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962, første forordning om gennemførelse af EF-traktatens artikel 85 og 86 (EFT L 13 af 21.2.1962, s. 204).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2842/98 af 22. december 1998 om høring af parter i visse procedurer efter EF-traktatens artikel 85 og 86 (EFT L 354 af 30.12.1998, s. 18).

Ved brev af 23. november 2004 gav Kommissionen AstraZeneca mulighed for at fremsætte bemærkninger til en række faktuelle elementer og overvejelser, der ikke udtrykkelig fremgik af klagepunktsmeddelelsen, og som Kommissionen kunne henvise til i den endelige beslutning vedrørende AstraZeneca (»faktumbrev«). Efter anmodning udsatte jeg fristen for at fremsætte bemærkninger til dette brev til den 13. januar 2005. Desuden sørgede jeg for, at AstraZeneca fik alle yderligere ikke-fortrolige dokumenter, der var indsat Kommissionens journal i sagen, efter at klagepunktsmeddelelsen var udsendt. AstraZeneca fremsatte sine bemærkninger i faktumbrev af 21. januar 2005.

Det er min overbevisning, at beslutningsudkastet kun indeholder indsigelser, som parterne har haft mulighed for at udtale sig om.

På baggrund af ovenstående finder jeg, at parternes ret til at blive hørt er blevet fuldt ud respekteret i denne sag.

Bruxelles, den 31. maj 2005

Serge DURANDE

STATSSTØTTE — DET FORENEDE KONGERIGE

Statsstøtte nr. C 39/06 (ex NN 94/05)

Ordning for førstegangsandelshavere

Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2

(2006/C 291/04)

(EØS-relevant tekst)

Ved brev af 13. september 2006, der er gengivet på det autentiske sprog efter dette resumé, meddelte Kommissionen Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, at den havde besluttet at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, over for ovennævnte støtte.

Interesserede parter kan senest en måned efter offentliggørelsen af dette resumé og det efterfølgende brev sende deres bemærkninger til:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Fiskeri og Maritime Anliggender
DG FISH/D/3 »Juridiske spørgsmål«
B-1049 Bruxelles
fax (32-2) 295 19 42

Disse bemærkninger vil blive meddelt Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland. Interesserede parter, der fremsætter bemærkninger til sagen, kan skriftligt anmode om at få deres navne hemmeligholdt. Anmodningen skal være begrundet.

RESUMÉ

I juni 2004 blev Kommissionen informeret om, at »Shetland Islands Council«, den offentlige myndigheder på Shetlandsøerne i Det Forenede Kongerige, havde ydet støtte, som muligvis var ulovlig statsstøtte, til fiskerisektoren.

I henhold til ordningen for førstegangsandelshavere blev der ydet støtte som et bidrag, der skulle modsvare egenbidraget til køb af en andel i et eksisterende eller nyt fiskerfartøj. Der blev ydet støtte på 50 % af udgifterne til erhvervelse af andelen, med et maksimumsbeløb på 7 500 GBP i tilfælde af et bestående fartøj og 15 000 GBP i tilfælde af et nyt fartøj og med en maksimumsandel på 25 % af fartøjets værdi, til personer på mindst 18 år, der endnu ikke havde andel i et fiskerfartøj. Støtten blev ydet på den betingelse, at fartøjet blev anvendt til fuldtidsfiskeri i de efterfølgende fem år, og at støttemodtageren beholdt sin andel i fartøjet i en periode på fem år fra modtagelsen af støtten.

I henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 3, skal medlemsstaterne underrette Kommissionen om enhver påtænkt indførelse eller ændring af støtteforanstaltninger. Ifølge Det Forenede Kongerige har ordningen været anvendt fra 1982 til 14. januar 2005. Det Forenede Kongerige bekræftede imidlertid, at ordningen aldrig var blevet meddelt Kommissionen, og som resultat heraf skal støtteforanstaltningen betragtes som ny støtte.

Rådets forordning (EF) nr. 659/1999⁽¹⁾ fastsætter ikke nogen forældelsesfrist for undersøgelse af ulovlig støtte. Denne forordnings artikel 15 fastsætter imidlertid, at Kommissionens beføjelser til at kræve tilbagebetaling af støtte forældes efter ti år, og

at forældelsesfristen løber fra det tidspunkt, hvor den ulovlige støtte tilkendes støttemodtageren, og at den pågældende frist afbrydes, hvis Kommissionen træffer foranstaltninger. Følgelig finder Kommissionen, at det ikke er nødvendigt i dette tilfælde at undersøge støtte, der er ydet mere end ti år før, Kommissionen traf nogen foranstaltning desangående. Kommissionen mener, at forældelsesfristen blev afbrudt af dens anmodning om oplysninger, der blev sendt til Det Forenede Kongerige den 24. august 2004. Følgelig gælder forældelsesfristen for støtte ydet før den 24. august 1994, og Kommissionen vurderer i det følgende kun støtte, der er ydet ved beslutninger truffet mellem den 24. august 1994 og den 14. januar 2005. I henhold til Kommissionens oplysninger ser det ud til, at der i det tidsrum er blevet ydet omkring 8 000 000 GBP under den pågældende støtteforanstaltning.

Ordningen forekommer at være statsstøtte efter EF-traktatens artikel 87. Statsstøtte kan erklæres for forenelig med fællesmarkedet, hvis den er i overensstemmelse med en af undtagelserne i EF-traktaten. Statsstøtte til fiskerisektoren kan erklæres for forenelig med fællesmarkedet, hvis den overholder betingelserne i de retningslinjer for behandling af statsstøtte til fiskeri og akvakultur, der fandt anvendelse på det tidspunkt, støtten blev ydet⁽²⁾.

Hvad angår støtte til erhvervelse af en andel i et brugt fartøj, kan støtten i henhold til retningslinjerne fra 1994, 1997 og 2001 erklæres for forenelig med fællesmarkedet, når støtten har til hensigt at sætte havfiskere i stand til at erhverve sig en andel i eller at erstatte et fartøj efter totalskade, og fartøjet ikke er mere end 20 år gammelt og kan anvendes i mindst 10 år

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93, EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

⁽²⁾ EFT C 260 af 17.9.94, s. 3, EFT C 100 af 27.3.1997, s. 12, EFT C 19 af 20.1.2001, s. 7 og EUT C 229 af 14.9.2004, s. 5.

endnu. Retningslinjerne fra 2004 er strengere og henviser til de betingelser, der er fastsat i artikel 12, stk. 3, litra d) og stk. 4, litra f) i forordning (EF) nr. 2792/1999, der indeholder yderligere krav vedrørende støttemodtagerens alder og fartøjets samlede længde. I henhold til retningslinjerne fra 1994 og 1997 må den samlede støtte ikke overstige 30 % af de faktiske omkostninger ved fartøjets erhvervelse. I 2001-retningslinjerne blev satsen sænket til 20 %.

Den ydede støtte til erhvervelse af en andel i et brugt fartøj synes således ikke at være i overensstemmelse med retningslinjernes betingelser. Desuden giver støtteordningen mulighed for støtte op til maksimalt 25 % af de faktiske omkostninger ved erhvervelse af fartøjet, hvilket ikke ville være i overensstemmelse med 2001-retningslinjerne.

Hvad angår støtte til erhvervelse af en andel i et nyt fartøj, kan støtte til bygning af nye fiskerfartøjer ifølge pkt. 2.2.3.1. i retningslinjerne fra 1994 og 1997 erklæres forenelig med fællesmarkedet, hvis den er i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EF) nr. 3699/93. Fartøjerne skal være bygget i henhold til det flerårige udviklingsprogram (FUP) og skal overholde gældende forordninger og direktiver om hygiejne og sikkerhed samt fællesskabsbestemmelser om fartøjers størrelse. Fartøjerne skal være registreret i fiskerfartøjsregistret.

Ifølge 2001-retningslinjerne henvises der til betingelserne i forordning (EF) nr. 2792/1999, hvor det hedder, at tilgang af ny kapacitet skal udlignes med udtagning uden offentlig støtte af mindst samme kapacitet som den nye kapacitetstilgang til de pågældende fartøjskategorier. Indtil den 31. december 2001 skulle kapacitetsudtagningen være mindst 30 % større end tilgangen af ny kapacitet, hvis målsætningerne ikke var overholdt. Det gælder ligeledes, at støtten kun må gives, når medlemsstaten har indgivet oplysninger om anvendelsen af det flerårige udviklingsprogram (FUP), jf. artikel 5 i den pågældende forordning, og har opfyldt sine forpligtelser i henhold til forordning (EØF) nr. 2930/86 om definition af fiskerfartøjers karakteristika, har opfyldt betingelserne i artikel 6 i forordning (EF) nr. 2792/1999 og har overholdt de overordnede FUP-mål.

Da støtteordningen ikke henviser til hverken fiskerflådens størrelse eller hygiejne- og sikkerhedskrav, og der ikke er nogen forpligtelse til at registrere fartøjet i fiskerfartøjsregistret, har Kommissionen på nuværende tidspunkt sine alvorlige tvivl om foreneligheden af støtte til erhvervelse af en andel i et nyt fartøj, der er ydet efter 1. juli 2001.

I lyset af ovenstående analyse har Kommissionen besluttet ikke at gøre indsigelser mod denne støtteordning, for så vidt angår støtte ydet til erhvervelse af en andel i et nyt fartøj inden den 1. juli 2001. Hvad imidlertid angår støtte ydet i henhold til ordningen for erhvervelse af en andel i et nyt fartøj efter den 1. juli 2001 og al støtte ydet til erhvervelse af en andel i et brugt fartøj, har Kommissionen dog i øjeblikket alvorlige tvivl med hensyn til dens forenelighed med fællesmarkedet.

I henhold til artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 kan ulovligt udbetalt støtte kræves tilbagebetalt af støttemodtageren.

BREVETS ORDLYD

- »(1) The Commission wishes to inform the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland that, having examined the information supplied by your authorities on the measure referred to above, it has decided to initiate the procedure laid down in Article 88 (2) of the EC Treaty.

1. PROCEDURE

- (2) By letter of 15 June 2004 the Commission was informed by a citizen of the UK of unlawful aid granted by the authorities of the Shetland Islands of the UK. By letters of 24 August 2004, 4 February, 11 May and 16 December 2005 the Commission has requested the UK authorities to provide information about these measures, to which the UK authorities responded by letters of 10 December 2004, 6 April, 8 September 2005 and 31 January 2006.

2. DESCRIPTION

- (3) The Shetland Islands Council (SIC), the public authority in Shetland, has made payments to the fisheries sector under the scope of two general aid measures named "Aid to the Fish Catching and Processing Industry" and "Aid to the Fish Farming Industry", which actually consisted of several different types of aid schemes. One of these schemes is the so-called First time shareholders scheme. Under the First time shareholders scheme, which was applied from 1982 until 14 January 2005, grants could be given as contribution to matching own financial contribution for the purchase of a share in an existing or new fishing vessel. Aid was only granted to persons over 18 years old that did not yet own a share in a fishing vessel.
- (4) Aid was granted for 50 % of the acquisition costs of the share, with a maximum of GBP 7 500 in case of an existing vessel and GBP 15 000 in case of a new vessel. The other 50 % may only be financed by the beneficiaries own contribution, derived either from his own savings or from any interest-free family loan. The amount of aid may never exceed 25 % of the value of the vessel.
- (5) The aid was granted under the condition that the vessel is used for full time fishing for the next 5 years and that the beneficiary retained his share in the vessel for a period of five years from receipt of the aid.

3. COMMENTS FROM THE UNITED KINGDOM

- (6) The United Kingdom states that the aid measures concerned have already been applied already before the accession of the United Kingdom to the European Economic Community. The United Kingdom is however not able to provide any evidence of the existence of these measures at the time of accession.

- (7) The United Kingdom confirms that the aid measures have been changed over the years and that these changes have not been notified to the Commission in accordance with Article 88(3) of the EC Treaty (former Article 93(3)). The United Kingdom states however that the expenditure and application of the measures have been reported yearly to the Commission by way of the annual State aid inventory and that the officials responsible for the aids believed that by transmitting the annual reports no notification of the aid would be necessary.
- (8) Finally the United Kingdom states that where the measures and the amendments to the schemes might have been applied without prior notification to the Commission, they were applied in accordance with the conditions laid down in the Guidelines for the examination of State aid to fisheries and aquaculture applicable at the time aid was granted under the measures.
- (9) In addition, with regard to the First time shareholder scheme the United Kingdom states that the scheme was in operation until 14 January 2005, but that actually no assistance has been awarded during the financial years 2003/2004 and 2004/2005 as there were no applications. Furthermore, they state that they consider the aid to have been compatible with Guidelines for the examination of State aid to fisheries and aquaculture applicable at the times concerned.

4. ASSESSMENT

- (10) It must be determined first if the scheme can be regarded as State aid and if this is the case, if this aid is compatible with the common market.
- (11) Aid has been granted to a limited number of companies within the fisheries sector and is thus of a selective nature. The aids have been granted by the Shetland Islands Council, the public authority of Shetland, from State resources and are in the benefit of these companies which are in direct competition with other companies in the fisheries sector of both within the United Kingdom as well as in other Member States. Therefore, the measures distort or threaten to distort competition and appear to be State aid in the sense of Article 87 of the EC Treaty.

4.1. Legality

- (12) According to the United Kingdom, the two general schemes have been applied before the accession of the United Kingdom to the European Economic Community. However, the Commission notes that according to the provided information, the *First time shareholders* scheme was put in place only 1982. In any event, due to the absence of past records, the United Kingdom acknowledged that it is not able to provide evidence that the aid measures existed already before the United Kingdom joined the union and thus would have to be regarded as existing aids. In addition, the United Kingdom confirmed that the aid schemes have been changed over the years and that these changes have not been notified to the Commission in accordance with Article 88(3) of the EC Treaty (former Article 93(3)). As a result, the aid measures have to be considered as new aid.

- (13) The Commission regrets that the United Kingdom did not respect Article 88(3) of the EC Treaty, under which Member State are obliged to inform the Commission of any plans to grant or alter aid. In this respect the United Kingdom has stated that its authorities were mistakenly convinced that the inclusion of the measures into the annual State aid inventory, yearly submitted to the Commission, would be sufficient to inform the Commission of the aid in question. It must be noted however that such reporting to the Commission can not be considered as notification of the aid as required under Article 88(3) of the EC Treaty.

4.2. Basis for the assessment

- (14) Council Regulation (EC) No 659/1999⁽³⁾ does not lay down any limitation period for the examination of unlawful aid within the meaning of Article 1(f) thereof, i.e. aid implemented before the Commission is able to reach a conclusion about its compatibility with the common market. However, Article 15 of that Regulation stipulates that the powers of the Commission to recover aid is subject to a limitation period of ten years, that the limitation period begins on the day on which the aid is awarded to the beneficiary and that that limitation period is interrupted by any action taken by the Commission. Consequently, the Commission considers that it is not necessary in this case to examine the aid covered by the limitation period, i.e. aid granted more than ten years before any measure taken by the Commission concerning it.
- (15) The Commission considers that in this case the limitation period was interrupted by its request for information sent to the United Kingdom on 24 August 2004. Accordingly, the limitation period applies to aid granted to beneficiaries before 24 August 1994. Consequently, the Commission will assess below only the aid granted by decisions taken between 24 August 1994 and January 2005. It seems that during that time approximately GBP 8 000 000 have been granted under the scheme.
- (16) State aid can be declared compatible with the common market if it complies with one of the exceptions foreseen in the EC Treaty. As regards the State aid to the fisheries sector, State aid measures are deemed to be compatible with the common market if they comply with the conditions of Guidelines for the examination of State aid to fisheries and aquaculture. According to point 5.3 of the current Guidelines⁽⁴⁾ an "unlawful aid" within the meaning of Article 1(f) of Regulation (EC) No 659/1999 will be appraised in accordance with the guidelines applicable at the time when the administrative act setting up the aid has entered into force. The aid is thus to be assessed on the compatibility with the Guidelines of 1994, 1997 and 2001⁽⁵⁾.

⁽³⁾ Council Regulation (EC) No 659/1999 of 22 March 1999 laying down detailed rules for the application of Article 93 of the EC Treaty, OJ L 83, 27.3.1999, p. 1. Regulation as amended by the Act of Accession of 2003.

⁽⁴⁾ OJ C 229, 14.9.2004, p. 5.

⁽⁵⁾ OJ C 260, 17.9.1994, p. 3; OJ C 100, 27.3.1997, p. 12 and OJ C 19, 20.1.2001, p. 7.

4.3. Used vessels

4.3.1. Guidelines of 1994, 1997 and 2001

- (17) With regard to aid for the acquisition of a share in a second hand vessel, according to point 2.2.3.3 of the 1994, 1997 and 2001 Guidelines, such aid may be deemed compatible with the common market when the vessel can be used for at least another 10 years. Under the 1994, 1997 Guidelines the vessel has to be at least 10 years old, under the 2001 Guidelines 20 years. According to all guidelines the aid should be intended to enable sea-fishermen to acquire part ownership or to replace a vessel after its total loss.
- (18) With regard to the aid rate, under the 1994 and 1997 Guidelines the total amount of aid to be granted may not exceed 50 % of the participation rate provided for in Annex IV to Regulation (EC) No 3699/93, applying the scale relating to construction aid set out in that Annex. As Shetland is an Objective I region, the maximum participation rate is set at 60 %. Thus the aid for sea-fishermen to acquire part ownership of a second hand vessel may not exceed 30 % of the actual costs of the acquisition of the vessel.
- (19) Under the 2001 Guidelines this provision is amended and it is stated that the rate of the aid may not exceed in subsidy equivalent 20 % of the actual cost of the acquisition of the vessel.

4.3.2. Compatibility

- (20) Under the scheme aid was granted for individuals who acquired for the first time a share in a second hand vessel. According to the Guidelines aid could only be granted with regard to vessels, not older than 20 years, that could be used for at least another 10 years. The scheme does not contain any conditions with regard to the age of the vessels. The fact that the beneficiaries of the aid are obliged to keep their share in the vessel for at least another five years and to use the vessel for fishing during those years seems to insure that aid is granted for vessels that are still operational and to be used for some years. However, this condition is insufficient to comply with the requirements established in point 2.2.3.3. of the 1994, the 1997 as well as the 2001 Guidelines.
- (21) In addition, according to the information provided, under the scheme the aid may not exceed 25 % of the value of the vessel. Under the 1994 and 1997 Guidelines, applicable until 1 July 2001, it is allowed to grant aid with a maximum of 30 % of the actual costs of the acquisition of the vessel and thus the aid rate of the scheme of 25 % is compatible with that condition.
- (22) However the 2001 Guidelines, which Member States were to apply as from 1 July 2001, require that the aid shall not exceed 20 % of the actual costs of the acquisition of the vessel. The aid rate of the scheme of 25 % therefore no longer complies with the conditions established under the Guidelines. Therefore, from 1 July 2001, the aid rate of the scheme of 25 % exceeds seems no longer compatible.

- (23) With regard to the above, the Commission at this stage has serious doubts on the compatibility with the common market of the aid granted for the acquisition of a share in used vessels.

4.4. New vessels

4.4.1. Guidelines of 1994 and 1997

- (24) With regard to aid for the acquisition of a share in new vessels, point 2.2.3.1 of the 1994 and the 1997 Guidelines apply. According to those guidelines, aid for the construction of new fishing vessels may be deemed compatible with the common market provided that it complies with the relevant conditions of Regulation (EC) No 3699/93 ⁽⁶⁾.

Regulation (EC) No 3699/93

- (25) According to the conditions laid down in Articles 7 and 10 and Annex III (paragraph 1.3) of Regulation (EC) No 3699/93, the vessels must be built in compliance with the objectives set for the size of the fishing fleet of the Member State concerned under the multiannual guidance programme (MAGP) and must comply with the regulations and directives governing hygiene and safety and Community provisions concerning the dimension of vessels. The vessels have to be registered in the fleet register.

4.4.2. Guidelines of 2001

- (26) With regard to aid for the acquisition of a share in new vessels, point 2.2.3.1 of the 2001 Guidelines applies. According to those guidelines, aid for the construction of new fishing vessels may be deemed compatible with the common market provided that it complies with the relevant conditions of Regulation (EC) No 2792/1999 ⁽⁷⁾.

Regulation (EC) No 2792/1999

- (27) Articles 6, 7, 9 and 10 and Annex III (point 1.3) of Regulation (EC) No 2792/1999 ⁽⁸⁾, as applicable until 1 January 2003, require that the entry of new capacity is compensated by the withdrawal of a capacity without public aid which is at least equal to the new capacity introduced in the segments concerned. Until 31 December 2001, where the objectives were not yet respected, the withdrawal of capacity should at least be 30 % more than the new capacity introduced.

⁽⁶⁾ Council Regulation (EC) 3699/93 of 21 December 1993 laying down the criteria and arrangements regarding Community structural assistance in the fisheries and aquaculture sector and the processing and the marketing of its products, OJ L 346, 31.12.1993, p. 1.

⁽⁷⁾ Council Regulation (EC) No 2792/1999 of 17 December 1999 laying down the detailed rules and arrangements regarding Community structural assistance in the fisheries sector OJ L 337, 30.12.1999, p.10, as last amended by Regulation (EC) No 485/2005, OJ L 81, 30.3.2005, p. 1.

⁽⁸⁾ Council Regulation (EC) No 2792/1999 of 17 December 1999 laying down the detailed rules and arrangements regarding Community structural assistance in the fisheries sector OJ L 337, 30.12.1999, p.10, as last amended by Regulation (EC) No 485/2005, OJ L 81, 30.3.2005, p. 1.

- (28) The aid may only be granted where the Member State has submitted the information concerning the application of the Multi-annual Guidance Programme (MAGP) as required under Article 5 of that Regulation and furthermore, has complied with its obligations under Regulation (EEC) No 2930/86 concerning the characteristics of fishing vessels, has implemented the arrangements under Article 6 of Regulation (EC) No 2792/1999 and has complied with the overall MAGP-objectives.
- (29) When the vessel is deleted from the fishing vessel register of the Community, within 10 years from construction, the aid should be recovered pro rata temporis.
- (30) Finally, the vessels must be built to comply with the regulations and directives governing hygiene and safety and Community provisions concerning the dimension of vessels. The vessels have to be registered in the fleet register and must be entered in the Community fishing fleet register.
- (31) With regard to the compatibility of aid for the construction of new fishing vessels with the common market, the 2001 Guidelines aid also make reference to the provisions of Regulation (EC) No 2792/1999 as mentioned above.

Regulation (EC) No 2369/2002

- (32) However, on 1 January 2003 the relevant Articles and Annex of Regulation (EC) No. 2792/1999 were amended by Regulation (EC) No 2369/2002⁽⁹⁾. This amendment introduced the phasing out of aid for construction of new fishing vessels. According to the amended provisions, the conditions have been broadened in the sense that aid for the renewal of fishing vessels may only be granted until 31 December 2004 and for vessels of less than 400 GT.

4.4.3. Compatibility

- (33) Under the scheme grants can be given for the purchase of a share in a new fishing vessel. Aid can only be granted to persons over 18 years old that do not yet own a share in a fishing vessel. The beneficiary is obliged to use the vessel for fishing for the following 5 years and must retain their share in the vessel for at least the same period. In case of breach of the conditions under the scheme the authorities can require pro rata temporis repayment of the aid.
- (34) As the scheme seems to make no reference to the reference level for the size of the fishing fleet nor to the hygiene and safety requirement and there is obligation for the registration of the vessel in the fleet register, the Commission at this stage has serious doubts that the conditions for the acquisition of a share in a new vessel during the period starting from 1 July 2001 can be considered compatible with the Guidelines for the examination of State aid to fisheries and aquaculture.
- (35) Furthermore the scheme does not seem to contain any provisions with regard to the additional requirements introduced by Regulation (EC) No 2369/2002 (point 32), applicable as from 1 January 2003. Although the United Kingdom has stated that no aid has been granted under the scheme during the financial years 2003/2004 and

2004/2005, aid has been granted during the financial year 2002/2003 which could include aid granted after 1 January 2003. Therefore at this stage the Commission also has doubts whether the additional conditions established by Regulation (EC) No. 2369/2002 have been complied with.

- (36) With regard to the above, the Commission at this stage has serious doubts on the compatibility with the common market of the aid granted for the acquisition of a share in new vessels after 1 July 2001. Aid granted before that date however is deemed to be compatible with the guidelines in force at the time the aid was granted and thus compatible with the common market.

5. DECISION

- (37) In view of the foregoing analysis the Commission has decided not to raise any objections to this aid scheme as far as it concerns the aid granted for the acquisition of a share in a new vessel granted before 1 July 2001.
- (38) With regard to the aid granted under the scheme for the acquisition of a share in a new vessel after 1 July 2001 and all aid granted for the acquisition of a share in second hand vessels, the Commission observes that there exist, at this stage of the preliminary examination, as provided for by Article 6 of Council Regulation (EC) No 659/1999 of 22 March 1999 laying down detailed rules for the application of Article 88 of the EC Treaty, serious doubts on the compatibility of these aids with the Guidelines for the examination of State aid to Fisheries and aquaculture and, therefore, with the EC Treaty.
- (39) In the light of the foregoing conditions, the Commission, acting under the procedure laid down in Article 88 (2) of the EC Treaty and Article 6 of Regulation (EC) No 659/1999, requests the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland to submit its comments and to provide all such information as may help to further assess the aid, within one month of the date of receipt of this letter. It requests your authorities to forward a copy of this letter to the recipients of the aid immediately.
- (40) The Commission wishes to remind the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland that Article 88 (3) of the EC Treaty has suspensory effect and would draw your attention to Article 14 of Council Regulation (EC) No 659/1999, which provides that all unlawful aid may be recovered from the recipient.
- (41) The Commission warns the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland that it will inform interested parties by publishing this letter and a meaningful summary of it in the *Official Journal of the European Union*. It will also inform interested parties in the EFTA countries which are signatories to the EEA Agreement, by publication of a notice in the EEA Supplement to the *Official Journal of the European Union* and will inform the EFTA Surveillance Authority by sending a copy of this letter. All such interested parties will be invited to submit their comments within one month of the date of such publication.«

⁽⁹⁾ OJ L 358, 31.12.2002, p. 49.

Offentliggørelse af en registreringsansøgning i medfør af artikel 6, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer

(2006/C 291/05)

Denne offentliggørelse giver mulighed for at gøre indsigelse mod registreringen i medfør af artikel 7 i Rådets forordning (EF) nr. 510/2006. Indsigelserne skal være Kommissionen i hænde inden seks måneder fra datoen for nærværende offentliggørelse.

SAMMENFATNING

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 510/2006

Registreringsansøgning i henhold til artikel 5 og artikel 17, stk. 2

»RISO DI BARAGGIA BIELLESE E VERCELLESE«

EF-nr.: IT/PDO/005/0337/26.2.2004

BOB (X) BGB ()

Dette resume er blevet udarbejdet udelukkende til informativt brug. Interesserede kan få yderligere oplysninger i den fuldstændige varespecifikation hos de italienske myndigheder i pkt. 1 eller hos Europa-Kommissionen ⁽¹⁾.

1. *Ansvarlig myndighed i medlemsstaten*

Navn: Ministero delle Politiche Agricole e Forestali
Adresse: Via XX Settembre n. 20 — I-00187 Roma
Tlf.: (39-06) 481 99 68
Telefax: (39-06) 42 01 31 26
e-mail: qtc3@politicheagricole.it

2. *Ansøgende sammenslutning*

Navn: Associazione Riso di Baraggia Biellese e Vercellese
Adresse: Via F.lli Bandiera, 16 — c/o Consorzio di Bonifica della Baraggia Biellese e Vercellese — I-13100 Vercelli
Tlf.: (39-0161) 28 38 11
Telefax: (39-0161) 25 74 25
e-mail: —
Sammensætning: Producenter/forarbejdningsevirkomheder (X) andet ()

3. *Produktets art*

Kategori 1.6 — Frugt, grøntsager og korn; ubehandlet eller forarbejdet, bilag II — Ris.

4. *Varespecifikation (sammenfatning af betingelserne i artikel 4, stk. 2)*

4.1 Navn: »Riso di Baraggia Biellese e Vercellese«

⁽¹⁾ Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, Kvalitetspolitik for landbrugsprodukter, B-1049 Bruxelles.

4.2 Beskrivelse: Den beskyttede oprindelsesbetegnelse »Riso di Baraggia Biellese e Vercellese« dækker udelukkende det risprodukt, der opnås ved forarbejdning af rå ris eller uafskallet ris til »integrale«, »raffinato« og »parboiled« ris.

De rissorter, der anvendes til dyrkningen, er de nedenfor anførte med tilhørende egenskaber:

Sort	Skallens farve	Længde	Form	Perle	Fuge	Tak	Snit	Hoved
Arborio	Hvid	Lang	Halvrund	Central, udbredt	Ingen	Tydelig	Flad	Aflangt
Baldo	Hvid	Lang	Halvslank	Ingen	Ingen	Normal	Rund	Normalt
Balilla	Hvid	Kort	Rund	Lateral	Kort	Normal	Rund	Kompakt
Carnaroli	Hvid	Lang	Halvslank	Central-lateral	Ingen	Tydelig	Rund	Aflangt
S.Andrea	Hvid	Lang	Halvslank	Central-lateral	Kort	Normal	Rund	Normalt
Loto	Hvid	Lang	Halvslank	Ingen	Ingen	Normal	Rund	Aflangt
Gladio	Hvid	Lang	Meget slank	Ingen	Ingen	Ubetydelig	Flad	Aflangt

Nedenfor er angivet de biometriske og fysisk-kemiske egenskaber, der sammen med ovennævnte parametre kendetegner de pågældende rissorter.

Sort	Kornstørrelse		Konsistens kg/cm ²	Klæbrighed g/cm ²	Klarhed %	Vægt pr. 1000 riskorn g	
	Længde mm	Bredde mm				'Integrale'	'Raffinato'
	Højst		Mindst	Højst	Mindst	Højst	
Arborio	7,2	3,5	0,65	3,6	—	38	34
Baldo	7,2	3,2	0,61	4,7	50	35	31
Balilla	5,2	3,2	0,64	3,4	—	25	22
Carnaroli	7,0	3,4	0,86	1,3	—	35	31
S.Andrea	6,6	3,3	0,58	4,6	—	34	30
Loto	6,4	3,1	0,72	3,8	40	28	25
Gladio	7,0	2,2	0,86	0,8	70	22	20

4.3 Geografisk område: Dyrkningsområdet for den beskyttede oprindelsesbetegnelse »Riso di Baraggia Biellese e Vercellese« ligger i den nordøstlige del af Piemonte, i Biella- og Vercelli-provinsen og omfatter følgende kommuner: Albano Vercellese, Arborio, Balocco, Brusnengo, Buronzo, Carisio, Casanova Elvo, Castelletto Cervo, Cavaglià, Collobiano, Dorzano, Formigliana, Gattinara, Ghislarengo, Giffenga, Greggio, Lenta, Massazza, Masserano, Mottalciata, Oldenico, Rovasenda, Roasio, Salussola, San Giacomo Vercellese, Santhià, Villanova Biellese og Villarboit.

- 4.4 Bevis for oprindelse: Hver fase i produktionsprocessen kontrolleres af kontrolinstansen i pkt. 4.7. efter bestemmelserne i kontrolplanen, idet alle indgående og udgående produkter registreres. På denne måde, og ved at de pågældende dyrkede marker, producenter, forarbejdningsvirksomheder og pakkevirksomheder samt de producerede, emballerede og etiketterede mængder opføres i særlige registre, der føres af kontrolinstansen, sikres produktets sporbarhed. Alle fysiske og juridiske personer, der er opført i de pågældende registre, underkastes kontrol fra kontrolinstansens side, i overensstemmelse med bestemmelserne i varespecifikationen og den pågældende kontrolplan.
- 4.5 Fremstillingsmetode: Varespecifikationen fastsætter bl.a., hvordan gødskningen skal foretages for at opnå et sundt og perfekt modent produkt. Kvælstofholdige og tungmetaltholdige gødningsstoffer er forbudt. Behandling med fungicider og insekticider skal være gennemført mindst 40 dage inden høsten, medmindre andet er fastsat i gældende lovgivning om anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler. De nødvendige riskorn til udsæd skal være et sædprodukt, der er certificeret af E.N.S.E. for at garantere sortens renhed, spiringskvalitet og fravær af parasitter.

Tørringen af rårs skal foretages med midler og på måder, der forhindrer eller mindsker mest muligt kontaminering af risenes skaller med eventuelle rester af brændstof og eksterne lugte. Der foretrækkes tørringsanlæg med indirekte varme, så vidt muligt drevet af gas, LPG eller lignende.

Rårs, der oplagres og udbydes til salg med henblik på forarbejdning, må ikke indholde over 14 % fugtighed.

Ved opbevaring af rårs skal risavleren træffe alle foranstaltninger til at minimere tilstedeværelse af dyre- og svampeparasitter og unormal gæring. Ved sommerens slutning, og under alle omstændigheder inden rishøsten og den efterfølgende oplagring, skal der foretages følgende:

- a) en forebyggende behandling med insekticider for at forebygge, at insekter dukker op fra tidligere gemmesteder, hvor de søgte ly under tidligere rengøring;
- b) rengøring og fjernelse af uønskede rester fra desinfektion for at forebygge insekters tilbagevenden
- c) tilbundsgående rengøring af mejetærskere, egne og tredjeparters køretøjer, der blev anvendt til transport af risen til oplagring eller til afsætning. Følgende behandlinger af rårs er tilladt:

Forarbejdning til »riso integrale« (brune ris) eller den efterfølgende raffinering af produktet

Afskalning: fjernelse af riskornets avner og efterfølgende kalibrering.

Forarbejdning til »riso raffinato« (hvide ris)

Raffinering eller afslibning — Fjernelse af riskornenes celluloseskal ved afslibning: denne forarbejdning skal gennemføres således, at raffineringsgraden kan defineres som »2. grad«.

Raffineringsteknikkerne skal følge metoder, der forhindrer, at riskornene beskadiges.

- 4.6 Tilknytning: Produktionsområdet som defineret i pkt. 4.3 består af et enkelt kerneområde med planeringsvanskeligheder på grund af jordens ler- og jernindhold, der omsættes til forskellige overrisningsniveauer. Desuden er klimaet karakteriseret ved temmelig kølige sommermåneder og ved hyppige termiske inversioner, der fremmes af de kolde vinde, der blæser ned fra bjergene. Tilstedeværelsen af kolde vandløb i området, der ligger ved foden af Alpene, gør desuden sit til, at dette område er det første, der overrisles af bjergvandløbene.

Resultatet af disse særlige forhold i produktionsområdet er, at »Riso di Baraggia Biellese e Vercellese« er kendetegnet ved gode kogeegenskaber, større konsistens og ringe klæbrighed. Disse egenskaber anerkendes enstemmigt af forbrugerne og tilskrives i øvrigt det lavere udbytte og længere vækstkredsløb end ris fra andre områder.

Lige siden begyndelsen af 1900-tallet blev ris — der er en traditionel afgrøde i Baraggia — ligeledes anvendt som folkekært symbol selv i sporten, navnlig cykelsporten med stjerner som Coppi, Bartali og Magni blandt andre.

Mangfoldigheden i Baraggia og dens ris blev i ca. 50 år beskrevet i »Giornale di Riscicoltura« (risavlernes blad), der blev udgivet en gang om måneden fra 1912 til 1952 af det tidligere »Istituto Sperimentale di Riscicoltura di Vercelli«, der ofte indholdt videnskabelige artikler for at fremme de særlige egenskaber i Baraggia-området og for den ris, der blev produceret der. Samme institut erhvervede i 1931 i Villarboit kommune (i midten af Baraggia-risdykningsområdet) en risavlsbedrift og benyttede dette forskningscenter til at videreudvikle de særlige egenskaber af Baraggia-områdets produkter. Fra 1952 blev nævnte månedsblad efterfulgt af bladet »Il Riso«, der udgives af Det Nationale Risorgan (E.N.R.), hvor forskellige artikler fremhævede de særlige egenskaber ved den ris, der produceres i dette område.

Dyrkningen af ris i det begrænsede Baraggia-område fandt sted i begyndelsen af det 17. århundrede og dokumenteres også i notarakter fra 1606 i Salussola kommune, der ligger i det afgrænsede område.

4.7 Kontrolinstans:

Navn: Ente Nazionale Risi

Adresse: Piazza Pio XI — I-20123 Milano

Tlf.: (39-02) 885 51 11

Telefax: —

e-mail: —

- 4.8 Mærkning: Produktet BOB »Riso di Baraggia Biellese e Vercellese« skal for at afsættes til konsum på etiketten bære den præcise betegnelse for den sort, der dyrkes i området (og ikke en tilsvarende, selv om den er godkendt efter gældende regler). Der findes forskellige emballageformer, afhængig af bestemmelsesmarkedet. Pakninger med D.O.P. »Riso di Baraggia Biellese e Vercellese« til detailsalg, skal være af følgende vægt udtrykt i kg: 0,250 — 0,500 — 1,0 — 2,0 — 5,0 — 10,0 — 25,0, og skal bestå af poser, stofposer eller plastposer, der er godkendt til fødevarer og pakker af forskellige materialer, der er tilladt ved lov om fødevareremballering.

Følgende skal være trykt på emballagen:

- EU's BOB-mærke
- logoet for D.O.P. »Riso di Baraggia Biellese e Vercellese«, der skal tydeligt fremstå på emballagen med bogstaver, der i størrelse og farve udskiller sig fra resten, ved siden af EU-mærket
- risavlernes og risemøllernes egne mærker, navne og sortangivelse.

Salgsfremmende og misvisende oplysninger er forbudt.

De produkter, hvortil der er blevet anvendt BGB »Riso di Baraggia Biellese e Vercellese«, også efter forarbejdning, kan markedsføres i pakninger, der er påført henvisning til den pågældende betegnelse, uden af EF-mærket anføres, hvis:

- produktet med beskyttet betegnelse, certificeret som sådant, er den eneste varekategori, der indgår i produktet;
- de, der anvender produktet med beskyttet betegnelse, har fået tilladelse af indehaverne af den registrerede intellektuelle ejendomsret til betegnelsen BOB forsamlet i en sammenslutning under Ministero delle Politiche Agricole Alimentari Forestali (Landbrugsministeriet). Denne sammenslutning står også for optegnelsen i de rette registre og kontrollerer, at den beskyttede betegnelse anvendes korrekt. Findes der ikke en sådan sammenslutning, udføres de ovenfor nævnte funktioner af MIPAAF, der er den nationale myndighed med ansvar for anvendelse af forordning (EØF) nr. 2081/92.

Logoet for betegnelsen »RISO DI BARAGGIA Biellese e Vercellese«, hvis farvesammensætning er detaljeret beskrevet i varespecifikationen, er rundt og fornedet i forgrunden er der tre side om side opretstående hvide riskorn, således som de normalt vises og er synlige for forbrugerne. Øverst på riskornene ses den lille fuge, hvor kimen sad før forarbejdningen.

På en hvid baggrund i midten af logoet er der en stiliseret tegning af Monte Rosa-massivet, fra hvis højder løber de kolde vandløb, der direkte og primært bruges til overrisling af rismarkerne i Baraggia, der er eneste ophav til produkterne »RISO DI BARAGGIA Biellese e Vercellese«.

Oven over tegningen er skrevet navnet »RISO DI BARAGGIA« og nedenunder angivelsen af det administrative område »Biellese e Vercellese«.

4.9 Nationale bestemmelser: —

**Godkendt statsstøtte inden for rammerne af bestemmelserne i artikel 87 og 88 i EF-traktaten
Tilfælde, mod hvilke Kommissionen ikke gør indsigelse**

(2006/C 291/06)

Godkendelsesdato	12.10.2006
Sag nr.	N 131/06
Medlemsstat	Nederlandene
Titel	GroEIFaciliteit
Retsgrundlag	Wet van 29 februari 1996, houdende vaststelling van regels inzake de verstrekking van subsidies door de Minister van Economische Zaken (Kaderwet EZ-subsidies);
Foranstaltningstype	Støtteprogram
Formål	Små og mellemstore virksomheder (SMV)
Støtteform	Garanti
Rammebeløb	Samlet forventet støtteydelse 900 mio. EUR
Støtteintensitet	Foranstaltning, der ikke udgør støtte
Varighed	1.6.2006 — 1.6.2012
Økonomisk sektor	Ikke sektorspecifik
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	Ministry of Economic Affairs Bezuidenhoutseweg 20 Postbus 20101 2500 EC Den Haag Nederland

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Godkendelsesdato	12.10.2006
Sag nr.	N 349/06
Medlemsstat	Frankrig
Region	Ile-de-France
Titel	Aide à la formation en faveur de Rioglass France SA
Retsgrundlag	Protocole d'accord pour la formation des salariés Thomson Vidéoglass Bagneaux-sur-Loing du 21 octobre 2005
Støtteordning	Individuel støtte
Formål	Uddannelse
Støtteform	Direkte støtte
Rammebeløb	Samlet forventet støtteydelse: EUR 1,5 millioner

Varighed	1.11.2005 — 1.4.2007
Økonomisk sektor	Fremstillingsvirksomhed
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	Ministère de l'emploi, de la cohésion sociale et du logement + Conseil régional Ile-de-France

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Godkendelsesdato	11.1.2006
Sag nr.	N 613/05
Medlemsstat	Den Tjekkiske Republik
Titel	Změna úlevy spotřební daně a provozních subvencí na bionaftu (Česká republika)
Retsgrundlag	Narižení vlády ze 7. prosince 2005, kterým se mění narižení vlády č. 148/2005
Foranstaltningstype	Støtteprogram
Formål	Miljøbeskyttelse
Støtteform	Direkte støtte
Rammebeløb	Forventet årligt støtteydelse 77 mio. EUR
Varighed	1.1.2006 — 31.12.2006
Økonomisk sektor	Energi

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Godkendelsesdato	20.10.2006
Sag nr.	N. 625/06
Medlemsstat	Italien
Region	Piemonte
Titel	Bando regionale sulla ricerca industriale e attività di sviluppo precompetitivo
Retsgrundlag	Determinazione dirigenziale n. 501 del 25.7.2006
Foranstaltningstype	Støtteprogram
Formål	Forskning og udvikling
Støtteform	Direkte støtte
Rammebeløb	Samlet forventet støtteydelse 32 mio. EUR

Støtteintensitet	50 %
Varighed	31.12.2008
Økonomisk sektor	Ikke sektorspecifik
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	Regione Piemonte Piazza Castello 165 Torino (Italia)

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Godkendelsesdato	19.1.2006
Sag nr.	N 643/05
Medlemsstat	Nederlandene
Titel	Milieu-investeringsaftryk (MIA)
Retsgrundlag	Artikel 3.42a van de Wet inkomstenbelasting 2001
Foranstaltningstype	Støtteprogram
Formål	Miljøbeskyttelse
Støtteform	Mindskelse af skattegrundlaget
Rammebeløb	Forventet årligt støtteydelse 91 — 123 mio EUR
Varighed	1.12.2006 — 31.12.2009

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Beslutning vedtaget den	26.9.2006
Sag nr.	N. 51/06
Medlemsstat	Italien
Støtteordning	Poste Italiane SpA: kompensation fra staten for selskabets forpligtelse til at levere offentlige posttjenester for 2000-2005
Retsgrundlag	Contratto di programma 2000-2002 tra il Ministero del tesoro, del bilancio e della programmazione economica e le Poste italiane SpA, Contratto di programma 2003-2005 tra il Ministero delle comunicazioni di concerto con il Ministero dell'economia e delle finanze e la società per azioni Poste Italiane
Foranstaltningens art	Forenelig støtte
Formål	Tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse
Støtteform	Direkte tilskud

Rammebeløb	2,4 mia. EUR i hele perioden
Varighed	2000-2005
Berørte sektorer	Postsektoren
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	Ministero dell'economia e delle finanze

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Godkendelsesdato	8.11.2006
Sag nr.	NN 54/06
Medlemsstat	Den Tjekkiske Republik
Region	Olomouc
Titel	Vysoká škola logistiky, o.p.s
Retsgrundlag	Ad hoc-kontrakter
Foranstaltningstype	Foranstaltning, der ikke udgør støtte
Rammebeløb	229 000 EUR
Støtteintensitet	Foranstaltning, der ikke udgør støtte
Økonomisk sektor	Uddannelse
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	Magistrát města Přerova, Česká republika

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Meddelelse om indledning af en delvis interimundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af okoumé-krydsfiner med oprindelse i Folkerepublikken Kina

(2006/C 291/07)

Kommissionen har modtaget en anmodning om en delvis interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (»grundforordningen«) ⁽¹⁾, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2117/2005 ⁽²⁾. Undersøgelsen er begrænset til varens anvendelsesområde.

Anmodningen blev indgivet af European Federation of the Plywood Industry (FEIC) (»ansøgeren«).

1. Varen

Den undersøgte vare er okoumé-krydsfiner, dvs. krydsfiner, der udelukkende består af trælag, hvoraf det enkelte lag ikke må være over 6 mm tykt, og mindst et af de ydre lag skal være af okoumé, der ikke er belagt med en permanent film eller andre materialer, og med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»den pågældende vare«), normalt henhørende under KN-kode ex 4412 13 10. KN-koden angives kun til orientering.

2. Gældende foranstaltninger

De i øjeblikket gældende foranstaltninger er en endelig antidumpingtold, som er indført ved Rådets forordning (EF) nr. 1942/2004 ⁽³⁾ på importen af okoumé-krydsfiner, dvs. krydsfiner, der udelukkende består af trælag, hvoraf det enkelte lag ikke må være over 6 mm tykt, og mindst et af de ydre lag skal være af okoumé, der ikke er belagt med en permanent film eller andre materialer, henhørende under KN-kode ex 4412 13 10 (Taric-kode 4412 13 10 10) og med oprindelse i Folkerepublikken Kina.

3. Begrundelse for undersøgelsen

Ansøgeren har fremlagt tilstrækkelige beviser for, at anvendelsesområdet for de gældende foranstaltninger ikke længere er tilstrækkeligt til at modvirke den skadevoldende dumping.

Ansøgeren hævder, at der er kommet nye varettyper på markedet, f.eks. krydsfiner, der udelukkende består af trælag, hvoraf det enkelte lag ikke er over 6 mm tykt, og mindst et af de ydre lag er af bintangor, red canarium, kedondong eller visse andre arter, der ikke er belagt med en permanent film eller andre materialer, henhørende under KN-kode ex 4412 13 10, ex 4412 13 90 og ex 4412 14 00. KN-koderne anføres blot til orientering. Varerne bør være omfattet af foranstaltningerne, da de har samme grundlæggende fysiske og kemiske egenskaber og endelige anvendelsesformål som den vare, der er omfattet af de eksisterende foranstaltninger. Den pågældende vare og de nye varettyper bør derfor anses for at være én og samme vare.

4. Procedure

Kommissionen har efter høring af Det Rådgivende Udvalg fastslået, at der foreligger tilstrækkelige beviser til at indlede en delvis interimundersøgelse, og den indleder en fornyet undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 3, begrænset til definitionen af den pågældende vare. Undersøgelsen vil vise, om der er behov for at ændre de eksisterende foranstaltningers anvendelsesområde.

a) Spørgeskemaer

For at indhente de oplysninger, som Kommissionen anser for nødvendige til undersøgelsen, vil den sende spørgeskemaer til ansøgeren, importørerne, brugerne, de eksporterede producenter i Folkerepublikken Kina og myndighederne i de berørte eksportlande. Disse oplysninger og den tilhørende dokumentation skal være Kommissionen i hænde inden for fristen i punkt 5, litra a).

b) Indsamling af oplysninger og afholdelse af høringer

Alle berørte parter opfordres hermed til at tilkendegive deres synspunkter, fremsende andre oplysninger end besvarelser af spørgeskemaet og fremlægge dokumentation herfor. Disse oplysninger og den tilhørende dokumentation skal være Kommissionen i hænde inden for fristen i punkt 5, litra a).

Kommissionen kan endvidere høre berørte parter, hvis de anmoder herom og kan godtgøre, at der er særlige grunde til, at de bør høres. En sådan anmodning skal indgives inden for fristen i punkt 5, litra b).

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 340 af 23.12.2005, s. 17.

⁽³⁾ EUT L 336 af 12.11.2004, s. 4.

5. Frister

- a) *For at give sig til kende og indsende besvarelser af spørgeskemaet og andre oplysninger*

Medmindre andet er angivet, skal alle berørte parter give sig til kende over for Kommissionen, fremsætte deres synspunkter og afgive besvarelser af spørgeskemaer eller alle andre oplysninger senest 40 dage efter datoen for offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*, hvis der skal tages hensyn til deres bemærkninger i forbindelse med undersøgelsen. Der gøres opmærksom på, at de fleste proceduremæssige rettigheder, der er fastsat i grundforordningen, kun kan respekteres, hvis parterne giver sig til kende inden for ovennævnte frist.

- b) *Høringer*

Alle berørte parter kan desuden anmode om at blive hørt af Kommissionen inden for samme frist på 40 dage.

6. Skriftlige redegørelser, besvarelser af spørgeskemaet og korrespondance

Alle redegørelser og anmodninger fra berørte parter skal indgives skriftligt (ikke i elektronisk form, medmindre andet er angivet) med angivelse af den pågældendes navn, adresse, e-mail-adresse og telefon- og faxnummer. Alle skriftlige redegørelser, herunder de oplysninger, der anmodes om i denne meddelelse, besvarelser af spørgeskemaer og korrespondance, som videregives af de berørte parter som fortroligt materiale, skal være forsynet med påtegningen »*Limited*«⁽¹⁾ og skal i overensstemmelse med grundforordningens artikel 19, stk. 2, være ledsaget af et ikke-fortroligt sammendrag forsynet med påtegningen »FOR INSPECTION BY INTERESTED PARTIES«.

Kommissionens adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Handel
Direktorat B
Kontor: J-79 5/16
B-1049 Bruxelles
fax (32-2) 295 65 05.

7. Manglende samarbejde

Hvis en af de berørte parter nægter at give adgang til nødvendige oplysninger eller undlader at meddele dem inden for fristerne eller lægger væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, kan der i henhold til grundforordningens artikel 18 træffes afgørelser, positive eller negative, på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger.

Konstateres det, at en berørt part har meddelt urigtige eller vildledende oplysninger, ses der bort fra disse oplysninger, og der kan i overensstemmelse med grundforordningens artikel 18 gøres brug af de foreliggende faktiske oplysninger. Hvis en berørt part udviser manglende eller begrænset samarbejdsvilje, og der gøres brug af de foreliggende faktiske oplysninger, kan resultatet blive mindre gunstigt for denne part, end hvis den pågældende havde udvist samarbejdsvilje.

8. Tidsplan for undersøgelsen

Undersøgelsen skal afsluttes senest 15 måneder efter datoen for offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*, jf. grundforordningens artikel 11, stk. 5.

⁽¹⁾ Dette betyder, at dokumentet kun er til intern brug. Det er beskyttet i henhold til artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43). Det er et fortroligt dokument i henhold til artikel 19 i grundforordningen og artikel 6 i WTO-aftalen om anvendelsen af artikel VI i GATT 1994 (antidumpingaftalen).

**MERVÆRDIAFGIFT (MOMS)
(FRITAGET INVESTERINGSULD)**

Liste over guldmønter, der opfylder kriterierne i artikel 26b, litra a), nr. ii), i Rådets direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 som ændret ved Rådets direktiv 98/80/EF af 12. oktober 1998 (særordning for investeringsguld)

(2006/C 291/08)

Gældende for 2007

BEGRUNDELSE

- a) Denne liste er udarbejdet på grundlag af de oplysninger, som medlemsstaterne har sendt til Kommissionen inden for den frist, der er fastsat i artikel 26b, litra A), i sjette momsdirektiv (som ændret ved direktiv 98/80/EF af 12. oktober 1998).
- b) De mønter, der er medtaget på denne liste, anses for at opfylde kriterierne i artikel 26b, og vil derfor blive behandlet som investeringsguld. Leveringer af disse mønter fritages derfor for moms i hele 2007.
- c) Fritagelsen gælder for alle emissioner af en given mønt på denne liste, undtagen emissioner af mønter med en lødighed på mindre end 900 promille.
- d) Leveringer af mønter, der ikke er medtaget på denne liste, vil imidlertid også være fritaget, hvis den pågældende mønt opfylder de kriterier for fritagelse, der er fastsat i sjette momsdirektiv.
- e) Listen er angivet i alfabetisk rækkefølge efter landenes navn og mønternes benævnelse. Inden for en given møntkategori er møntenhederne angivet efter voksende værdi.
- f) På listen benævnes mønternes valuta, sådan som det er anført på dem. Hvis valutabetegnelsen ikke er anført på mønten med latinske bogstaver, er den så vidt muligt angivet i parentes.

UDSTEDELSESLAND

MØNTERNES BENÆVNELSE

AFGHANISTAN

(20 AFGHANI)
10 000 AFGHANI
(½ AMANI)
(1 AMANI)
(2 AMANI)
(4 GRAMS)
(8 GRAMS)
1 TILLA
2 TILLAS

ALBANIEN

50 LEKE
100 LEKE
200 LEKE
500 LEKE

ALDERNEY

25 POUNDS

ANDORRA

50 DINERS
100 DINERS
250 DINERS
1 SOVEREIGN

ANGUILLA

5 DOLLARS
10 DOLLARS
20 DOLLARS
100 DOLLARS

ARGENTINA

1 ARGENTINO

UDSTEDELSESLAND	MØNTERNES BENÆVNELSE
AUSTRALIEN	5 DOLLARS 15 DOLLARS 25 DOLLARS 50 DOLLARS 150 DOLLARS 200 DOLLARS 250 DOLLARS 500 DOLLARS 1 000 DOLLARS 2 500 DOLLARS 3 000 DOLLARS 10 000 DOLLARS 1/2 SOVEREIGN (= ½ POUND)
BAHAMAS	10 DOLLARS 20 DOLLARS 25 DOLLARS 50 DOLLARS 100 DOLLARS 150 DOLLARS 200 DOLLARS 2 500 DOLLARS
BELGIEN	10 ECU 25 ECU 50 ECU 100 ECU 100 EURO 5 000 FRANCS
BELIZE	25 DOLLARS 50 DOLLARS 100 DOLLARS 250 DOLLARS
BERMUDA	10 DOLLARS 25 DOLLARS 50 DOLLARS 60 DOLLARS 100 DOLLARS 200 DOLLARS 250 DOLLARS
BHUTAN	1 SERTUM 2 SERTUMS 5 SERTUMS
BOLIVIA	4 000 PESOS BOLIVIANOS
BOTSWANA	5 PULA 150 PULA 10 THEBE
BRASIL IEN	300 CRUZEIROS (4 000 REIS) (5 000 REIS) (6 400 REIS) (10 000 REIS) (20 000 REIS)
BRITISKE JOMFRUØER	100 DOLLARS
BULGARIEN	10 LEVA 100 LEVA

UDSTEDELSESLAND	MØNTERNES BENÆVNELSE
BURUNDI	10 FRANCS 25 FRANCS 50 FRANCS 100 FRANCS
CANADA	1 DOLLAR 2 DOLLARS 5 DOLLARS 10 DOLLARS 20 DOLLARS 50 DOLLARS 175 DOLLARS 200 DOLLARS 350 DOLLARS
CAYMANØERNE	25 DOLLARS 50 DOLLARS 100 DOLLARS 250 DOLLARS
CHILE	2 PESOS 5 PESOS 10 PESOS 20 PESOS 50 PESOS 100 PESOS 200 PESOS
COLOMBIA	1 PESO 2 PESOS 2 1/2 PESOS 5 PESOS 10 PESOS 20 PESOS 100 PESOS 200 PESOS 300 PESOS 500 PESOS 1 000 PESOS 1 500 PESOS 2 000 PESOS 15 000 PESOS
CONGO	10 FRANCS 20 FRANCS 25 FRANCS 50 FRANCS 100 FRANCS
COOKØERNE	100 DOLLARS 200 DOLLARS 250 DOLLARS
COSTA RICA	5 COLONES 10 COLONES 20 COLONES 50 COLONES 100 COLONES 200 COLONES 1 500 COLONES 5 000 COLONES 25 000 COLONES

UDSTEDELSESLAND	MØNTERNES BENÆVNELSE
CÔTE D'IVOIRE	10 FRANCS 25 FRANCS 50 FRANCS 100 FRANCS
CUBA	4 PESOS 5 PESOS 20 PESOS 50 PESOS 100 PESOS
CYPERN	50 POUNDS
DOMINIKANSKE REPUBLIK, DEN	30 PESOS 100 PESOS 200 PESOS 250 PESOS
ECUADOR	1 CONDOR 10 SUCRES
EL SALVADOR	25 COLONES 50 COLONES 100 COLONES 200 COLONES 250 COLONES
ETIOPIEN	400 BIRR 600 BIRR 10 (DOLLARS) 20 (DOLLARS) 50 (DOLLARS) 100 (DOLLARS) 200 (DOLLARS)
FIJI	200 DOLLARS 250 DOLLARS
FILIPPINERNE	1 000 PISO 1 500 PISO 5 000 PISO
FORENEDE ARABISKE EMIRATER, DE	(500 DIRHAMS) (750 DIRHAMS) (1 000 DIRHAMS)
FORENEDE KONGERIGE, DET	(1/3 GUINEA) (1/2 GUINEA) 50 PENCE 2 POUNDS 5 POUNDS 10 POUNDS 25 POUNDS 50 POUNDS 100 POUNDS (2 SOVEREIGNS) (5 SOVEREIGNS)
FRANKRIG	10 EURO 20 EURO 50 EURO 5 FRANCS 40 FRANCS 50 FRANCS 100 FRANCS

UDSTEDELSESLAND	MØNTERNES BENÆVNELSE
GABON	10 FRANCS 25 FRANCS 50 FRANCS 100 FRANCS 1 000 FRANCS 3 000 FRANCS 5 000 FRANCS 10 000 FRANCS 20 000 FRANCS
GAMBIA	200 DALASIS 500 DALASIS 1 000 DALASIS
GIBRALTAR	2 CROWNS 25 POUNDS 50 POUNDS 100 POUNDS 1/25 ROYAL 1/10 ROYAL 1/5 ROYAL 1/2 ROYAL 1 ROYAL
GUATAMALA	5 QUETZALES 10 QUETZALES 20 QUETZALES
GUERNSEY	1 POUND 5 POUNDS 10 POUNDS 25 POUNDS 50 POUNDS 100 POUNDS
GUINEA	1 000 FRANCS 2 000 FRANCS 5 000 FRANCS 10 000 FRANCS
HAITI	20 GOURDES 50 GOURDES 100 GOURDES 200 GOURDES 500 GOURDES 1 000 GOURDES
HONDURAS	200 LEMPIRAS 500 LEMPIRAS
HONGKONG	1 000 DOLLARS
INDIEN	1 MOHUR 15 RUPEES 1 SOVEREIGN
INDONESIEN	2 000 RUPIAH 5 000 RUPIAH 10 000 RUPIAH 20 000 RUPIAH 25 000 RUPIAH 100 000 RUPIAH 200 000 RUPIAH
IRAK	(5 DINARS) (50 DINARS) (100 DINARS)

UDSTEDELSESLAND	MØNTERNES BENÆVNELSE
IRAN	(1/2 AZADI) (1 AZADI) (1/4 PAHLAVI) (1/2 PAHLAVI) (1 PAHLAVI) (2 1/2 PAHLAVI) (5 PAHLAVI) (10 PAHLAVI) 500 RIALS 750 RIALS 1 000 RIALS 2 000 RIALS
ISLAND	500 KRONUR
ISLE OF MAN	1/20 ANGEL 1/10 ANGEL 1/4 ANGEL 1/2 ANGEL 1 ANGEL 5 ANGEL 10 ANGEL 15 ANGEL 20 ANGEL 1/25 CROWN 1/10 CROWN 1/5 CROWN 1/2 CROWN 1 CROWN 1 POUND 2 POUNDS 5 POUNDS 50 POUNDS (1/2 SOVEREIGN) (1 SOVEREIGN) (2 SOVEREIGNS) (5 SOVEREIGNS)
ISRAEL	20 LIROT 50 LIROT 100 LIROT 200 LIROT 500 LIROT 1 000 LIROT 5 000 LIROT 5 NEW SHEQALIM 10 NEW SHEQALIM 20 NEW SHEQALIM 5 SHEQALIM 10 SHEQALIM 500 SHEQEL
JAMAICA	100 DOLLARS 250 DOLLARS
JERSEY	1 POUND 2 POUNDS 5 POUNDS 10 POUNDS 20 POUNDS 25 POUNDS 50 POUNDS 100 POUNDS 1 SOVEREIGN

UDSTEDELSESLAND	MØNTERNES BENÆVNELSE
JORDAN	2 DINARS 5 DINARS 10 DINARS 25 DINARS 50 DINARS 60 DINARS
JUGOSLAVIEN	20 DINARA 100 DINARA 200 DINARA 500 DINARA 1 000 DINARA 1 500 DINARA 2 000 DINARA 2 500 DINARA
KATANGA	5 FRANCS
KENYA	100 SHILLINGS 250 SHILLINGS 500 SHILLINGS
KINA	5 (YUAN) 10 (YUAN) 25 (YUAN) 50 (YUAN) 100 (YUAN) 150 (YUAN) 200 (YUAN) 250 (YUAN) 300 (YUAN) 400 (YUAN) 450 (YUAN) 500 (YUAN) 1 000 (YUAN)
KIRIBATI	150 DOLLARS
LESOTHO	1 LOTI 2 MALOTI 4 MALOTI 10 MALOTI 20 MALOTI 50 MALOTI 100 MALOTI 250 MALOTI 500 MALOTI
LETLAND	100 LATUS
LIBERIA	12 DOLLARS 20 DOLLARS 25 DOLLARS 30 DOLLARS 100 DOLLARS 250 DOLLARS
LUXEMBOURG	5 EURO 20 FRANCS
MACAO	500 PATACAS 1 000 PATACAS
MALAWI	250 KWACHA

UDSTEDELSESLAND	MØNTERNES BENÆVNELSE
MALAYSIA	100 RINGGIT 200 RINGGIT 250 RINGGIT 500 RINGGIT
MALI	10 FRANCS 25 FRANCS 50 FRANCS 100 FRANCS
MALTA	5 (LIRI) 10 (LIRI) 20 (LIRI) 25 (LIRI) 50 (LIRI) 100 (LIRI)
MARSHALLØERNE	20 DOLLARS 50 DOLLARS 200 DOLLARS
MAURITIUS	100 RUPEES 200 RUPEES 250 RUPEES 500 RUPEES 1 000 RUPEES
MEXICO	2 PESOS 2 1/2 PESOS 5 PESOS 10 PESOS 20 PESOS 50 PESOS 250 PESOS 500 PESOS 1 000 PESOS 2 000 PESOS 1/20 ONZA 1/10 ONZA 1/4 ONZA 1/2 ONZA 1 ONZA
MONACO	20 FRANCS 100 FRANCS 200 FRANCS
MONGOLIET	750 (TUGRIK) 1 000 (TUGRIK)
NEDERLANDENE	(2 DUKAAT) 1 GULDEN 5 GULDEN
NEDERLANDSKE ANTILLER, DE	5 GULDEN 10 GULDEN 50 GULDEN 100 GULDEN 300 GULDEN
NEPAL	1 ASARPHI 1 000 RUPEES
NEW ZEALAND	10 DOLLARS 150 DOLLARS
NICARAGUA	50 CORDOBAS

<i>UDSTEDELSESLAND</i>	<i>MØNTERNES BENAÆVNELSE</i>
NIGER	10 FRANCS 25 FRANCS 50 FRANCS 100 FRANCS
NORGE	1 500 KRONER
OMAN	25 OMANI RIALS 75 OMANI RIALS
PAKISTAN	3 000 RUPEES
PANAMA	100 BALBOAS 500 BALBOAS
PAPUA NY GUINEA	100 KINA
PERU	1/5 LIBRA 1/2 LIBRA 1 LIBRA 5 SOLES 10 SOLES 20 SOLES 50 SOLES 100 SOLES
POLEN	50 ZLOTY (Golden Eagle) 100 ZLOTY (Golden Eagle) 100 ZLOTY 200 ZLOTY (Golden Eagle) 200 ZLOTY 500 ZLOTY (Golden Eagle)
PORTUGAL	100 ESCUDOS 200 ESCUDOS 500 ESCUDOS 10 000 REIS
RHODESIA	10 SHILLINGS 1 POUND 5 POUNDS
RUSLAND	25 ROUBLES 50 (ROUBLES) 200 (ROUBLES)
RWANDA	10 FRANCS 25 FRANCS 50 FRANCS 100 FRANCS
SALOMONØERNE	10 DOLLARS 25 DOLLARS 50 DOLLARS 100 DOLLARS
SAN MARINO	1 SCUDO 2 SCUDI 5 SCUDI 10 SCUDI
SAUDI-ARABIEN	1 GUINEA (= 1 SAUDI POUND)
SCHWEIZ	10 FRANCS 50 FRANCS 100 FRANCS

UDSTEDELSESLAND	MØNTERNES BENÆVNELSE
SENEGAL	10 FRANCS 25 FRANCS 50 FRANCS 100 FRANCS 250 FRANCS 500 FRANCS 1 000 FRANCS 2 500 FRANCS
SERBIEN	10 DINARA
SEYCHELLERNE	1 000 RUPEES 1 500 RUPEES
SIERRA LEONE	1/4 GOLDE 1/2 GOLDE 1 GOLDE 5 GOLDE 10 GOLDE 20 DOLLARS 50 DOLLARS 100 DOLLARS 250 DOLLARS 500 DOLLARS
SINGAPORE	1 DOLLAR 2 DOLLARS 5 DOLLARS 10 DOLLARS 20 DOLLARS 25 DOLLARS 50 DOLLARS 100 DOLLARS 150 DOLLARS 250 DOLLARS 500 DOLLARS
SLOVENIEN	5 000 TOLARS 20 000 TOLARS
SOMALIA	20 SHILLINGS 50 SHILLINGS 100 SHILLINGS 200 SHILLINGS 500 SHILLINGS 1 500 SHILLINGS
SPANIEN	10 (ESCUDOS) 10 PESETAS 5 000 PESETAS 10 000 PESETAS 20 000 PESETAS 40 000 PESETAS 80 000 PESETAS 100 (REALES)
SUDAN	25 POUNDS 50 POUNDS 100 POUNDS
SURINAM	100 GULDEN

UDSTEDELSESLAND	MØNTERNES BENAÆVNELSE
SWAZILAND	2 EMALANGENI 5 EMALANGENI 10 EMALANGENI 20 EMALANGENI 25 EMALANGENI 50 EMALANGENI 100 EMALANGENI 250 EMALANGENI 1 LILANGENI
SYDAFRIKA	1/10 KRUGERRAND 1/4 KRUGERRAND 1/2 KRUGERRAND 1 KRUGERRAND 1/10 oz NATURA 1/4 oz NATURA 1/2 oz NATURA 1 oz NATURA 1/10 PROTEA 1 PROTEA 1 RAND 2 RAND 1/2 SOVEREIGN (=1/2 POUND) 1 SOVEREIGN (= 1 POUND)
SYDKOREA	2 500 WON 20 000 WON 30 000 WON 50 000 WON
SYRIEN	(1/2 POUND) (1 POUND)
TANZANIA	1 500 SHILINGI 2 000 SHILINGI
TCHAD	3 000 FRANCS 5 000 FRANCS 10 000 FRANCS 20 000 FRANCS
THAILAND	(150 BAHT) (300 BAHT) (400 BAHT) (600 BAHT) (800 BAHT) (1 500 BAHT) (2 500 BAHT) (3 000 BAHT) (4 000 BAHT) (5 000 BAHT) (6 000 BAHT)
TJEKKIET	1 000 KORUN (1 000 Kč) 2 000 KORUN (2 000 Kč) 2 500 KORUN (2 500 Kč) 5 000 KORUN (5 000 Kč) 10 000 KORUN (10 000 Kč)
TJEKKOSLOVAKIET	1 DUKÁT 2 DUKÁT 5 DUKÁT 10 DUKÁT

UDSTEDELSESLAND	MØNTERNES BENÆVNELSE
TONGA	1/2 HAU 1 HAU 5 HAU 1/4 KOULA 1/2 KOULA 1 KOULA
TUNESIEN	2 DINARS 5 DINARS 10 DINARS 20 DINARS 40 DINARS 75 DINARS 10 FRANCS 20 FRANCS 5 PIASTRES
TURKS- OG CAICOSØERNE	100 CROWNS
TUVALU	50 DOLLARS
TYRKIET	(25 KURUSH) (= 25 PIASTRES) (50 KURUSH) (= 50 PIASTRES) (100 KURUSH) (= 100 PIASTRES) (250 KURUSH) (= 250 PIASTRES) 1/2 LIRA 1 LIRA 500 LIRA 1 000 LIRA 10 000 LIRA
UGANDA	50 SHILLINGS 100 SHILLINGS 500 SHILLINGS 1 000 SHILLINGS
UNGARN	1 DUKAT 8 FORINT = 20 FRANCS 50 FORINT 100 FORINT 200 FORINT 500 FORINT 1 000 FORINT 5 000 FORINT 10 000 FORINT 20 000 FORINT 50 000 FORINT 100 000 FORINT 20 KORONA 100 KORONA
URUGUAY	5 000 NUEVO PESOS 20 000 NUEVO PESOS 5 PESOS
USA	25 DOLLARS 50 DOLLARS
VATIKANET	20 LIRE
VENEZUELA	(20 BOLIVARES) (100 BOLIVARES) 1 000 BOLIVARES 3 000 BOLIVARES 5 000 BOLIVARES 10 000 BOLIVARES 5 VENEZOLANOS

<i>UDSTEDELSESLAND</i>	<i>MØNTERNES BENÆVNELSE</i>
VESTSAMOA	50 TALA 100 TALA
ZAIRE	100 ZAIRES
ZAMBIA	250 KWACHA
ÆKVATORIALGUINEA	250 PESETAS 500 PESETAS 750 PESETAS 1 000 PESETAS 5 000 PESETAS
ØSTRIG	20 CORONA (= 20 KRONEN) 100 CORONA (= 100 KRONEN) (4 DUCATS) 10 EURO 25 EURO 50 EURO 100 EURO 4 FLORIN = 10 FRANCS (= 4 GULDEN) 8 FLORIN = 20 FRANCS (= 8 GULDEN) 25 SCHILLING 100 SCHILLING 200 SCHILLING 1 000 SCHILLING 2 000 SCHILLING

Meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af ferrosilicium med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Egypten, Kasakhstan, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Rusland

(2006/C 291/09)

Kommissionen har modtaget en klage indgivet i henhold til artikel 5 i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab, (»grundforordningen«) ⁽¹⁾, hvori det hævdes, at ferrosilicium med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Egypten, Kasakhstan, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Rusland (»de pågældende lande«), importeres til dumpingpriser, hvorved der forvoldes EF-erhvervsgrenen væsentlig skade.

1. Klagen

Klagen blev indgivet den 16. oktober 2006 af Comité de Liaison des Industries de Ferroalliages (Euroalliages), (»klageren«), på vegne af producenter, der tegner sig for en betydelig del — i dette tilfælde over 50 % — af den samlede produktion i Fællesskabet af ferrosilicium.

2. Varen

Den vare, der hævdes indført til dumpingpriser, er ferrosilicium med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Egypten, Kasakhstan, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Rusland (»de pågældende lande«). Varen angives normalt under KN-kode 7202 21, 7202 29 10 og 7202 29 90. Disse KN-koder angives kun til orientering.

3. Påstand om dumping

For så vidt angår Egypten og Rusland er påstanden om dumping baseret på en sammenligning af den normale værdi fastsat på grundlag af hjemmemarkedspriserne og eksportpriserne på den pågældende vare ved salg til eksport til Fællesskabet.

Påstanden om, at der finder dumping sted for så vidt angår Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, er baseret på en sammenligning af en beregnet normal værdi og eksportpriserne for den pågældende vare ved salg til eksport til Fællesskabet.

På baggrund af bestemmelserne i artikel 2, stk. 7, i grundforordningen fastsatte klageren den normale værdi for Folkerepublikken Kina og Kasakhstan på grundlag af en beregnet normal værdi i et land med markedsøkonomi, jf. punkt 5, stk. 1, litra d). Påstanden om dumping er baseret på en sammenligning mellem den således beregnede normale værdi og eksportpriserne på den pågældende vare ved salg til eksport til Fællesskabet.

På dette grundlag er de beregnede dumpingmargener betydelige for alle de pågældende eksportlande.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2117/2005 (EUT L 340 af 23.12.2005, s. 17).

4. Påstand om skade

Klageren har fremlagt bevis for, at importen af den pågældende vare fra Folkerepublikken Kina, Egypten, Kasakhstan, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Rusland samlet er steget i absolutte tal og målt i markedsandel.

Det påstås, at den importerede vares mængde og priser bl.a. har haft negative virkninger for EF-erhvervsgrenens markedsandel, salgsmængder og priser, og at dette har haft betydelige negative følger for EF-erhvervsgrenens samlede resultater og finansielle situation.

5. Procedure

Da Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg har fastslået, at klagen er indgivet af eller på vegne af EF-erhvervs-grenen, og at der foreligger tilstrækkelige beviser til at berettiggel-lingen af en procedure, indleder den hermed en undersø-gelse i henhold til grundforordningens artikel 5.

5.1. Procedure for fastsættelse af dumping og skade

Undersøgelsen vil fastslå, om den pågældende vare med oprin-delse i Folkerepublikken Kina, Egypten, Kasakhstan, Den Tidli-gere Jugoslaviske Republik Makedonien og Rusland importeres til dumpingpriser, og om denne dumping har forvoldt skade.

a) Stikprøver

I betragtning af det store antal parter, der er involveret i denne procedure, kan Kommissionen beslutte at anvende stikprøver, jf. grundforordningens artikel 17.

i) Stikprøver af importører

For at sætte Kommissionen i stand til at afgøre, om det er nødvendigt at anvende stikprøver, og i bekræftende fald udtage en stikprøve, anmodes alle importører eller deres repræsentanter om at give sig til kende over for Kommissionen og afgive følgende oplysninger om deres selskab eller selskaber inden for den frist, der er fastsat i punkt 6, litra b), nr. i), og i den form, der er angivet i punkt 7:

- navn, adresse, e-mail-adresse, telefon- og faxnummer samt kontaktperson
- selskabets samlede omsætning i EUR i perioden fra den 1. oktober 2005 til den 30. september 2006
- antal ansatte i alt

- nøjagtig beskrivelse af selskabets aktiviteter i forbindelse med den pågældende vare
- mængden i tons og værdien i EUR af importen til og videresalg på markedet i Fællesskabet af den pågældende vare med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Egypten, Kasakhstan, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Rusland i perioden 1. oktober 2005 til 30. september 2006
- navnene på alle forretningsmæssigt forbundne selskaber⁽¹⁾, der er involveret i produktion og/eller salg af den pågældende vare, samt nøjagtig angivelse af disse selskabers aktiviteter
- alle andre relevante oplysninger, som kunne være nyttige for Kommissionen ved udvælgelsen af stikprøven
- ved at indgive ovenstående oplysninger indvilger selskabet i at indgå i stikprøven. Hvis selskabet udvælges til at deltage i stikprøven, indebærer dette besvarelse af et spørgeskema og kontrol på stedet af besvarelsen. Hvis selskabet anfører, at det ikke ønsker at indgå i stikprøven, vil det blive anset for ikke at have samarbejdet i forbindelse med undersøgelsen. Følgerne af manglende samarbejde er beskrevet i punkt 8 nedenfor.

Kommissionen vil endvidere kontakte alle kendte importørsammenslutninger for at indhente de oplysninger, som den anser for nødvendige for at udtage stikprøven af importører.

ii) Endelig udtagning af stikprøven

Alle berørte parter, der ønsker at meddele oplysninger af relevans for udtagningen af stikprøven, skal gøre dette inden for fristen i punkt 6, litra b), nr. ii).

Kommissionen har til hensigt at foretage den endelige udtagning af stikprøven efter at have hørt de berørte parter, der har givet udtryk for, at de er villige til at indgå i stikprøven.

Selskaber, der indgår i stikprøven, skal besvare et spørgeskema inden for fristen i punkt 6, litra b), nr. iii), og samarbejde inden for rammerne af undersøgelsen.

Hvis der ikke udvises tilstrækkelig samarbejdsvilje, kan Kommissionen træffe afgørelse på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 17, stk. 4, og artikel 18. Afgørelser truffet på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger kan være mindre gunstige for den berørte part, jf. punkt 8 i denne meddelelse.

b) Spørgeskemaer

For at indhente de oplysninger, som Kommissionen anser for nødvendige til sin undersøgelse, sender den spørgeske-

⁽¹⁾ Udtrykket forretningsmæssigt forbundne selskaber er defineret i artikel 143 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1).

maer til EF-erhvervsgrenen, til alle producentsammenslutninger i EF, til eksportører og producenter i Folkerepublikken Kina, Egypten, Kasakhstan, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Rusland, til alle sammenslutninger af eksportører/producenter, til de importører, der indgår i stikprøven, til alle sammenslutninger af importører, der er anført i klagen, og til myndighederne i de pågældende eksportlande.

Eksportører/producenter i Folkerepublikken Kina, Egypten, Kasakhstan, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Rusland.

Alle berørte parter bør omgående og senest inden for fristen i punkt 6, litra a), nr. i), kontakte Kommissionen pr. fax for at få fastslået, om de er opført i klagen, og om nødvendigt anmode om et spørgeskema, idet fristen i punkt 6, litra a), nr. ii), gælder for alle sådanne berørte parter.

c) Indsamling af oplysninger og afholdelse af høringer

Alle berørte parter opfordres hermed til at tilkendegive deres synspunkter, fremsende andre oplysninger end det besvarede spørgeskema og fremlægge dokumentation herfor. Disse oplysninger og dokumentationen herfor skal være Kommissionen i hænde inden for fristen i punkt 6, litra a), nr. ii).

Kommissionen kan endvidere høre berørte parter, såfremt de anmoder herom og kan godtgøre, at der er særlige grunde til, at de bør høres. Anmodningen skal indgives inden for fristen i punkt 6, litra a), nr. iii).

d) Udvalgelse af et land med markedsøkonomi

I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), påtænkes det at vælge Norge som et passende land med markedsøkonomi med henblik på at fastsætte den normale værdi for Folkerepublikken Kina og Kasakhstan. Berørte parter anmodes om at fremsætte bemærkninger til det hensigtsmæssige i dette valg inden for den særlige frist i punkt 6, litra c).

e) Markedsøkonomisk status

For de eksportører/producenter i Folkerepublikken Kina og Kasakhstan, som hævder og fremlægger tilstrækkeligt bevis for, at de arbejder på markedsøkonomiske vilkår, dvs. at de opfylder kriterierne i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), vil den normale værdi blive fastsat i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b). Eksportører/producenter, som agter at fremsætte behørigt begrundede krav, skal gøre det inden for den særlige frist i punkt 6, litra d). Kommissionen sender formularer hertil til alle eksportører/producenter i Folkerepublikken Kina, der er nævnt i klagen, og til alle eksportører/producenter i Kasakhstan, der indgår i stikprøven, og til alle sammenslutninger af eksportører/producenter, der er nævnt i klagen, samt til myndighederne i Folkerepublikken Kina og Kasakhstan.

5.2. Procedure for vurdering af Fællesskabets interesser

Hvis det kan godtgøres, at der forekommer dumping, som forvolder væsentlig skade, vil der i henhold til grundforordningens artikel 21 blive truffet afgørelse om, hvorvidt det vil være i strid med Fællesskabets interesser at indføre antidumpingforanstaltninger. Med henblik herpå kan EF-erhvervsgrenen, importørerne og deres repræsentative sammenslutninger samt repræsentative brugere og repræsentative forbrugerorganisationer give sig til kende og indgive oplysninger til Kommissionen inden for den generelle frist i punkt 6, litra a), nr. ii), forudsat at de kan godtgøre, at der er en objektiv forbindelse mellem deres aktiviteter og den pågældende vare. De parter, der har handlet i overensstemmelse med foregående punktum, kan inden for fristen i punkt 6, litra a), nr. iii), anmode om at blive hørt, idet de skal angive de særlige årsager til, at de bør høres. Der gøres opmærksom på, at oplysninger, der indgives i henhold til artikel 21, kun tages i betragtning, hvis de er underbygget med faktuelle beviser på indgivelsestidspunktet.

6. Frister

a) Generelle frister

- (i) Anmodning om et spørgeskema eller andre formularer

Alle berørte parter bør anmode om spørgeskemaer eller andre formularer hurtigst muligt og senest 10 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

- (ii) For parter, der ønsker at give sig til kende og indsende besvarelser af spørgeskemaer og alle andre oplysninger

Medmindre andet er angivet, skal alle berørte parter give sig til kende over for Kommissionen, fremsætte deres synspunkter og afgive besvarelser af spørgeskemaer eller alle andre oplysninger senest 40 dage efter datoen for offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*, hvis der skal tages hensyn til deres bemærkninger i forbindelse med undersøgelsen. Der gøres opmærksom på, at de fleste proceduremæssige rettigheder, der er fastsat i grundforordningen, kun kan respekteres, hvis parterne giver sig til kende inden for den ovennævnte frist.

Selskaber, der er udtaget til en stikprøve, skal indgive besvarelserne af spørgeskemaet inden for fristen i punkt 6, litra b), nr. iii).

- (iii) Høringer

Berørte parter kan også anmode om at blive hørt af Kommissionen inden for samme frist på 40 dage.

b) Særlig frist for udtagning af stikprøver

- (i) De oplysninger, der er nævnt i punkt 5, stk. 1, litra a), nr. i), skal være Kommissionen i hænde senest 15 dage

efter offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*, idet Kommissionen påtænker at høre berørte parter, der har givet udtryk for, at de er rede til at indgå i stikprøven, om den endelige udtagning inden for en frist på 21 dage fra offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

- (ii) Alle andre oplysninger af relevans for udtagningen af stikprøven som omhandlet i punkt 5, stk.1, litra a), nr. ii), skal være Kommissionen i hænde senest 21 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

- (iii) Besvarelser af spørgeskemaerne fra parter, der indgår i stikprøven, skal være Kommissionen i hænde senest 37 dage efter, at de har fået meddelelse herom.

c) Særlig frist for udvælgelsen af et land med markedsøkonomi

Parter i undersøgelsen kan fremsætte bemærkninger til valget af Norge, der som nævnt i punkt 5, stk. 1, litra d), påtænkes anvendt som land med markedsøkonomi med henblik på fastsættelse af den normale værdi for Folkerepublikken Kina og Kasakhstan. Disse bemærkninger skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter datoen for offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

d) Særlig frist for fremsættelse af krav om markedsøkonomisk status og/eller individuel behandling

Behørigt dokumenterede krav om markedsøkonomisk status (jf. punkt 5, stk.1, litra e)) og/eller om individuel behandling i henhold til grundforordningens artikel 9, stk. 5, skal være Kommissionen i hænde senest 15 dage efter datoen for offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

7. Skriftlige redegørelser, besvarelser af spørgeskemaet og korrespondance

Alle redegørelser og anmodninger fra berørte parter skal indgives skriftligt (ikke i elektronisk form, medmindre andet er angivet) med angivelse af den pågældendes navn, adresse, e-mail-adresse og telefon- og faxnummer. Alle skriftlige redegørelser, herunder de oplysninger, der anmodes om i denne meddelelse, besvarelser af spørgeskemaet og korrespondance, som interesserede parter videregiver som fortroligt materiale, skal forsynes med påtegningen »Limited«⁽¹⁾ og skal i overensstemmelse med grundforordningens artikel 19, stk. 2, være ledsaget af et ikke-fortroligt sammendrag, som skal forsynes med påtegningen »For inspection by interested parties«.

Kommissionens adresse:

Europa-Kommissionen
 Generaldirektoratet for Handel
 Direktorat B
 Kontor: J-79 — 5/16
 B-1049 Bruxelles.
 Fax (32-2) 295 65 05.

⁽¹⁾ Dette betyder, at dokumentet kun er til intern brug. Det er beskyttet i henhold til artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43). Det er et fortroligt dokument i henhold til artikel 19 i grundforordningen og artikel 6 i WTO-aftalen om anvendelse af artikel VI i GATT 1994 (antidumpingaftalen).

8. Manglende samarbejde

Hvis en af de berørte parter nægter at give adgang til nødvendige oplysninger, undlader at meddele dem inden for de fastsatte frister eller lægger væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, kan der træffes foreløbige eller endelige afgørelser, positive eller negative, på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18.

Konstateres det, at en berørt part har indgivet urigtige eller vildledende oplysninger, ses der bort fra disse oplysninger, og der kan gøres brug af de foreliggende faktiske oplysninger. Hvis en berørt part helt eller delvis undlader at samarbejde, og resultatet af undersøgelsen derfor baseres på de foreliggende faktiske

oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18, kan resultatet blive mindre gunstigt for denne part, end hvis den pågældende havde udvist samarbejdsvilje.

9. Tidsplan for undersøgelsen

Undersøgelsen vil i henhold til grundforordningens artikel 6, stk. 9, blive afsluttet senest 15 måneder efter datoen for offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*. I henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 1, kan der ikke træffes midlertidige foranstaltninger senere end 9 måneder efter offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Frankrigs ændring af en pålagt forpligtelse til offentlig tjeneste for så vidt angår ruteflyvning mellem Paris (Orly) og Béziers

(2006/C 291/10)

1. Frankrig har besluttet med virkning fra den 25. marts 2007 at ændre forpligtelsen til offentlig tjeneste vedrørende ruteflyvning mellem Paris (Orly) og Béziers, offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* C 95 af 19. april 2002 i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 af 23. juli 1992 om EF-luftfartsselskabers adgang til lufruter inden for Fællesskabet.

2. Forpligtelserne til offentlig tjeneste omfatter følgende:

2.1. Mindste antal beflyvninger

Følgende minimum tilbydes alle dage bortset fra fri- og helligdage:

- 2 daglige returflyvninger, hver mandag til fredag året rundt
- 1 daglig returflyvning, hver søndag året rundt
- 3 ekstra ugentlige returflyvninger, i 13 uger om året
- 1 ekstra daglig returflyvning, hver lørdag eller søndag, i 13 uger om året.

På fri- og helligdage udbydes mindst én returflyvning.

2.2. Flytype og mindstekapacitet

Flyvningerne skal foretages med et trykreguleret fly med en kapacitet på mindst 48 pladser.

2.3. Fartplan

Fartplanen skal gøre det muligt for rejsende fra mandag til og med fredag at foretage en returflyvning samme dag med mindst syv timer på bestemmelsesstedet, både i Paris og i Béziers.

2.4. Administration af flyvningerne

Flyvningerne administreres ved hjælp af mindst ét edb-reservationssystem.

2.5. Driftens kontinuitet

Undtagen i tilfælde af force majeure må antallet af aflyste flyvninger, som direkte skyldes luftfartsselskabet, ikke overstige 3 % af det pålagte mindste antal flyvninger pr. driftsår.

Luftfartsselskabet må kun afbryde beflyvningen med et forudgående varsel på mindst seks måneder.

Luftfartsselskaberne gøres opmærksom på, at manglende opfyldelse af forpligtelserne til offentlig tjeneste medfører administrative og/eller retslige sanktioner.

3. Der gøres opmærksom på, at visse ankomst- og afgangstidspunkter i Orly-lufthavnen i øjeblikket er forbeholdt den ordinære forbindelse mellem Paris (Orly) og Béziers i henhold til bestemmelserne i artikel 9 i Rådets forordning (EØF) nr. 95/93 om fælles regler for tildeling af ankomst- og afgangstidspunkter i Fællesskabets lufthavne. Luftfartsselskaber, som er interesseret i at beflyve denne rute, kan indhente yderligere oplysninger om disse ankomst- og afgangstidspunkter hos koordinatoren for lufthavnene i Paris.

Medlemsstaternes oplysninger om statsstøtte ydet i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 68/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på uddannelsesstøtte

(2006/C 291/11)

(EØS-relevant tekst)

Sag nr.	XT 38/06	
Medlemsstat	Grækenland	
Region	Hele landet	
Støtteordningens navn eller navnet på den støttemodtagende virksomhed	Det græske teknologiclusterinitiativ støttes under det græske udviklingsministeriums auspicer og fokuserer på oprettelse og udvikling af konkurrencedygtige teknologiclusters inden for videnintensive og eksportorienterede segmenter. De udvalgte clusters består hovedsagelig af SMV'er.	
Retsgrundlag	Νόμος 1514/85 όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 2919/01. Ο ρόλος του Ερευνητικού Κέντρου «Αθηνά» περιγράφεται στο Άρθρο 8 του Νόμου 2919/01 και το Προεδρικό Διάταγμα 145/03 όπως τροποποιήθηκαν από το άρθρο 9 του Νόμου 3438/06 και το άρθρο 15 του Νόμου 3460/06.	
De planlagte årlige udgifter i henhold til ordningen eller den samlede støtte til virksomheden	Samlet årlig støtte	2006: 200 000 EUR 2007: 200 000 EUR 2008: 106 000 EUR
	Samlet støtte Det faktiske beløb kan variere fra år til år, men totalbeløbet ligger fast.	287 000 EUR
Maksimal støtteintensitet	Den maksimale støtteintensitet holdes under lofterne i forordning (EF) nr. 68/2001, ændret ved forordning (EF) nr. 363/2004.	
Gennemførelsestidspunkt	Første indkaldelse af forslag i begyndelsen af august 2006.	
Støtteordningens varighed eller støtteprojektets varighed	Indtil den 31. december 2008. Retlige forpligtelser indtil 31. december 2006.	
Støttens formål	Programmet skal støtte clusterinitiativer med tilskud i en kortere periode (2006-2008) til generel og specifik træning af SMV'er og andre virksomheder. Målet med støtten er at hjælpe til en udvidelse af clustermedlemmernes aktiviteter, fremme udbredelse af teknologi og knowhow blandt medlemmerne, fokusere på udnyttelse af evnerig menneskelig kapital og forbedre de involverede virksomheders kvalifikationer.	
Berørte sektorer	Mikroelektronik og integrerede systemer, med undtagelse af virksomheder med tilknytning til produktion, forarbejdning eller markedsføring af produkter opført på listen i bilag I til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.	
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	Υπουργείο Ανάπτυξης, Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας, Ερευνητικό Κέντρο «Αθηνά» Γ. Αναστασίου 13 GR-11527 Αθήνα (Udviklingsministeriet, generalsekretariatet for forskning og teknologi, forskningscentret »Athina». G. Anastasiou 13 GR-11527 Athen)	
Andre oplysninger	Ordningen er i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 68/2001, ændret ved forordning (EF) nr. 363/2004. Støtten vedrører aktion 4.6.3 i det operationelle program for fremme af konkurrenceevnen, som samfinansieres med strukturfondsmidler.	

Sag nr.	XT 47/06		
Medlemsstat	Østrig		
Region	Kärnten		
Støtteordningens navn eller navnet på den støttemodtagende virksomhed	Kärntens fremstød på uddannelsesområdet over for virksomheder		
Retsgrundlag	Ziel-2-Programm Kärnten 2000 — 2006		
De planlagte årlige udgifter i henhold til ordningen eller den samlede støtte til virksomheden	Støtteordning	Samlet årlig støtte	1,2 mio. EUR
Maksimal støtteintensitet	I overensstemmelse med forordningens artikel 4, stk. 2-7	Ja	<p>Generelle uddannelsesforanstaltninger</p> <ul style="list-style-type: none"> — Store virksomheder 50 % — Små og mellemstore virksomheder (SMV) 70 % — Maksimumsstøtteintensitet: 70 % af de støtteberettigede omkostninger <p>Særlige uddannelsesforanstaltninger</p> <ul style="list-style-type: none"> — Store virksomheder 25 % — Små og mellemstore virksomheder (SMV) 35 % — Maksimumsstøtteintensitet: 35 % af de støtteberettigede omkostninger
Gennemførelsestidspunkt	Fra 1.6.2004		
Støtteordningens varighed eller støtteprojektets varighed	Indtil 31.12.2007		
Støttens formål	Generel uddannelse	Styrkelse af potentialet af menneskelige ressourcer gennem uddannelse	
	Særlig uddannelse	Fremme af virksomhedernes vækstmuligheder gennem fremtidsorienteret strategi for personaleudvikling	
Berørte sektorer	Begrænset til følgende sektorer	Ja	
	Andre områder inden for fremstillings-virksomhed	<p>Fremstilling af maskiner og udstyr (NACE 29, 34, 35)</p> <p>Træ- og træindustri (NACE 20)</p> <p>Fremstilling af kemikalier (NACE 24)</p> <p>Forskning og udvikling (NACE 73)</p> <p>Fremstilling og forarbejdning af papirmasse (NACE 21)</p>	
	Andre tjenesteydelser	Elektronik, software og hardware og datakommunikation (NACE 30-33, 72)	
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	Amt der Kärntner Landesregierung, Unterabteilung 6 — Bildungs- und Arbeitsmarktpolitik		
	Mießtaler Straße 12 A-9020 Klagenfurt		
Store individuelle støtteforanstaltninger	I overensstemmelse med forordningens artikel 5	Ja	

**Godkendt statsstøtte inden for rammerne af bestemmelserne i artikel 87 og 88 i EF-traktaten
Tilfælde, mod hvilke Kommissionen ikke gør indsigelse**

(2006/C 291/12)

Vedtagelsesdato	18.9.2006
Sag nr.	N 556/06
Medlemsstat	Det Forenede Kongerige
Region	Wales
Støtteordning	Oksekøds kvalitet
Retsgrundlag	Section 1 of The Welsh Development Agency Act 1975 (as amended)
Foranstaltningens art	Ordning
Formål	Kvalitet
Støtteform	Tilskud
Budget	410 000 GBP (600 000 EUR)
Støtteintensitet	40 %
Varighed	2 år
Erhvervssektorer	Landbrug
Den støttetildelende myndigheds navn og adresse	Hybu Cig Cymru Aberystwyth Ceredigion SY233YA United Kingdom

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Vedtagelsesdato	2.10.2006
Sag nr.	N 18/06
Medlemsstat	Spanien
Støtteordning	Udviklingsstøtte til små og mellemstore virksomheder og foreninger af sådanne inden for hesteopdræt
Retsgrundlag	Real Decreto 1200/2005, du 10 de octubre, por el que se establecen las bases reguladoras de las subvenciones estatales destinadas al sector equino Proyecto de Real Decreto/2006, por el que se modifica el Real Decreto 1200/2005
Foranstaltningens art	Ordning
Formål	Investeringer, teknisk støtte, kvalitetsprodukter, producentgrupper, reklame
Støtteform	Tilskud
Budget	7,35 mio. EUR
Støtteintensitet	Forskellige beløb
Varighed	5 år
Erhvervssektorer	Landbrug
Den støttetildelende myndigheds navn og adresse	Autoridades competentes de las 17 Comunidades Autónomas del Reino de España

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Vedtagelsesdato	18.9.2006
Sag nr.	N 154/06
Medlemsstat	Italien
Region	Veneto
Støtteordning (og/eller modtagers navn)	Interventioner i landbrugsområder, der blev ramt af naturbegivenheder (hagl, stormvejr og styrtregn fra 29. juni til 31. juli 2005 i regionen Veneto, provinserne Padua, Vicenza og Verona)
Retsgrundlag	Decreto legislativo n. 102/2004
Foranstaltningens art	Individuel støtte
Formål	Kompensation for beskadigelser af landbrugsstrukturer som følge af ugunstige vejrforhold.
Budget	560 000 EUR
Støtteintensitet	Op til 100 % af beskadigelsesens værdi
Varighed	Gennemførelse af en støtteordning, som Kommissionen har godkendt.
Erhvervssektorer	Landbrug
Andre oplysninger	Gennemførelse af den ordning, som Kommissionen godkendte i forbindelse med statsstøttesag NN 54/A/2004 (Kommissionens brev K(2005) 1622 endelig af 7. juni 2005).

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Vedtagelsesdato	2.10.2006
Sag nr.	N 474/06
Medlemsstat	Italien
Region	Campania
Støtteordning	Interventioner i landbrugsområder, der blev ramt af naturbegivenheder (frost den 25. og 26. januar 2006 i visse kommuner i provinsen Salerno i regionen Campania).
Retsgrundlag	Decreto legislativo n. 102/2004
Foranstaltningens art	Ordning
Formål	Dårlige vejrforhold
Støtteform	Tilskud
Budget	Se sag NN 54/A/04
Støtteintensitet	Op til 100 %
Varighed	Indtil alle betalinger er udført.
Erhvervssektorer	Landbrug

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Anmeldelse af en planlagt fusion
(Sag COMP/M.4415 — Motorola/Symbol)

(2006/C 291/13)

(EØS-relevant tekst)

1. Den 23. november 2006 modtog Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ en anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved Motorola Inc. (»Motorola« — USA) gennem opkøb af aktier erhverver kontrol med hele selskabet Symbol Technologies Inc. (»Symbol« — USA), jf. forordningens artikel 3, stk. 1, litra b).
2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder:
 - Motorola: trådløse håndsæt, kommunikations- og netsystemer, bredbåndsprodukter
 - Symbol: robuste (»rugged«) bærbare computere, inddateringsudstyr og datascannere, infrastruktur til trådløse lokale net, radiofrekvensidentifikation.
3. Efter en foreløbig gennemgang af sagen finder Kommissionen, at den anmeldte fusion muligvis falder ind under forordning (EF) nr. 139/2004. Den har dog endnu ikke taget endelig stilling hertil.
4. Kommissionen opfordrer hermed alle interesserede til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse og kan med angivelse af sag COMP/M.4415 — Motorola/Symbol sendes til Kommissionen pr. fax ((32-2) 296 43 01 eller 296 72 44) eller med brev til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Registreringskontoret for Fusioner
J-70
B-1049 Bruxelles

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

Anmeldelse af en planlagt fusion
(Sag COMP/M.4481 — Onex Corporation/Sitel Corporation)
Behandles eventuelt efter den forenklede procedure

(2006/C 291/14)

(EØS-relevant tekst)

1. Den 22. november 2006 modtog Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved Onex Corporation («Onex», Canada) gennem opkøb af aktier via sit fuldt ejede datterselskab ClientLogic Corporation («ClientLogic», Canada) erhverver kontrol som omhandlet i forordningens artikel 3, stk. 1, litra b), over hele Sitel Corporation («Sitel», USA).

2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder:

- Onex: erhvervelse, forvaltning og afståelse af kapitalandele i virksomheder på en bred vifte af markeder
- ClientLogic: tjenester i forbindelse med outsourcing af virksomheders arbejdsopgaver vedrørende kundeservice
- Sitel: tjenester i forbindelse med outsourcing af virksomheders arbejdsopgaver vedrørende kundeservice

3. Efter en foreløbig gennemgang af sagen finder Kommissionen, at den anmeldte fusion muligvis falder ind under forordning (EF) nr. 139/2004. Den har dog endnu ikke taget endelig stilling hertil. Det bemærkes, at denne sag muligvis vil blive behandlet efter den forenklede procedure i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om en forenklet procedure til behandling af visse fusioner efter Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽²⁾.

4. Kommissionen opfordrer hermed alle interesserede til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse og kan med angivelse af sag COMP/M.4481 — Onex Corporation/Sitel Corporation sendes til Kommissionen pr. fax ((32-2) 296 43 01 eller 296 72 44) eller med post til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Registreringskontoret for Fusioner
J-70
B-1049 Bruxelles

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 56 af 5.3.2005, s. 32.

Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion
(Sag COMP/M.4421 — OJSC Novolipetsk Steel/Duferco/JV)

(2006/C 291/15)

(EØS-relevant tekst)

Den 20. november 2006 besluttede Kommissionen ikke at rejse indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og at erklære den forenelig med fællesmarkedet. Denne beslutning er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den kan fås:

- på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
- i elektronisk form på webstedet EUR-Lex under dokumentnummer 32006M4421. EUR-Lex giver online adgang til EU-retten. (<http://eur-lex.europa.eu>).

Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion
(Sag COMP/M.4293 — Nordic Capital Fund VI/ICA MENY)

(2006/C 291/16)

(EØS-relevant tekst)

Den 8. september 2006 besluttede Kommissionen ikke at rejse indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og at erklære den forenelig med fællesmarkedet. Denne beslutning er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den kan fås:

- på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
 - i elektronisk form på webstedet EUR-Lex under dokumentnummer 32006M4293. EUR-Lex giver online adgang til EU-retten. (<http://eur-lex.europa.eu>).
-

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN

Retningslinjer vedrørende begrebet påvirkning af handelen i EØS-aftalens artikel 53 og 54

(2006/C 291/17)

- A. Denne meddelelse udsendes i henhold til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde («EØS-aftalen») og aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol («tilsyns- og domstolsaftalen»).
- B. Europa-Kommissionen («Kommissionen») har udsendt en meddelelse med titlen »Retningslinjer vedrørende begrebet påvirkning af handelen i traktatens artikel 81 og 82«⁽¹⁾. I denne meddelelse, som er en akt uden bindende virkning, opstilles de principper, der lægges til grund ved fortolkningen af samhandelspåvirkningsbegrebet i EF-traktatens artikel 81 og 82. Desuden redegøres der for den metodologi, der benyttes ved anvendelsen af dette begreb, og formålet med meddelelsen er, at den skal tjene som en vejledning.
- C. EFTA-Tilsynsmyndigheden finder, at den ovennævnte meddelelse er relevant for EØS. For at opretholde lige konkurrencevilkår og sikre en ensartet anvendelse af EØS-konkurrencereglerne i hele Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde har EFTA-Tilsynsmyndigheden derfor vedtaget nærværende meddelelse på grundlag af de beføjelser, den har i medfør af artikel 5, stk. 2, litra b), i tilsyns- og domstolsaftalen. Den agter at følge de principper og regler, der opstilles i ovennævnte meddelelse, når den anvender de relevante EØS-regler i konkrete sager⁽²⁾.
- D. Formålet med nærværende meddelelse er i særdeleshed at opstille principperne for, hvordan samhandelspåvirkningsbegrebet i EØS-aftalens artikel 53 og 54 skal fortolkes. Meddelelsen redegør for, hvordan samhandelspåvirkningsbegrebet anvendes i EFTA-søjlen, og skal tjene som en vejledning.
- E. Nærværende meddelelse finder anvendelse i sager, hvor EFTA-Tilsynsmyndigheden er den kompetente tilsynsmyndighed i henhold til EØS-aftalens artikel 56.

1. INDLEDNING

1. EØS-aftalens artikel 53 og 54 finder anvendelse på virksomheders horisontale og vertikale aftaler og adfærd, der »kan påvirke handelen mellem de kontraherende parter«.
2. Begrebet påvirkning af handelen mellem de kontraherende parter i EØS-aftalen («EØS-landene») er allerede blevet indgående belyst i den retspraksis, der findes om EFTA-Domstolens fortolkning af EØS-aftalens artikel 53 og 54 og EU-domstolens fortolkning af de tilsvarende bestemmelser — artikel 81 og 82 — i EF-traktaten⁽³⁾.

(¹) EUT C 101 af 27.4.2004, s. 81.

(²) Kompetencen til at behandle individuelle sager, der falder ind under EØS-aftalens artikel 53 og 54, er i henhold til reglerne i EØS-aftalens artikel 56 delt mellem EFTA-Tilsynsmyndigheden og Europa-Kommissionen. Enhver sag kan kun behandles af den ene af de to myndigheder.

(³) I EØS-aftalens artikel 6 hedder det, at med forbehold af fremtidig udvikling i retspraksis fortolkes bestemmelserne i denne aftale, i det omfang de indholdsmæssigt er identiske med tilsvarende regler i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab samt retsakter udstedt i medfør af disse to traktater, ved deres gennemførelse og anvendelse i overensstemmelse med de relevante afgørelser, der er truffet af De Europæiske Fællesskabers Domstol forud for tidspunktet for undertegnelsen af EØS-aftalen. Med hensyn til relevante afgørelser, der er truffet efter tidspunktet for undertegnelsen af EØS-aftalen, følger det af artikel 3, stk. 2, i aftalen om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol, at EFTA-Tilsynsmyndigheden og EFTA-Domstolen skal tage skyldigt hensyn til de heri fastsatte principper.

3. Disse retningslinjer følger de principper, EFTA-Domstolen og EU-domstolene har opstillet om fortolkningen af samhandelspåvirkningsbegrebet i EØS-aftalens artikel 53 og 54 og de tilsvarende bestemmelser i EF-traktaten. De opstiller desuden en rettesnor for, hvornår aftaler generelt ikke antages at kunne påvirke handelen mellem EØS-lande mærkbart (den såkaldte NAAT-regel, der står for »no appreciable affectation of trade«). Retningslinjerne tager ikke sigte på at være udtømmende. Formålet er at redegøre for, hvilke metoder der benyttes ved anvendelse af begrebet påvirkning af handelen, og forklare, hvordan det anvendes i de situationer, der hyppigst forekommer. Selv om disse retningslinjer ikke er bindende for EFTA-staternes domstole og myndigheder, tager de også sigte på at vejlede dem om anvendelsen af samhandelspåvirkningsbegrebet i EØS-aftalens artikel 53 og 54.
4. Disse retningslinjer omhandler ikke spørgsmålet om, hvad der udgør en mærkbar begrænsning af konkurrencen efter artikel 53, stk. 1. Dette spørgsmål, der adskiller sig fra spørgsmålet om, hvorvidt en aftale er egnet til mærkbart at påvirke handelen mellem EØS-lande, behandles i EFTA-Tilsynsmyndighedens meddelelse om aftaler af ringe betydning, der ikke indebærer en mærkbar begrænsning af konkurrencen i henhold til EØS-aftalens artikel 53, stk. 1 (»bagatelmeddelelsen«) ⁽⁴⁾. Formålet er heller ikke at opstille retningslinjer for handelspåvirkningsbegrebet i EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, der omhandler statsstøtte.
5. Disse retningslinjer, herunder NAAT-reglen, foregriber ikke den fortolkning af EØS-aftalens artikel 53 og 54, som EFTA-Domstolen, EF-Domstolen og Førsteinstansretten måtte anlægge.

2. HANDELSPÅVIRKNINGSKRITERIET

2.1. Generelle principper

6. Artikel 53, stk. 1, fastsætter, at »alle aftaler mellem virksomheder, alle vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder og alle former for samordnet praksis, der kan påvirke handelen mellem de kontraherende parter, og som har til formål eller følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for det af denne aftale omfattede område, er uforenelige med denne aftales funktion og er forbudt«. For nemheds skyld bruges her udtrykket »aftaler« til under ét at betegne »aftaler, vedtagelser inden for sammenslutninger og samordnet praksis«.
7. I artikel 54 fastsættes det, at »en eller flere virksomheders misbrug af en dominerende stilling på det af denne aftale omfattede område eller en væsentlig del heraf er uforenelig med denne aftales funktion og forbudt i den udstrækning, samhandelen mellem de kontraherende parter herved kan påvirkes.« I det følgende benyttes udtrykket »adfærd« om dominerende virksomheders adfærd.
8. Handelspåvirkningskriteriet er også afgørende for anvendelsesområdet for artikel 3 i Kapitel II i protokol nr. 4 til tilsyns- og domstolsaftalen (»Kapitel II«) om anvendelsen af konkurrencereglerne i EØS-aftalens artikel 53 og 54 ⁽⁵⁾.
9. I henhold til artikel 3, stk. 1, i Kapitel II skal EØS-landenes konkurrencemyndigheder og domstole anvende artikel 53 på aftaler, vedtagelser inden for virksomhedssammenslutninger og samordnet praksis, som omhandlet i EØS-aftalens artikel 53, stk. 1, der kan påvirke handelen mellem EØS-lande som omhandlet i den nævnte artikel, når de anvender national konkurrenceret på sådanne aftaler, vedtagelser og samordnet praksis. Tilsvarende gælder, at når EØS-landenes konkurrencemyndigheder og domstole anvender national lovgivning på et misbrug af dominerende stilling, der er

⁽⁴⁾ EFTA-Tilsynsmyndighedens meddelelse om aftaler af ringe betydning, der ikke indebærer en mærkbar begrænsning af konkurrencen i henhold til EØS-aftalens artikel 53, stk. 1 (»bagatelmeddelelsen«), EUT C 67 af 20.3.2003, s. 20, og EØS-tillæg til EUT nr. 15 af 20.3.2003, s. 11.

⁽⁵⁾ Når aftalen om ændring af protokol nr. 4 til aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol af 24. september 2004 er trådt i kraft, vil kapitel II i protokol nr. 4 til tilsyns- og domstolsaftalen i vid udstrækning afspejle Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 (EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1) i EFTA-søjlen.

ulovligt i henhold til EØS-aftalens artikel 54, skal de også anvende EØS-aftalens artikel 54. Artikel 3, stk. 1, forpligter således EØS-landenes konkurrencemyndigheder og domstole til også at anvende artikel 53 og 54, når de anvender national konkurrenceret på aftaler og samordnet praksis, som kan påvirke samhandelen mellem EØS-lande. På den anden side forpligter bestemmelserne i artikel 3, stk. 1, ikke de nationale konkurrencemyndigheder og domstole til at anvende national konkurrenceret, når de anvender artikel 53 og 54 på aftaler, vedtagelser og samordnet praksis samt misbrug af dominerende stillinger, som kan påvirke samhandelen mellem EØS-landene. De kan i sådanne tilfælde vælge ene og alene at anvende EØS' konkurrenceregler.

10. Af artikel 3, stk. 2, følger desuden, at anvendelsen af national konkurrenceret ikke må føre til forbud mod aftaler, vedtagelser inden for virksomhedssammenslutninger og samordnet praksis, som kan påvirke samhandelen mellem EØS-lande, men som ikke begrænser konkurrencen som omhandlet i EØS-aftalens artikel 53, stk. 1, eller som opfylder betingelserne i EØS-aftalens artikel 53, stk. 3, eller er omfattet af en retsakt svarende til en af de EU-forordninger vedtaget med henblik på anvendelse af EF-traktatens artikel 81, stk. 3, der er nævnt i Bilag XIV til EØS-aftalen. EFTA-staterne er dog ikke efter bestemmelserne i Kapitel II afskåret fra at vedtage en mere restriktiv national lovgivning, der forbyder eller sanktionerer ensidig adfærd fra virksomheders side, og at anvende den på deres område.
11. Endelig bør det nævnes, at artikel 3, stk. 3, i Kapitel II fastsætter, at med forbehold af de almindelige principper og andre bestemmelser i EØS-retten finder artikel 3, stk. 1 og 2, ikke anvendelse, når konkurrencemyndigheder og domstole i EFTA-staterne anvender national fusionskontrollovgivning, og de udelukker heller ikke anvendelse af bestemmelser i national lovgivning, der i hovedsagen forfølger et andet mål end det, der forfølges i EØS-aftalens artikel 53 og 54.
12. Handespåvirkningskriteriet er et autonomt kriterium i EØS-retten, der skal vurderes særskilt i hvert enkelt tilfælde. Det er et jurisdiktionskriterium, som definerer anvendelsesområdet for EØS' konkurrenceregler⁽⁶⁾. EØS' konkurrenceregler finder ikke anvendelse på aftaler og adfærd, der ikke er egnet til at påvirke handelen mellem EØS-lande mærkbart.
13. Det er handespåvirkningskriteriet, der afgør, om artikel 53 og 54 finder anvendelse på aftaler og adfærd, der kan have et vist mindstemål af grænseoverskridende virkninger inden for det af EØS-aftalen omfattede område »EØS«. Den pågældende aftale eller adfærd skal kunne påvirke handelen mellem EØS-lande »mærkbart«⁽⁷⁾.
14. I relation til EØS-aftalens artikel 53 er det aftalen som sådan, der skal kunne påvirke handelen mellem EØS-lande. Det kræves ikke, at hver eneste del af aftalen, herunder alle de konkurrencebegrænsninger, aftalen indebærer, skal kunne påvirke handelen.⁽⁸⁾ Kan aftalen som helhed påvirke handelen mellem EØS-lande, finder EØS' konkurrenceregler anvendelse på hele aftalen, også de dele af den, der ikke i sig selv påvirker handelen mellem EØS-lande. Såfremt de kontraktlige relationer mellem de samme virksomheder omfatter flere forskellige aktiviteter, skal disse aktiviteter for at indgå i den samme aftale være direkte knyttet til og udgøre en integrerende del af den samme overordnede aftale⁽⁹⁾. I modsat fald udgør hver aktivitet en særskilt aftale.
15. Det er også uden betydning, om en bestemt virksomheds deltagelse i aftalen mærkbart påvirker handelen mellem EØS-lande⁽¹⁰⁾. At en virksomheds eget bidrag til en aftale, som i sig selv kan påvirke handelen mellem EØS-lande, er ubetydeligt, bevirker ikke, at den ikke er omfattet af EØS' konkurrenceregler.

⁽⁶⁾ Se f.eks. forenede sager 56/64 og 58/64, Consten og Grundig, Sml. 1966, s. 429, og forenede sager 6/73 og 7/73, Commercial Solvents, Sml. 1974, s. 223.

⁽⁷⁾ Se herom sag 22/71, Béguelin, Sml. 1971, s. 949, præmis 16, og EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning i NSF, EFT L 284 af 16.10.1997, s. 68, nr. 77.

⁽⁸⁾ Se sag 193/83, Windsurfing, Sml. 1986, s. 611, præmis 96, og sag T-77/94, Vereniging van Groothandelaren in Bloemkwerkerijprodukten, Sml. 1997 II, s. 759, præmis 126.

⁽⁹⁾ Se præmis 142-144 i dommen vedrørende Vereniging van Groothandelaren in Bloemkwerkerijprodukten, jf. fodnote 8.

⁽¹⁰⁾ Se f.eks. sag T-2/89, Petrofina, Sml. 1991 II, s. 1087, præmis 226.

16. Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt EØS' konkurrenceregler finder anvendelse, er det ikke nødvendigt at påvise en forbindelse mellem den konkrete konkurrencebegrænsning og aftalens egnethed til at påvirke handelen mellem EØS-lande. Ikke-konkurrencebegrænsende aftaler kan også påvirke handelen mellem EØS-lande. F.eks. kan selektive distributionsaftaler, som er baseret på rent kvalitative udvælgelseskriterier, der er begrundet i produkternes art, og som ikke er konkurrencebegrænsende efter artikel 53, stk. 1, godt påvirke handelen mellem EØS-lande. De konkrete konkurrencebegrænsninger i en aftale kan dog være et klart tegn på, at aftalen kan påvirke handelen mellem EØS-lande. F.eks. kan en distributionsaftale, der indeholder et eksportforbud, ifølge sin natur påvirke handelen mellem EØS-lande, om end ikke nødvendigvis mærkbart ⁽¹¹⁾.
17. I relation til artikel 54 er det misbruget af en dominerende stilling, der skal kunne påvirke handelen mellem EØS-lande. Det betyder dog ikke, at alle elementer i dette misbrug skal vurderes hver for sig. En adfærd, der indgår som et led i en dominerende virksomheds overordnede strategi, skal vurderes ud fra dens samlede virkninger. Hvor en dominerende virksomhed anlægger forskellige former for adfærd til virkeliggørelse af det samme mål, f.eks. eliminering eller udtrængning af konkurrenter, finder artikel 54 anvendelse på alle disse former for adfærd, når blot mindst en af dem kan påvirke handelen mellem EØS-lande ⁽¹²⁾.
18. Af selve ordlyden i EØS-aftalens artikel 53 og 54 og EU-domstolens retspraksis følger, at der ved anvendelsen af handelspåvirkningskriteriet især skal tages stilling til følgende tre elementer:
 - (a) »Handel mellem de kontraherende stater«
 - (b) »Kan påvirke«
 - (c) Mærkbarheden

2.2. Begrebet »handel mellem de kontraherende stater«

19. Begrebet »handel« dækker ikke kun over den traditionelle samhandel med varer og tjenester på tværs af landegrænser ⁽¹³⁾. Det er et bredere begreb, der dækker enhver form for grænseoverskridende økonomisk virksomhed, herunder også etablering ⁽¹⁴⁾. Denne fortolkning stemmer overens med det i EØS-aftalen nedfældede overordnede mål om at fremme den frie bevægelighed for varer, tjenesteydelser og kapital.
20. Ifølge fast retspraksis omfatter begrebet »handel« også de tilfælde, hvor aftaler eller adfærd påvirker konkurrencestrukturerne på markedet. Aftaler og adfærd, der påvirker konkurrencestrukturerne inden for EØS ved at eliminere eller true med at eliminere en konkurrent, der er aktiv inden for EØS, kan være underlagt EØS' konkurrenceregler ⁽¹⁵⁾. Hvis en virksomhed elimineres eller risikerer at blive elimineret, er der tale om påvirkning af konkurrencestrukturerne inden for EØS og dermed også af de økonomiske aktiviteter, den pågældende virksomhed udøver.
21. Kravet om, at der skal foreligge en påvirkning af handelen »mellem de kontraherende stater«, indebærer, at der må være en påvirkning af den grænseoverskridende økonomiske aktivitet mellem mindst to EØS-lande. Det kræves ikke, at aftalen eller adfærden påvirker handelen mellem hele et EØS-land og hele et andet EØS-land. Artikel 53 og 54 vil kunne finde anvendelse også i tilfælde, hvor der kun er tale om en del af et EØS-land, forudsat at påvirkningen af handelen er mærkbar ⁽¹⁶⁾.

⁽¹¹⁾ Mærkbarhedskriteriet behandles i afsnit 2.4.

⁽¹²⁾ Se herom sag 85/76, Hoffmann-La Roche, Sml. 1979, s. 461, præmis 126.

⁽¹³⁾ I disse retningslinjer anvendes ordet »produkter« om såvel varer som tjenester.

⁽¹⁴⁾ Se sag 172/80, Züchner, Sml. 1981, s. 2021, præmis 18. Se også sag C-309/99, Wouters, Sml. 2002, s. I-1577, præmis 95, sag C-475/99, Ambulanz Glöckner, Sml. 2001, s. I-8089, præmis 49, forenede sager C-215/96 og 216/96, Bagnasco, Sml. 1999, s. I-135, præmis 51, sag C-55/96, Job Centre, Sml. 1997, s. I-7119, præmis 37, og sag C-41/90, Höfner og Elser, Sml. 1991, s. I-1979, præmis 33.

⁽¹⁵⁾ Se f.eks. forenede sager T-24/93 m.fl., Compagnie maritime belge, Sml. 1996, s. II-1201, præmis 203, og præmis 23 i Commercial Solvents-dommen, jf. fodnote 6.

⁽¹⁶⁾ Se f.eks. forenede sager T-213/95 og T-18/96, SCK og FNK, Sml. 1997 II, s. 1739, og afsnit 3.2.4 og 3.2.6 nedenfor.

22. Handlingspåvirkningskriteriets anvendelse er uafhængig af definitionen af relevante geografiske markeder. Der kan være tale om påvirkning af handelen mellem EØS-lande også i tilfælde, hvor det relevante marked er et nationalt eller subnationalt marked ⁽¹⁷⁾.

2.3. »Kan påvirke«

23. Formuleringen »kan påvirke« definerer, hvilke krav der stilles til påvirkningen af handelen mellem EØS-lande. Ifølge de standardkriterier, EF-Domstolen har opstillet, betyder »kan påvirke«, at det »på grund af samtlige objektive, retlige eller faktiske forhold kan forudses med tilstrækkelig sandsynlighed, at aftalen direkte eller indirekte, aktuelt eller potentielt øver indflydelse på varehandelen mellem medlemslandene«. ⁽¹⁸⁾ ⁽¹⁹⁾ Som nævnt i punkt 20, har Domstolen desuden opstillet et sæt kriterier for, om en aftale eller adfærd påvirker konkurrencestrukturerne. I de tilfælde, hvor aftalen eller adfærd kan påvirke konkurrencestrukturerne inden for EØS, finder EØS' konkurrenceregler anvendelse.

24. De kriterier angående handelsstrømmene, som EF-Domstolen har opstillet, har følgende hovedelementer, som gennemgås i det følgende:

(a) »tilstrækkelig sandsynlighed på grund af objektive, retlige eller faktiske forhold«

(b) »indflydelse på varehandelen mellem medlemslandene«

(c) »direkte eller indirekte, aktuel eller potentiel« indflydelse på varehandelen.

2.3.1. Tilstrækkelig sandsynlighed på grund af objektive, retlige eller faktiske forhold

25. Vurderingen af handelspåvirkningen foretages ud fra objektive faktorer. Der behøver ikke at være nogen subjektiv intention fra de implicerede virksomheders side. Men hvis det kan påvises, at virksomhederne havde til hensigt at påvirke handelen mellem EØS-lande, f.eks. fordi de har søgt at forhindre eksport til eller import fra andre EØS-lande, er det en relevant faktor, som skal tages med i betragtning.
26. Ordene »kan påvirke« og EF-Domstolens henvisning til »tilstrækkelig sandsynlighed« indebærer, at anvendelsen af EØS' konkurrenceregler ikke forudsætter, at aftalen eller adfærd rent faktisk vil påvirke eller har påvirket handelen mellem EØS-lande. Det er tilstrækkeligt, at aftalen eller adfærd »kan« have en sådan virkning ⁽²⁰⁾.
27. Det er ikke nødvendigt at beregne det faktiske omfang af den handel mellem EØS-lande, der påvirkes af aftalen eller adfærd. Er der tale om aftaler indeholdende et forbud mod eksport til andre EØS-lande, er det f.eks. ikke nødvendigt at beregne, hvor stor parallelhandelen mellem de pågældende EØS-lande ville have været uden aftalen. Denne fortolkning stemmer overens med, at handelspåvirkningskriteriet er et jurisdiktionskriterium. EØS's konkurrenceregler finder anvendelse på aftaler og adfærd, der kan have grænseoverskridende virkninger, uanset om den konkrete aftale eller adfærd rent faktisk har haft sådanne virkninger eller ej.

⁽¹⁷⁾ Se afsnit 3.2 nedenfor.

⁽¹⁸⁾ Se f.eks. Züchner-dommen, jf. fodnote 14, sag 319/54, Kerpen & Kerpen, Sml. 1983, s. 4173, forenede sager 240/82 m.fl., Stichting Sigarettenindustrie, Sml. 1985, s. 3831, præmis 48, og forenede sager T-25/95 m.fl., Cimenteries CBR, Sml. 2000 II, s. 491, præmis 3930.

⁽¹⁹⁾ I nogle domme, navnlig angående vertikale aftaler, har EF-Domstolen tilføjet, at aftalerne kunne hindre virkeliggørelsen af målene om et fælles marked mellem EU's medlemsstater, se f.eks. sag T-62/98, Volkswagen, Sml. 2000 II, s. 2707, præmis 179, præmis 47 i Bagnasco-dommen, jf. fodnote 14, og sag 56/65, Société Technique Minière, Sml. 1966, s. 337. De virkninger, en aftale kan få for EØS-aftalens funktion, er således en faktor, der kan tages med i betragtning.

⁽²⁰⁾ Se f.eks. sag E-7-01, Hegelstad Eiendomsselskab Arvid B. Hegelstad m.fl. og Hydro Texaco AS, 2002 EFTA Court Report 2002, s. 310, samt sag T-228/97, Irish Sugar, Sml. 1999, s. II-2969, præmis 170, og sag 19/77, Miller, Sml. 1978, s. 131, præmis 15.

28. Denne vurdering af påvirkningen af handelen foretages ud fra flere forskellige faktorer, der ikke nødvendigvis er afgørende hver for sig ⁽²¹⁾. De relevante faktorer omfatter bl.a. arten af aftalen eller adfærden samt de implicerede virksomheders position og størrelse ⁽²²⁾.
29. Aftalens eller adfærdens art er en kvalitativ indikator, der siger noget om, hvorvidt aftalen kan påvirke handelen mellem EØS-lande. Nogle aftaler og former for adfærd kan ifølge selve deres natur påvirke handelen mellem EØS-lande, mens andre må analyseres nærmere, hvad dette punkt angår. Som eksempel på den førstnævnte type kan nævnes grænseoverskridende karteller, mens joint ventures, der udelukkende opererer på et enkelt EØS-lands område, er eksempler på den sidstnævnte. Dette aspekt behandles mere indgående i afsnit 3 nedenfor, der drejer sig om forskellige kategorier af aftaler og adfærd.
30. Arten af de produkter, aftalerne eller adfærden omfatter, siger også noget om, hvorvidt handelen mellem EØS-lande kan blive påvirket ⁽²³⁾. Hvor der er tale om produkter, der let handles over grænserne eller er vigtige for virksomheder, der ønsker at trænge ind på markedet i andre EØS-lande eller ekspandere dér, vil EØS' jurisdiktion være mere indlysende end i de tilfælde, hvor der som følge af produkternes art kun er begrænset efterspørgsel efter produkter udbudt af udbydere fra andre EØS-lande, og hvor produkterne kun har begrænset betydning i relation til etablering eller ekspansion i et andet EØS-land. Begrebet etablering omfatter også de situationer, hvor virksomheder med hjemsted i et EØS-land opretter agenturer, afdelinger eller filialer i et andet EØS-land.
31. De deltagende virksomheders position på markedet og deres salgsvolumen giver kvantitative indikationer om, hvorvidt aftalen eller adfærden kan påvirke handelen mellem EØS-lande. Dette aspekt, der indgår som en integrerende del af vurderingen af mærkbarheden, behandles i afsnit 2.4 nedenfor.
32. Ud over de allerede nævnte faktorer er det også nødvendigt at tage hensyn til den lovgivningsmæssige og faktiske kontekst, aftalen eller adfærden indgår i. Den konkrete økonomiske og lovgivningsmæssige kontekst er relevant for, hvilket potentiale aftalen eller adfærden har for at påvirke handelen mellem EØS-lande. Hvis der findes absolutte barrierer, som intet har med den pågældende aftale eller praksis at gøre, der lægger hindringer i vejen for handel mellem EØS-lande, vil handelen kun kunne påvirkes, hvis disse barrierer må antages at ville forsvinde i en overskuelig fremtid. Er der ikke tale om absolutte barrierer, men blot om barrierer, der vanskeliggør grænseoverskridende virksomhed, er det overordentligt vigtigt at sikre, at en aftale eller en adfærd ikke lægger yderligere hindringer i vejen for handel. Hvis dette er tilfældet, vil handelen mellem EØS-lande kunne blive påvirket.

2.3.2. »Indflydelse på varehandelen mellem medlemslandene«

33. For at artikel 53 og 54 finder anvendelse, skal der være en indflydelse på »varehandelen« mellem EØS-landene.
34. Udtrykket »varehandelen« mellem EØS-landene er neutralt. Det er ikke nogen betingelse, at handelen begrænses eller mindskes ⁽²⁴⁾. Varehandelen kan også blive påvirket, når en aftale eller en adfærd fører til en stigning i varehandelen. For EØS' konkurrenceregler finder anvendelse, hvis handelen mellem EØS-lande må antages at ville udvikle sig anderledes med aftalen eller adfærden, end den sandsynligvis ville have gjort uden aftalen eller adfærden ⁽²⁵⁾.

⁽²¹⁾ Se f.eks. sag C-250/92, Gøttrup-Klim, Sml. 1994 II, s. 5641, præmis 54.

⁽²²⁾ Se f.eks. sag C-306/96, Javico, Sml. 1998 I, s. 1983, præmis 17, og præmis 18 i Béguelin-dommen, jf. fodnote 7.

⁽²³⁾ Sammenhold hermed Bagnasco-dommen og Wouters-dommen, jf. fodnote 14.

⁽²⁴⁾ Se f.eks. sag T-141/89, Tréfileurope, Sml. 1995 II, s. 791, sag T-29/92, Vereniging van Samenwerkende Prijsregelende Organisaties in de Bouwnijverheid (SPO), Sml. 1995 II, s. 289, der drejede sig om eksport, og Kommissionens beslutning i Volkswagen (II), EFT L 262 af 2.10.2001, s. 14.

⁽²⁵⁾ Se herom sag 71/74, Frubo, Sml. 1975, s. 563, præmis 38, forenede sager 209/78 m.fl., Van Landewyck, Sml. 1980, s. 3125, præmis 172, sag T-61/89, Dansk Pelsdyravler Forening, Sml. 1992 II, s. 1931, præmis 143, og sag T-65/89, BPB Industries and British Gypsum, Sml. 1993 II, s. 389, præmis 135.

35. Denne fortolkning afspejler, at handelspåvirkningskriteriet er et jurisdiktionskriterium, der anvendes til at sondre mellem de aftaler og former for adfærd, der kan have grænseoverskridende virkninger, således at de skal behandles efter EØS' konkurrenceregler, og de aftaler og former for adfærd, der ikke har.

2.3.3. »Direkte eller indirekte, aktuel eller potentiel indflydelse« på varehandelen

36. Den indflydelse, aftaler og adfærd har på handelen mellem EØS-lande, kan være »direkte eller indirekte, aktuel eller potentiel«.
37. En direkte indflydelse på handelen mellem EØS-lande opstår normalt i relation til de produkter, der er genstand for en aftale eller adfærd. Hvis producenterne af et givet produkt i forskellige EØS-lande f.eks. aftaler at dele markeder, påvirker det handelen mellem EØS-lande på markedet for de pågældende produkter. Et andet eksempel på en direkte indflydelse er, når en udbyder indskrænker forhandlerrabatterne til kun at gælde produkter solgt i den medlemsstat, hvor forhandlerne er etableret. En sådan praksis forhøjer den relative pris på varer til eksport og gør eksportsalg mindre attraktivt og mindre konkurrencedygtigt.
38. En indirekte indflydelse opstår ofte i relation til produkter, der er beslægtede med dem, der er genstand for en aftale eller adfærd. Der kan f.eks. opstå en indirekte påvirkning, hvor en aftale eller adfærd har indvirkning på de grænseoverskridende aktiviteter i virksomheder, der anvender eller på anden måde har brug for de produkter, der er genstand for aftalen eller adfærd (26). En sådan påvirkning kan f.eks. opstå, hvor aftalen eller adfærd angår et mellemliggende produkt, som ikke er genstand for handel, men som anvendes til at levere et færdigprodukt, der er genstand for handel. EF-Domstolen har statueret, at handelen mellem medlemsstater kunne påvirkes af en aftale, der indebar fastsættelse af priserne på spiritus brugt til fremstilling af cognac (27). Råmaterialet blev ikke eksporteret, men det blev færdigproduktet cognac. I sådanne tilfælde finder EU's konkurrenceregler altså anvendelse, hvis aftalen eller adfærd kan påvirke handelen med færdigproduktet mærkbart.
39. En indirekte indflydelse på handelen mellem EØS-lande kan også opstå i relation til de produkter, der er genstand for aftalen eller adfærd. Aftaler, hvor en fabrikant begrænser garantien til kun at gælde produkter solgt af forhandlere inden for deres etableringsland, gør det f.eks. mindre attraktivt for forbrugere fra andre EØS-lande at købe produktet, fordi de ikke ville være i stand til at gøre garantien gældende (28). Det bliver vanskeligere for officielle forhandlere og parallelforhandlere at eksportere produktet, fordi det i forbrugernes øjne er mindre attraktivt uden fabrikantens garanti (29).
40. En aktuel indflydelse på handelsstrømmene mellem EØS-lande er en indflydelse, aftalen eller adfærd får i praksis, når den eller det føres ud i livet. En aftale mellem en leverandør og en distributør i en og samme medlemsstat, der f.eks. indeholder forbud mod eksport til andre EØS-lande, må antages at få aktuel indflydelse på handelen mellem EØS-lande. Uden aftalen ville distributøren frit have kunnet eksportere. Der erindres dog om, at en aktuel påvirkning ikke kræves bevist. Det er tilstrækkeligt, at aftalen eller adfærd kan have en sådan virkning.
41. En potentiel indflydelse er en indflydelse, der med en tilstrækkelig grad af sandsynlighed kan antages at opstå i fremtiden. Med andre ord må der tages hensyn til den forudselige udvikling på markedet (30). Selv om handelen ikke kan blive påvirket på det tidspunkt, hvor aftalen indgås eller adfærd udøves, finder artikel 53 og 54 stadigvæk anvendelse, hvis de faktorer, der førte til aftalens

(26) Se herom sag T-86/95, Compagnie Générale Maritime m.fl., Sml. 2002 II, s. 1011, præmis 148, og præmis 202 i Compagnie Maritime Belge-dommen, jf. fodnote 15.

(27) Se sag 123/83, BNIC mod Clair, Sml. 1985, s. 391, præmis 29. Se også EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning i NSF, nr. 79, jf. fodnote 7.

(28) Se Kommissionens beslutning i Zanussi, EFT L 322 af 16.11.1978, s. 36, nr. 11.

(29) Se herom sag 31/85, ETA Fabrique d'Ebauches, Sml. 1985, s. 3933, præmis 12 og 13.

(30) Se forenede sager C-241/91 P og C-242/91 P, RTE (Magill), Sml. 1995 I, s. 743, præmis 70, og sag 107/82, AEG, Sml. 1983, s. 3151, præmis 60.

indgåelse, må antages at ville ændre sig i en forudselig fremtid. I den forbindelse er det relevant at se på, hvilke virkninger liberaliseringsforanstaltninger optaget i EØS-aftalen eller vedtaget af det pågældende EØS-land og andre forudselige foranstaltninger, der tager sigte på at fjerne lovmæssige handelsbarrierer, vil få.

42. Desuden gælder, at selv om markedsforholdene på et givet tidspunkt ikke virker fremmede for handel på tværs af grænserne, f.eks. fordi priserne ligger på nogenlunde samme niveau i de pågældende EØS-lande, kan der stadigvæk være tale om en påvirkning af handelen, hvis situationen vil kunne ændre sig som følge af ændringer i markedsvilkårene⁽³¹⁾. Det afgørende er, om aftalen eller adfærd kan påvirke handelen mellem EØS-lande, og ikke, om det på et givet tidspunkt rent faktisk er tilfældet.
43. At der i analysen af påvirkningen af handelen mellem EØS-lande tages hensyn til en indirekte og en potentiel indflydelse, betyder ikke, at denne analyse kan baseres på en fjern og hypotetisk påvirkning. Sandsynligheden for, at en konkret aftale vil få indirekte og potentielle virkninger, skal forklares af den myndighed eller part, der gør en mærkbar påvirkning af handelen mellem EØS-lande gældende. Hypotetiske og teoretiske virkninger er ikke tilstrækkelige til at fastslå, at EØS' konkurrenceregler finder anvendelse. F.eks. vil en aftale, der fører til højere priser på et produkt, der ikke er genstand for handel, reducere forbrugernes disponible indkomst. Når forbrugerne har færre penge til rådighed, vil de måske købe færre produkter importeret fra andre EØS-lande. Men forbindelsen mellem sådanne indkomsteffekter og handel mellem EØS-lande er generelt for vag til i sig selv at bevirke, at EØS' konkurrenceregler finder anvendelse.

2.4. Mærkbarheden

2.4.1. Hovedprincip

44. Handlingspåvirkningskriteriet indeholder også et kvantitativt element, idet EØS' konkurrenceregler kun finder anvendelse på aftaler og adfærd med virkninger af en vis størrelsesorden⁽³²⁾. Aftaler og adfærd falder ikke ind under artikel 53 og 54, hvis de kun påvirker markedet ubetydeligt, fordi de implicerede virksomheder står svagt på markedet for de relevante produkter⁽³³⁾. Mærkbarheden kan i særdeleshed vurderes på grundlag af de relevante virksomheders position og størrelse på markedet for de berørte produkter.
45. Vurderingen af mærkbarhed afhænger af omstændighederne i hver enkelt sag, i særdeleshed aftalens eller adfærdens art, de relevante produkters art og de deltagende virksomheders position på markedet. Kan aftalen eller adfærd ifølge selve sin natur påvirke handelen mellem EØS-lande, er mærkbarhedstærsklen lavere, end hvis der ikke var tale om en aftale eller en adfærd, der ifølge sin natur kunne påvirke handelen mellem EØS-lande. Jo stærkere de deltagende virksomheder står på markedet, desto mere sandsynligt er det, at en aftale eller en adfærd, som kan påvirke handelen mellem EØS-lande, vil blive anset for at kunne gøre det mærkbart⁽³⁴⁾.
46. I flere sager angående import og eksport har EF-Domstolen statueret, at mærkbarhedskriteriet var opfyldt, når de deltagende virksomheders salg tegnede sig for ca. 5 % af markedet⁽³⁵⁾. Markedsandelen alene er dog ikke altid blevet betragtet som den afgørende faktor. Der må i særdeleshed også tages hensyn til virksomhedernes omsætning inden for de relevante produkter⁽³⁶⁾.

⁽³¹⁾ Se præmis 60 i AEG-dommen, jf. fodnote 30.

⁽³²⁾ Se sag 5/69, Völk, Sml. 1969, s. 295, præmis 7.

⁽³³⁾ Se f.eks. præmis 17 i Javico-dommen, jf. fodnote 22, og præmis 138 i BPB Industries og British Gypsum-dommen, jf. fodnote 25.

⁽³⁴⁾ Se præmis 138 i BPB Industries og British Gypsum-dommen, jf. fodnote 25.

⁽³⁵⁾ Se f.eks. præmis 9 og 10 i Miller-dommen, jf. fodnote 20, og præmis 58 i AEG-dommen, jf. fodnote 30.

⁽³⁶⁾ Se forenede sager 100/80 m.fl., Musique Diffusion Française, Sml. 1983, s. 1825, præmis 86. I denne sag tegnede de relevante produkter sig for lige godt 3 % af salget på de berørte nationale markeder. Domstolens statuerede, at aftalerne, der lagde hindringer i vejen for parallelhandel, kunne påvirke handelen mellem medlemsstater mærkbart på grund af parternes store omsætning og produkternes position på markedet sammenlignet med produkter fremstillet af konkurrerende udbydere.

47. Mærkbarheden kan altså måles både absolut (omsætning) og relativt, ved at sammenligne de deltagende virksomheders position med andre aktører på markedet (markedsandel). Denne fokusering på de deltagende virksomheders position og betydning stemmer overens med begrebet »kan påvirke«, der indebærer, at vurderingen skal baseres på, om aftalen eller adfærden kan påvirke handelen mellem EØS-lande og ikke på dens virkninger på de faktiske strømme af varer og tjenester på tværs af grænserne. De deltagende virksomheders position på markedet og deres omsætning af de relevante produkter indikerer, om en aftale eller en adfærd kan påvirke handelen mellem EØS-lande. Disse to elementer kommer til udtryk i den NAAT-regel, der er omhandlet i punkt 52 og 53.
48. Ved anvendelsen af mærkbarhedskriteriet skal der ikke nødvendigvis fastlægges en definition af de relevante markeder og foretages beregninger af markedsandele⁽³⁷⁾. En virksomheds absolutte salg kan være en tilstrækkelig begrundelse for at konkludere, at påvirkningen af handelen er mærkbar. Det gælder i særdeleshed ved aftaler og adfærd, der ifølge deres natur kan påvirke handelen mellem EØS-lande, f.eks. fordi de omhandler import eller eksport, eller fordi de omfatter flere EØS-lande. At størrelsen af omsætningen inden for de produkter, der er omfattet af aftalen, under sådanne omstændigheder kan være tilstrækkelig til, at handelen mellem EØS-lande kan anses at blive påvirket mærkbart, afspejles i den positive formodning, der beskrives i punkt 53.
49. Aftaler og adfærd skal altid ses i den økonomiske og retlige kontekst, hvori de indgår. For vertikale aftalers vedkommende kan det være nødvendigt at tage hensyn til eventuelle kumulative virkninger af parallelle net af tilsvarende aftaler⁽³⁸⁾. Selv om en enkelt aftale eller et enkelt net af aftaler ikke kan påvirke handelen mellem EØS-lande mærkbart, vil parallelle net af aftaler taget som helhed kunne have en sådan virkning. Dette kræver dog, at den enkelte aftale eller nettet af aftaler yder et betydeligt bidrag til den samlede påvirkning af handelen⁽³⁹⁾.

2.4.2. Kvantificering af mærkbarheden

50. Det er ikke muligt for alle kategorier af aftaler at opstille generelle kvantitative regler for, hvornår handelen mellem EØS-lande kan blive påvirket mærkbart. Der kan dog peges på, hvornår handelen normalt ikke vil kunne blive mærkbart påvirket. For det første har EFTA-Tilsynsmyndigheden i sin meddelelse om aftaler af ringe betydning, der ikke indebærer en mærkbar begrænsning af konkurrencen i henhold til EØS-aftalens artikel 53, stk. 1 (»bagatelmeddelelsen«)⁽⁴⁰⁾, anført, at aftaler mellem små og mellemstore virksomheder (SMV) som defineret i Tilsynsmyndighedens afgørelse nr. 112/96/COL af 11. september 1996⁽⁴¹⁾ normalt ikke vil kunne påvirke handelen mellem EØS-lande. Årsagen til denne formodning er, at små og mellemstore virksomheder normalt opererer lokalt eller højst regionalt. Små og mellemstore virksomheder kan dog blive underlagt EØS' konkurrenceregler, specielt hvis de går ind i grænseoverskridende erhvervsvirksomhed. For det andet finder Tilsynsmyndigheden det hensigtsmæssigt, at der opstilles en hovedregel for, hvornår handelen normalt ikke vil kunne blive mærkbart påvirket, altså et standardkriterium for mangel på mærkbar påvirkning af handelen mellem EØS-lande (NAAT-reglen). Ved anvendelsen af artikel 53 vil Tilsynsmyndigheden betragte dette standardkriterium som en gendrivelig negativ formodning gældende for alle aftaler i artikel 53, stk. 1's forstand, uanset hvilke former for konkurrencebegrænsninger de indeholder, herunder også konkurrencebegrænsninger, der er defineret som alvorlige begrænsninger i retsakter svarende til Kommissionens gruppefritagelsesforordninger nævnt i Bilag XIV til EØS-aftalen. I de tilfælde, hvor denne formodning gælder, vil Tilsynsmyndigheden normalt ikke indlede procedure, hverken efter anmodning eller på eget initiativ. Hvor virksomhederne i god tro antager, at deres aftale er omfattet af denne negativformodning, vil Tilsynsmyndigheden ikke pålægge bøder.

⁽³⁷⁾ Se herom præmis 179 og 231 i Volkswagen-dommen, jf. fodnote 16, og sag T-213/00, CMA CGM m.fl., præmis 219 og 220.

⁽³⁸⁾ Se f.eks. sag T-7/93, Langnese-Iglo, Sml. 1995 II, s. 1533, præmis 120.

⁽³⁹⁾ Se præmis 140 og 141 i dommen vedrørende Vereniging van Groothandelaren in Bloemkwerkerijprodukten, jf. fodnote 8. Se også dommen i Hegelstad, jf. fodnote 20.

⁽⁴⁰⁾ Se EFTA-Tilsynsmyndighedens meddelelse om aftaler af ringe betydning, jf. fodnote 4, punkt 3.

⁽⁴¹⁾ I denne afgørelse henvises der til den definition af små og mellemstore virksomheder, der er fastlagt i Europa-Kommissionens henstilling 96/280/EF (EFT L 107 af 30.4.1996, s. 4). Med virkning fra 1.1.2005 blev denne henstilling erstattet af Kommissionens henstilling om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder, EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36, som blev inkorporeret i EØS-aftalen ved Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse af 25. september 2004 nr. 131/2004 (EUT L 64 af 10.3.2005, s. 67, og EØS-Tillæg til EUT af 10.3.2005, s. 49).

51. Medmindre andet følger af punkt 53 nedenfor, indebærer denne negative definition af mærkbarhed ikke, at aftaler og adfærd, der ikke opfylder det nedenfor opstillede kriterium, automatisk kan påvirke handelen mellem EØS-lande mærkbart. Det må vurderes fra sag til sag.
52. EFTA-Tilsynsmyndigheden finder, at en aftale i princippet ikke kan påvirke handelen mellem EØS-lande mærkbart, når følgende kumulative betingelser er opfyldt:
- (a) Parterne har ikke på nogen af de relevante markeder inden for EØS, der berøres af aftalen, en samlet markedsandel på over 5 %.
- (b) For horisontale aftalers vedkommende har de deltagende virksomheder ⁽⁴²⁾ ikke en samlet årlig omsætning inden for EØS inden for de produkter, der er omfattet af aftalen, på over 40 mio. EUR. For aftaler om fælles indkøb er det parternes sammenlagte indkøb af aftaleprodukterne, der lægges til grund som relevant omsætning.

For vertikale aftalers vedkommende har leverandøren af de produkter, der er omfattet af aftalen, ikke en samlet årlig omsætning inden for EØS på over 40 mio. EUR. For licensaftaler beregnes den relevante omsætning som summen af licenstagernes samlede omsætning inden for de produkter, hvortil licensteknologien anvendes, og licensgiverens egen omsætning inden for disse produkter. For aftaler indgået mellem en køber og flere leverandører er det køberens samlede indkøb af aftaleprodukter, der lægges til grund som relevant omsætning.

Tilsynsmyndigheden vil anvende den samme formodning, når den ovennævnte omsætningstærskel ikke overskrides med mere end 10 % i to på hinanden følgende kalenderår, og den ovennævnte markedsandelstærskel ikke overskrides med mere end 2 procentpoint. I tilfælde, hvor aftalen omhandler et marked, der endnu ikke eksisterer, men er under udvikling, og hvor parterne som følge heraf hverken har en relevant omsætning eller nogen relevant markedsandel, vil Tilsynsmyndigheden ikke anvende formodningen. I sådanne tilfælde kan det være nødvendigt at vurdere mærkbarheden på grundlag af parternes position på tilknyttede produktmarkeder eller inden for teknologier af relevans for aftalen.

53. Tilsynsmyndigheden vil også anlægge den betragtning, at når en aftale ifølge selve sin natur kan påvirke handelen mellem EØS-lande, f.eks. fordi den vedrører import eller eksport eller omfatter flere EØS-lande, er der en gendrivelig positiv formodning for, at disse virkninger er mærkbare, når parternes omsætning inden for de af aftalen omfattede produkter beregnet som beskrevet i punkt 52 og 54 overstiger 40 mio. EUR. Når aftaler ifølge selve deres natur kan påvirke handelen mellem EØS-lande, kan det også ofte formodes, at disse virkninger er mærkbare, når parternes markedsandel overskrider den i forrige punkt nævnte tærskel på 5 %. Denne formodning kan imidlertid ikke gøres gældende, hvis aftalen kun dækker en del af et EØS-lands område, jf. punkt 90 nedenfor.
54. I relation til omsætningstærsklen på 40 mio. EUR foretages beregningen på grundlag af de deltagende virksomheders samlede salg (jf. punkt 52) inden for EØS af de af aftalen omfattede produkter (aftaleprodukterne) i det sidste regnskabsår, ekskl. skatter og afgifter. Salg mellem enheder, der indgår i samme virksomhed, fratrækkes ⁽⁴³⁾.
55. Ved anvendelsen af markedsandelstærsklen er det nødvendigt først at afgrænse det relevante marked ⁽⁴⁴⁾. Det relevante marked er det relevante produktmarked og det relevante geografiske marked. Markedsandelene beregnes på basis af data om værdien af salget eller efter omstændighederne værdien af indkøbene. Hvis sådanne data ikke er tilgængelige, kan vurderingen foretages på grundlag af anden pålidelig markedsinformation, herunder mængdebaserede data.
56. Er der tale om net af aftaler indgået mellem den samme leverandør og forskellige distributører, tages der hensyn til salget i hele nettet.

⁽⁴²⁾ Udtrykket »deltagende virksomheder« omfatter også forbundne virksomheder som defineret i punkt 12.2 i EFTA-Tilsynsmyndighedens meddelelse om aftaler af ringe betydning, se fodnote 4.

⁽⁴³⁾ Se fodnote 42.

⁽⁴⁴⁾ Ved afgrænsningen af det relevante marked bør man holde sig til meddelelsen om afgrænsning af det relevante marked i forbindelse med EØS' konkurrenceret (EFT L 200 af 16.7.1998, s. 48, og EØS-Tillæg til EFT nr. 28 af 16.7.1998, s. 3).

57. Kontrakter, der indgår i en og samme forretningstransaktion, udgør én aftale med henblik på anvendelse af NAAT-reglen ⁽⁴⁵⁾. En virksomhed kan ikke komme ned under denne tærskel blot ved at opsplitte en aftale, der ud fra et økonomisk perspektiv udgør et hele.

3. OVENNÆVNTE PRINCIPPER ANVENDELSE PÅ HYPPIGT FOREKOMMENDE AFTALER OG MISBRUG

58. EFTA-Tilsynsmyndigheden vil anvende den negativformodning, der blev beskrevet i det foregående afsnit, på alle aftaler, også aftaler, der ifølge selve deres natur kan påvirke handelen mellem EØS-lande, såvel som aftaler, der omhandler handel med virksomheder i tredjelande, jf. afsnit 3.3 nedenfor.
59. Hvor denne negativformodning ikke finder anvendelse, vil EFTA-Tilsynsmyndigheden tage hensyn til kvalitative elementer i relation til aftalens eller adfærdens art og arten af de produkter, der er tale om, jf. punkt 29 og 30 ovenfor. Betydningen af aftalens art afspejles også i den positivformodning, der er omhandlet i punkt 53, hvad angår mærkbarheden af aftaler, der ifølge selve deres natur kan påvirke handelen mellem EØS-lande. For yderligere at belyse anvendelsen af handelspåvirkningsbegrebet vil det være nyttigt at se nærmere på forskellige typer hyppigt forekommende aftaler og adfærd.
60. I de følgende afsnit trækkes en hovedskillelinje mellem aftaler og adfærd, der omfatter flere EØS-lande, og aftaler og adfærd, der er begrænset til et enkelt EØS-land eller en del af et enkelt EØS-land. Disse to hovedkategorier opdeles derefter i yderligere underkategorier alt efter arten af den pågældende aftale eller adfærd. Desuden behandles også aftaler og adfærd, der involverer tredjelande.

3.1. Aftaler og misbrug, der omfatter eller fungerer i flere EØS-lande

61. Aftaler og adfærd, der omfatter eller fungerer i flere EØS-lande, kan næsten altid ifølge selve deres natur påvirke handelen mellem EØS-lande mærkbart. Når den relevante omsætning overskrider de tærskler, der er nævnt i punkt 53, vil det derfor i de fleste tilfælde ikke være nødvendigt at foretage en indgående analyse af, om handelen mellem EØS-lande vil kunne blive påvirket. Men for at give en rettesnor også i disse tilfælde og illustrere, hvordan de i afsnit 2 opstillede principper anvendes, gives i det følgende en beskrivelse af, hvilke faktorer der normalt lægges til grund ved afgørelsen af, om EØS' konkurrenceregler finder anvendelse.

3.1.1. Aftaler om import og eksport

62. Aftaler mellem virksomheder i to eller flere EØS-lande, der omhandler import og eksport, kan ifølge selve deres natur påvirke handelen mellem EØS-lande. Uanset om disse aftaler er konkurrencebegrænsende eller ej, har de direkte indflydelse på varehandelen mellem EØS-lande. I Kerpen & Kerpen-sagen, der drejede sig om en aftale mellem en fransk producent og en tysk forhandler, som omfattede over 10 % af cementeksporten fra Frankrig til Tyskland, der i alt udgjorde 350 000 t om året, statuerede EF-Domstolen, at det var umuligt at antage, at en sådan aftale ikke (mærkbart) kunne påvirke handelen mellem EU's medlemsstater ⁽⁴⁶⁾.
63. Denne kategori omfatter aftaler, der pålægger begrænsninger i import og eksport, herunder begrænsninger i købernes adgang til aktivt og passivt salg eller videresalg til kunder i andre EØS-lande ⁽⁴⁷⁾. I disse tilfælde er der en iboende sammenhæng mellem konkurrencebegrænsningen og

⁽⁴⁵⁾ Se også punkt 14 ovenfor.

⁽⁴⁶⁾ Se præmis 8 i Kerpen & Kerpen-dommen, jf. fodnote 18. Det bemærkes, at EF-Domstolen her ikke lagde markedsandelen til grund, men derimod andelen af den franske eksport og produktmængderne.

⁽⁴⁷⁾ Se f.eks. Volkswagen-dommen, jf. fodnote 16, og sag T-175/95, BASF Coatings, Sml. 1999 II, s. 1581. Med hensyn til horisontale aftaler, der hindrer parallelhandel, henvises til dom af 8.11.1983, forenede sager 96/82 m. fl., IAZ International, Sml. 1983, s. 3369, præmis 27.

handelspåvirkningen, eftersom selve formålet med konkurrencebegrænsningen er at hindre de strømme af varer og tjenester mellem EØS-lande, der ellers ville være mulige. Det er uden betydning, om aftaleparterne er lokaliseret i samme EØS-land eller i forskellige EØS-lande.

3.1.2. Karteller omfattende flere EØS-lande

64. Kartelaftaler såsom prisfastsættelses- og markedsdelingsaftaler omfattende flere EØS-lande kan ifølge selve deres natur påvirke handelen mellem EØS-lande. Grænseoverskridende karteller resulterer i ensartede konkurrenceforhold og påvirker integrationen af handelen ved at fastlåse de traditionelle handelsmønstre⁽⁴⁸⁾. Når virksomheder aftaler at fordele geografiske områder mellem sig, kan det føre til en eliminering eller en begrænsning af salget til disse områder fra andre områder. Når virksomheder aftaler priser, eliminerer de konkurrencen og enhver prisforskel, som konkurrencen ville resultere i, og som kunne få både konkurrenter og kunder til at gå ind i grænseoverskridende handel. Når virksomheder aftaler salgskvoter, fastlåses de traditionelle handelsmønstre. De pågældende virksomheder undlader at ekspandere og dermed også at sælge til potentielle kunder i andre EØS-lande.
65. De virkninger, grænseoverskridende karteller har, er generelt også ifølge selve deres natur mærkbare på grund af kartelmedlemmernes markedsposition. Karteldannelser finder normalt kun sted, når de deltagende virksomheder tilsammen sidder på en stor del af markedet, eftersom det sætter dem i stand til at hæve prisen eller indskrænke udbuddet.

3.1.3. Horisontale samarbejdsaftaler omfattende flere EØS-lande

66. Dette afsnit drejer sig om forskellige typer horisontale samarbejdsaftaler. Horisontale samarbejdsaftaler kan f.eks. være aftaler mellem to eller flere virksomheder om at samarbejde om udøvelsen af en bestemt økonomisk aktivitet, såsom produktion eller distribution⁽⁴⁹⁾. Sådanne aftaler benævnes ofte joint ventures. Joint ventures, der på et varigt grundlag udøver alle en selvstændig økonomisk enheds funktioner, falder imidlertid ind under fusionsforordningen⁽⁵⁰⁾. På EØS-plan behandles sådanne selvstændigt fungerende joint ventures ikke efter EØS-aftalens artikel 53 og 54, undtagen hvor fusionsforordningens artikel 2, stk. 4, finder anvendelse⁽⁵¹⁾. I dette afsnit beskæftiger vi os derfor ikke med selvstændigt fungerende joint ventures. I ikke-selvstændigt fungerende joint ventures optræder joint venture-virksomheden ikke som en selvstændig udbyder (eller aftager) på noget marked. Den betjener blot moderselskaberne, der selv opererer på markedet⁽⁵²⁾.
67. Joint ventures, der opererer i to eller flere medlemsstater, eller hvis produktion sælges af moderselskaberne i to eller flere medlemsstater, påvirker parternes kommercielle aktiviteter i de pågældende dele af EØS. Sådanne aftaler kan derfor normalt ifølge selve deres natur påvirke handelen mellem EØS-lande i forhold til den situation, der ville bestå uden aftalen⁽⁵³⁾. Der er tale om påvirkning af handelsmønstrene, når virksomheder overfører deres aktiviteter til et joint venture eller bruger det til at etablere en ny forsyningskilde inden for EØS.

⁽⁴⁸⁾ Se f.eks. sag T-142/89, Usines Gustave Boël, Sml. 1995 II, s. 867, præmis 102.

⁽⁴⁹⁾ Horisontale samarbejdsaftaler behandles i EFTA-Tilsynsmyndighedens meddelelse om retningslinjer for anvendelsen af EØS-aftalens artikel 53 på horisontale samarbejdsaftaler (EFT C 266 af 31.10.2002, s. 1, og EØS-tillæg til EFT nr. 55 af 31.10.2002, s. 1). Disse retningslinjer omhandler den materielle konkurrenceretlige vurdering af forskellige typer aftaler, men tager ikke stilling til spørgsmålet om påvirkning af handelen.

⁽⁵⁰⁾ Se den retsakt, der er nævnt i punkt 1 i Bilag XIV til EØS-aftalen (forordning (EØF) nr. 139/2004) om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EU-fusionsforordningen), EUT L 24 af 29.1.2004, s.1 (som inkorporeret i EØS-aftalen ved Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse nr. 78/2004 af 4. juni 2004, EUT L 219 af 19.6.2004, s. 13, og EØS-tillæg til EUT nr. 32, 19.6.2004, s. 1).

⁽⁵¹⁾ Kommissionen har udsendt en meddelelse om begrebet selvstændigt fungerende joint ventures i fusionsforordningen, EFT C 66 af 2.3.1998, s. 1, der beskriver, hvad dette begreb dækker. EFTA-Tilsynsmyndigheden har hidtil ikke udsendt nogen meddelelser på fusionsområdet, men Tilsynsmyndigheden følger de principper, der opstilles i Kommissionens fusionsmeddelelser, hvor det er relevant.

⁽⁵²⁾ Se f.eks. Kommissionens beslutning i Ford/Volkswagen, EFT L 20 af 28.1.1993, s. 14.

⁽⁵³⁾ Se herom præmis 146 i Compagnie Générale Maritime-dommen, jf. fodnote 26.

68. Handelen vil også kunne blive påvirket, hvis et joint venture producerer et input til moderselskaberne, som moderselskaberne derefter viderefører eller inkorporerer i et produkt. Det kan antages at være tilfældet, når det pågældende input tidligere blev købt hos leverandører i andre EØS-lande, når moderselskaberne tidligere producerede dette input i andre EØS-lande, eller når færdigproduktet sælges i mere end et EØS-land.
69. Ved vurdering af mærkbarheden er det vigtigt at tage hensyn til moderselskabernes salg af de produkter, der har relation til aftalen, og ikke blot til salget i det joint venture, der etableres ved aftalen, eftersom dette ikke opererer som en selvstændig enhed på noget marked.

3.1.4. Vertikale aftaler, der fungerer i flere EØS-lande

70. Vertikale aftaler og net af tilsvarende vertikale aftaler, der fungerer i flere EØS-lande, kan normalt påvirke handelen mellem EØS-lande, hvis de fører til, at handelen styres ad bestemte kanaler. Net af selektive distributionsaftaler, der fungerer i to eller flere EØS-lande, resulterer i en styring af handelen gennem bestemte kanaler, fordi de begrænser adgangen til at forhandle det pågældende produkt til nettets medlemmer og dermed påvirker handelsmønstrene i forhold til den situation, der ville bestå uden aftalen ⁽⁵⁴⁾.
71. Handelen mellem EØS-lande kan også påvirkes af vertikale aftaler, der har markedsafskærmende virkninger. Det kan f.eks. være tilfældet med aftaler, hvor forhandlere i flere EØS-lande aftaler kun at købe hos en bestemt leverandør eller kun at sælge dennes produkter. Sådanne aftaler kan begrænse handelen mellem de EØS-lande, hvor aftalerne fungerer, eller fra de EØS-lande, der ikke er omfattet af aftalerne. Markedsafskærmningen kan bero på individuelle aftaler eller net af aftaler. Hvis en aftale eller net af aftaler omfattende flere EØS-lande har markedsafskærmende virkninger, vil den normalt ifølge selve sin natur kunne påvirke handelen mellem EØS-lande mærkbart.
72. Aftaler mellem leverandører og forhandlere, der omhandler prisbinding og omfatter to eller flere EØS-lande, kan normalt også ifølge selve deres natur påvirke handelen mellem EØS-lande ⁽⁵⁵⁾. Sådanne aftaler ændrer de prisniveauer, der sandsynligvis ville have været gældende uden aftalerne, og påvirker dermed handelsmønstrene.

3.1.5. Misbrug af en dominerende stilling, der omfatter flere EØS-lande

73. Når der er tale om misbrug af en dominerende stilling, er det nyttigt at sondre mellem de former for misbrug, der skaber barrierer for adgangen til markedet eller eliminerer konkurrenter (ekskluderende misbrug), og de former for misbrug, hvor den dominerende virksomhed udnytter sin økonomiske styrke, f.eks. ved at anvende for høje priser eller diskriminerende priser (udnyttende misbrug). Begge former for misbrug kan udøves enten gennem aftaler, der ligeledes falder ind under artikel 53, stk. 1, eller gennem en ensidig adfærd, der hvad EØS' konkurrenceregler angår udelukkende er omfattet af artikel 54.
74. Hvis der ydes diskriminerende rabatter, vil det begunstige eller ramme den dominerende virksomheds kunder, og det vil ændre deres konkurrencedygtighed og påvirke handelen mellem EØS-lande.
75. Hvis en dominerende virksomhed misbruger sin stilling ved at anlægge en ekskluderende adfærd i mere end et EØS-land, kan dette misbrug normalt ifølge selve sin natur påvirke handelen mellem EØS-lande. Det har konkurrenceskadelige virkninger inden for et område, der er mere omfattende end et enkelt EØS-land, hvilket kan antages at kanalisere handelen bort fra det forløb, den ville have haft uden misbruget. Det kan f.eks. påvirke handelsmønstrene, at den dominerende virksomhed yder loyalitetsrabatter. De kunder, der falder ind under den ekskluderende rabatordning, vil sandsynligvis købe mindre hos den dominerende virksomheds konkurrenter, end de ellers ville have gjort. Et misbrug af dominerende stilling, der direkte tager sigte på at eliminere en konkurrent, f.eks. ved at

⁽⁵⁴⁾ Se herom forenede sager 43/82 og 63/82, VBVB og VBBB, Sml. 1984, s. 19, præmis 9.

⁽⁵⁵⁾ Se herom sag T-66/89, Publishers Association, Sml. 1992 II, s. 1995.

anvende underbudspriser, vil også kunne påvirke handelen mellem EØS-lande på grund af de virkninger, det har for konkurrencestrukturerne inden for EØS⁽⁵⁶⁾. Hvis en dominerende virksomhed med sin adfærd søger at eliminere en konkurrent, der opererer i mere end et EØS-land, vil det kunne påvirke samhandelen på mere end en måde. For det første er der risiko for, at den berørte konkurrent vil ophøre med at være en forsyningskilde inden for EØS. Selv om den pågældende virksomhed måske ikke trænges ud af markedet, må dens fremtidige adfærd i konkurrencen antages at blive påvirket, hvilket også kan påvirke handelen mellem EØS-lande. For det andet kan misbruget påvirke andre konkurrenter. Den dominerende virksomhed kan gennem sin adfærd signalere til sine konkurrenter, at den vil skride ind over for forsøg på at tage konkurrencen op med den. For det tredje kan selve den omstændighed, at en konkurrent elimineres, være tilstrækkeligt til, at handelen mellem EØS-lande kan blive påvirket. Det kan være tilfældet, selv hvor den virksomhed, der elimineres, primært eksporterer til tredjelande⁽⁵⁷⁾. I det øjeblik, hvor konkurrencestrukturerne inden for EØS risikerer at blive yderligere forringet, finder EØS' konkurrenceregler anvendelse.

76. Hvis en dominerende virksomhed misbruger sin dominerende stilling i form af en ekskluderende eller udnyttende adfærd i mere end et EØS-land, vil dette misbrug ifølge selve sin natur også kunne påvirke handelen mellem EØS-lande mærkbart. I betragtning af den dominerende virksomheds position på markedet og den omstændighed, at misbruget udøves i flere EØS-lande, vil dets omfang og sandsynlige virkninger for handelsmønstrene normalt være af en sådan karakter, at handelen mellem EØS-lande kan blive mærkbart påvirket. Er der tale om et udnyttende misbrug, f.eks. i form af prisdiskrimination, vil det påvirke handelspartnerens stilling i konkurrencen i flere EØS-lande. Er der tale om et ekskluderende misbrug, herunder adfærd, der tager sigte på at eliminere en konkurrent, vil det påvirke konkurrenternes aktiviteter i flere EØS-lande. Selve eksistensen af en dominerende stilling i flere EØS-lande indebærer, at konkurrencen allerede er afsvækket på en væsentlig del af EØS-området⁽⁵⁸⁾. Hvis en dominerende virksomhed gennem misbrug af sin stilling yderligere svækker konkurrencen, f.eks. ved at eliminere en konkurrent, vil det normalt kunne påvirke handelen mellem EØS-lande mærkbart.

3.2. Aftaler og misbrug, der omfatter et enkelt EØS-land eller kun en del af et EØS-land

77. Er der tale om aftaler eller misbrug omfattende et enkelt EØS-land, kan det være nødvendigt at foretage en mere indgående undersøgelse af, om de kan påvirke handelen mellem EØS-lande. Der erindres om, at for at der kan være tale om en påvirkning af handelen mellem EØS-landene, skal der ikke nødvendigvis opstå en begrænsning af handelen. Det er tilstrækkeligt, at varehandelen mellem EØS-lande kan blive påvirket mærkbart. I mange tilfælde, hvor kun et enkelt EØS-land er berørt, vil det påståede misbrugs karakter og i særdeleshed dets egnethed til at afskærme det nationale marked dog være et vigtigt tegn på, at aftalen eller adfærden kan påvirke handelen mellem EØS-lande. De eksempler, der nævnes i det følgende, er ikke udtømmende. De illustrerer blot en række tilfælde, hvor aftaler, der kun berører en enkelt medlemsstats område, kan anses at kunne påvirke handelen mellem EØS-lande.

3.2.1. Karteller, der omfatter et enkelt EØS-land

78. Horisontale karteller, der omfatter hele et EØS-lands område, kan normalt påvirke handelen mellem EØS-lande. EU-domstolene har således i flere sager statueret, at aftaler, der omfatter hele en medlemsstats område, ifølge selve deres natur forstærker markedsdelingen på et nationalt grundlag ved at hindre den økonomiske integration, EF-traktaten tager sigte på at skabe⁽⁵⁹⁾.

⁽⁵⁶⁾ Se herom Commercial Solvents-dommen, jf. fodnote 6, Hoffmann-La Roche-dommen, jf. fodnote 12, præmis 125, og RTE og ITP-dommen, jf. fodnote 30, samt sag 6/72, Continental Can, Sml. 1973, s. 215, præmis 16, og sag 27/76, United Brands, Sml. 1978, s. 207, præmis 197-203.

⁽⁵⁷⁾ Se præmis 32 og 33 i Commercial Solvents-dommen, jf. fodnote 7.

⁽⁵⁸⁾ Det er fast retspraksis, at begrebet dominerende stilling skal forstås som en virksomheds magtposition, som sætter denne i stand til at hindre, at der opretholdes en effektiv konkurrence på det relevante marked, idet den kan udvise en i betydeligt omfang uafhængig adfærd over for sine konkurrenter og kunder og i sidste instans over for forbrugere, se f.eks. præmis 38 i Hoffmann-La Roche-dommen, jf. fodnote 12.

⁽⁵⁹⁾ Se f.eks. præmis 95 i Wouters-dommen, jf. fodnote 14.

79. At sådanne aftaler kan føre til markedsopdeling på det indre marked, beror på, at virksomheder, der deltager i karteller i et enkelt EØS-land, normalt er nødt til at søge at udelukke konkurrenter fra andre EØS-lande⁽⁶⁰⁾. Gør de ikke det, og handles⁽⁶¹⁾ det produkt, aftalen omhandler, over grænserne, risikerer kartellet at blive undermineret af konkurrence fra virksomheder fra andre EØS-lande. Sådanne aftaler kan normalt også ifølge selve deres natur påvirke handelen mellem EØS-lande mærkbart i betragtning af, hvor stor en del af markedet sådanne karteller er nødt til at dække for at virke effektivt.
80. Eftersom handelspåvirkningskriteriet også omfatter potentielle virkninger, har det ingen afgørende betydning, om der rent faktisk anlægges en sådan adfærd over for konkurrenter fra andre EØS-lande på noget tidspunkt. Hvis kartelprisen svarer nogenlunde til den pris, der gælder i andre EØS-lande, har kartelmedlemmerne måske ikke noget umiddelbart behov for at skride ind over for konkurrenter fra andre EØS-lande. Det afgørende er, om de kan antages at ville gøre det, hvis markedsvilkårene ændrer sig. Sandsynligheden herfor afhænger af, om der findes naturlige handelsbarrierer på markedet, herunder især, om produktet handles på tværs af grænserne eller ej. I en sag, der drejede sig om banktjenester til privatkunder⁽⁶²⁾ har EF-Domstolen f.eks. statueret, at handelen ikke ville kunne blive mærkbart påvirket, fordi der kun var et meget begrænset potentiale for handel med de produkter, der var tale om i den pågældende sag, og fordi de ikke indgik som en vigtig faktor i de beslutninger, virksomheder fra andre EU-lande træffer om, hvorvidt de vil etablere sig i den pågældende medlemsstat⁽⁶³⁾.
81. I hvilket omfang kartelmedlemmer holder øje med priser og konkurrenter i andre EØS-lande, kan sige noget om, i hvilket omfang de produkter, karteller omfatter, handles over grænserne. En sådan overvågning er tegn på, at konkurrence og konkurrenter fra andre EØS-lande opfattes som en potentiel trussel mod kartellet. Kan det påvises, at kartelmedlemmerne bevidst har fastlagt deres prisniveau på grundlag af prisniveauerne i andre EØS-lande («limit pricing»), er det tegn på, at de pågældende produkter handles, og at handelen mellem EØS-lande kan blive påvirket.
82. Handelen vil normalt også kunne blive påvirket, når medlemmerne af et nationalt kartel søger at dæmpe konkurrencetruslen fra konkurrenter fra andre EØS-lande ved at tilskynde dem til at gå med i den konkurrencebegrænsende aftale, eller hvis deres udelukkelse fra aftalen stiller dem ringere i konkurrencen⁽⁶⁴⁾. I sådanne tilfælde forhindrer aftalen enten disse konkurrenter i at udnytte enhver konkurrencefordel, de måtte have, eller den øger deres omkostninger ved at gøre det med de deraf negative virkninger for deres konkurrencedygtighed og deres salg. I begge tilfælde lægger aftalen hindringer i vejen for konkurrenter fra andre EØS-lande på det pågældende nationale marked. Det samme gælder, når en kartelaftale, der kun omfatter et enkelt EØS-land, indgås mellem virksomheder, der sælger produkter importeret fra andre EØS-lande⁽⁶⁵⁾.

3.2.2. Horisontale samarbejdsaftaler, der omfatter et enkelt EØS-land

83. Horisontale samarbejdsaftaler og specielt ikke-selvstændigt fungerende joint ventures, jf. punkt 66 ovenfor, der kun berører et enkelt EØS-land og ikke direkte omhandler import og eksport, kan ikke ifølge selve deres natur påvirke handelen mellem EØS-lande. Det kan derfor i hvert enkelt tilfælde være nødvendigt at foretage en omhyggelig vurdering af, om den konkrete aftale kan påvirke handelen mellem EØS-lande.
84. Horisontale samarbejdsaftaler kan i særdeleshed påvirke handelen mellem EØS-lande, når de har markedsafskærmende virkninger. Det kan være tilfældet med aftaler, der fastsætter standardiserings- og certificeringssystemer for en hel branche, og som virksomheder fra andre EØS-lande enten ikke

⁽⁶⁰⁾ Se f.eks. sag 246/86, *Belasco*, Sml. 1989, s. 2117, præmis 32-38.

⁽⁶¹⁾ Se præmis 34 i den ovennævnte *Belasco*-dom og den nyere dom i forenede sager T-202/98 m.fl., *British Sugar*, Sml. 2001 II, s. 2035, præmis 79. Anderledes forholder det sig, hvis der ikke normalt importeres på markedet, se præmis 51 i *Bagnasco*-dommen, jf. fodnote 14.

⁽⁶²⁾ Kautionser for kontokurantkreditter.

⁽⁶³⁾ Præmis 51 i den dom, der er nævnt i fodnote 14.

⁽⁶⁴⁾ Se herom sag 45/85, *Verband der Sachversicherer*, Sml. 1987, s. 405, præmis 50, og sag C-7/95 P, *John Deere*, Sml. 1998 I, s. 3111. Se også præmis 172 i dommen i *Van Landewyck*, jf. fodnote 25, hvor EF-Domstolen fremhævede, at aftalen betydeligt mindskede incitamentet til at sælge importerede produkter.

⁽⁶⁵⁾ Se f.eks. *Stichting Sigarettenindustrie*-dommen, jf. fodnote 18, præmis 49 og 50.

kan deltage i, eller som lettere kan opfyldes af virksomheder fra det pågældende EØS-land, fordi de er baseret på nationale normer og traditioner. Sådanne aftaler kan gøre det vanskeligere for virksomheder fra andre EØS-lande at trænge ind på det nationale marked.

85. Handelen kan også blive påvirket, når et joint venture resulterer i, at virksomheder fra andre EØS-lande udelukkes fra en vigtig distributionskanal eller afsætningsmulighed. Hvis f.eks. to eller flere forhandlere, som er etableret i samme EØS-land og tegner sig for en betydelig andel af importen af det pågældende produkt, etablerer et indkøbs-joint venture, hvori de samler alle deres indkøb af dette produkt, vil den deraf følgende mindskelse af antallet af distributionskanaler gøre det vanskeligere for leverandører fra andre EØS-lande at få adgang til det pågældende nationale marked. Handelen kan derfor blive påvirket⁽⁶⁶⁾. Den kan også blive påvirket, hvis virksomheder, der tidligere importerede et bestemt produkt, etablerer et joint venture, som får til opgave at producere netop dette produkt. I så fald fører aftalen til en ændring af handelsmønstrene mellem EØS-landene sammenlignet med den situation, der bestod før aftalen.

3.2.3. Vertikale aftaler, der omfatter et enkelt EØS-land

86. Vertikale aftaler omfattende hele et EØS-lands område vil navnlig kunne påvirke handelen mellem EØS-lande, når de gør det vanskeligere for virksomheder fra andre EØS-lande at trænge ind på det pågældende nationale marked, enten ved at eksportere til det eller ved at etablere sig der (markedsafskærmende virkning). Når vertikale aftaler indebærer sådanne markedsafskærmende virkninger, bidrager de til en opdeling af markedet på et nationalt grundlag og lægger dermed hindringer i vejen for den økonomiske integration, EØS-aftalen sigter på at skabe⁽⁶⁷⁾.
87. En sådan markedsafskærmning kan f.eks. opstå, når leverandører påtvinger køberne eksklusive købsforpligtelser⁽⁶⁸⁾. I Delimitis-sagen⁽⁶⁹⁾, der drejede sig om aftaler mellem et bryggeri og ejerne af udsækningssteder, hvor de sidstnævnte forpligtede sig til udelukkende at købe øl hos det pågældende bryggeri, definerede EF-Domstolen begrebet markedsafskærmning som mangelen på reelle og konkrete muligheder for at få adgang til markedet som følge af aftalerne. Aftaler skaber normalt kun væsentlige barrierer for adgangen til markedet, når de omfatter en betydelig del af markedet. I den sammenhæng kan markedsandel og markedsdækning bruges som indikatorer. Ved vurderingen må der ikke alene tages hensyn til den konkrete aftale eller det konkrete aftalenet, men også til andre parallelle net af aftaler med tilsvarende virkninger⁽⁷⁰⁾.
88. Vertikale aftaler, der dækker hele et EØS-lands område og drejer sig om produkter, der handles over grænserne, vil også kunne påvirke handelen mellem EØS-lande, selv om de ikke skaber direkte handelshindringer. Aftaler, hvor virksomheder foretager prisbinding, kan direkte påvirke handelen mellem EØS-lande ved at øge importen fra andre EØS-lande og mindske eksporten fra det pågældende EØS-land⁽⁷¹⁾. Aftaler, der indebærer prisbinding, kan også påvirke handelsmønstrene på stort set samme måde som horisontale karteller. I det omfang, hvor den pris, der fremkommer som resultat af prisbindingen, er højere end den, der gælder i andre EØS-lande, kan den kun opretholdes, hvis det er muligt at kontrollere importen fra andre EØS-lande.

3.2.4. Aftaler, der kun omfatter en del af et EØS-land

89. Rent kvalitativt anvendes samme fremgangsmåde ved vurderingen af aftaler, der kun dækker en del af et EØS-land, som ved aftaler, der dækker hele et EØS-lands område. Det betyder, at den i afsnit 2 beskrevne analyse gælder. Ved vurderingen af mærkbarheden må der imidlertid sondres mellem de to kategorier, eftersom der må tages hensyn til, at det kun er en del af et EØS-land, der berøres af aftalen. Der må også tages hensyn til, hvor stor en del af det nationale territorium, der er genstand

⁽⁶⁶⁾ Se herom sag T-22/97, Kesko, Sml. 1999 II, s. 3775, præmis 109.

⁽⁶⁷⁾ Se f.eks. sag T-65/98, Van den Bergh Foods, Sml. 2003 II, s. ..., og Langnese-Iglo-dommen, jf. fodnote 38, præmis 120.

⁽⁶⁸⁾ Se f.eks. sag C-214/99, Neste, Sml. 2000 I, s. 11121.

⁽⁶⁹⁾ Se sag C-234/89, Delimitis, Sml. 1991 I, s. 935.

⁽⁷⁰⁾ Se præmis 120 i Langnese-Iglo-dommen, jf. fodnote 38. Se også dommen i Hegelstad, jf. fodnote 20.

⁽⁷¹⁾ Se f.eks. Kommissionens beslutning i Volkswagen (II), jf. fodnote 24, nr. 81 ff.

for handel over grænserne. Hvis det f.eks. på grund af transportomkostninger eller materiellets operationsradius ikke kan betale sig for virksomheder fra andre EØS-lande at operere i hele landet i et andet EØS-land, kan det påvirke handelen, hvis aftalen hindrer adgangen til den del af EØS-landets område, hvor der foregår handel, forudsat at der er tale om en ikke ubetydelig del ⁽⁷²⁾.

90. Hvis en aftale hindrer adgangen til et regionalt marked, skal det salgsvolumen, der berøres heraf, være betydeligt i forhold til det samlede salg af de relevante produkter i det pågældende EØS-land, for at handelen kan anses for at blive mærkbart påvirket. Denne vurdering kan ikke foretages alene ud fra den geografiske dækning. Der kan også kun lægges ret begrænset vægt på aftaleparternes markedsandel. Selv om parterne har store markedsandele på et korrekt defineret regionalt marked, kan dette marked rent volumenmæssigt godt være af ubetydelig størrelse i forhold til det samlede salg af de relevante produkter i det pågældende EØS-land. Generelt anses den andel af det nationale markedsvolumen, hvortil adgangen hindres, derfor for at være den bedste indikator for, om aftalen kan påvirke handelen mellem EØS-lande (mærkbart). Hvis aftalen dækker områder med en stærkt koncentration af efterspørgslen, vil det således veje tungere, end hvis den dækker områder med en mindre koncentreret efterspørgsel. For at EØS' konkurrenceregler finder anvendelse, må aftalen hindre adgangen til en betydelig andel af det nationale marked.
91. Aftaler med lokal karakter kan ikke i sig selv påvirke handelen mellem EØS-lande mærkbart. Det gælder også, selv om det lokale marked ligger i et grænseområde. Men hvis det er en betydelig andel af det nationale marked, der afskærmes, vil handelen omvendt kunne blive påvirket, også selv om det pågældende marked ikke ligger i et grænseområde.
92. I sager, der falder ind under denne kategori, kan det være nyttigt at holde sig til den retspraksis, der er udviklet i relation til, hvad der skal forstås ved begrebet en væsentlig del af fællesmarkedet efter EF-traktatens artikel 82 ⁽⁷³⁾. Aftaler, der f.eks. forhindrer konkurrenter fra andre EØS-lande i at få adgang til markedet i en del af et EØS-land, der udgør en væsentlig del af EØS, må anses at påvirke handelen mellem EØS-lande mærkbart.

3.2.5. Misbrug af en dominerende stilling, der omfatter et enkelt EØS-land

93. Hvis en virksomhed har en dominerende stilling, der omfatter hele et EØS-lands område, og den misbruger denne stilling ved at holde konkurrenter ude fra markedet, vil det normalt kunne påvirke handelen mellem EØS-lande. En sådan adfærd vil generelt gøre det vanskeligere for konkurrenter fra andre EØS-lande at trænge ind på markedet, og det kan påvirke handelsmønstrene ⁽⁷⁴⁾. I *Michelin* ⁽⁷⁵⁾ statuerede EF-Domstolen f.eks., at et system med loyalitetsrabatter hindrede konkurrenter fra andre medlemsstater i at få adgang til markedet og derfor påvirkede handelen mellem medlemsstater i artikel 82's forstand. I *Rennet* ⁽⁷⁶⁾ udtalte Domstolen tilsvarende, at et misbrug af dominerende stilling i form af en eksklusiv købsforpligtelse pålagt kunderne virkede markedsafskærmende over for produkter fra andre medlemsstater.
94. Et sådant ekskluderende misbrug af en dominerende stilling, der påvirker konkurrencestrukturerne i et EØS-land, f.eks. ved at eliminere eller true med at eliminere en konkurrent, kan også påvirke handelen mellem EØS-lande. Hvis den virksomhed, der risikerer at blive trængt ud, kun opererer i et enkelt EØS-land, vil dette misbrug normalt ikke kunne påvirke handelen mellem EØS-lande. Men handelen mellem EØS-lande kan blive påvirket, når den pågældende virksomhed eksporterer til eller importerer fra andre EØS-lande ⁽⁷⁷⁾, og når den også opererer i andre EØS-lande ⁽⁷⁸⁾. Handelen kan

⁽⁷²⁾ Se herom præmis 177-181 i SCK og FNK-dommen, jf. fodnote 16.

⁽⁷³⁾ Se hvad angår dette begreb *Ambulanz Glöckner*-dommen, jf. fodnote 14, præmis 38, sag C-179/90, *Merci convenzionali porto di Genova*, Sml. 1991, I s. 5889, og sag C-242/95, *GT-Link*, Sml. 1997, I s. 4449.

⁽⁷⁴⁾ Se præmis 135 i *BPB Industries og British Gypsum*-dommen, jf. fodnote 25.

⁽⁷⁵⁾ Se sag 322/81, *Nederlandse Banden Industrie Michelin*, Sml. 1983, s. 3461.

⁽⁷⁶⁾ Se sag 61/80, *Coöperative Stremmel- en Kleurselfabriek*, Sml. 1981, s. 851, præmis 15.

⁽⁷⁷⁾ Se herom *Irish Sugar*-dommen, jf. fodnote 20, præmis 169.

⁽⁷⁸⁾ Se præmis 70 i *RTE (Magill)*-dommen, jf. fodnote 30.

også blive påvirket gennem de afskrækkende virkninger, misbruget kan have for andre virksomheder. Hvis den dominerende virksomhed gennem en gentaget ekskluderende adfærd har fået ry for at handle aggressivt over for konkurrenter, der søger at tage konkurrencen op med den, vil konkurrenter fra andre EØS-lande sandsynligvis ikke gå så stærkt ind i konkurrencen, og i så fald kan handelen blive påvirket, selv om den direkte ramte virksomhed ikke er fra et andet EØS-land.

95. Ved udnyttende former for misbrug, såsom prisdiskrimination og overpriser, kan situationen være mere kompleks. Prisdiskrimination mellem indenlandske kunder vil normalt ikke påvirke handelen mellem EØS-lande. Det kan dog være tilfældet, hvis aftagerne eksporterer og stilles ringere af prisdiskriminationen, eller hvis prisdiskriminationen udøves for at forhindre import ⁽⁷⁹⁾. Hvis der anvendes lavere priser over for de kunder, som antages at være mest tilbøjelige til at ville importere fra andre EØS-lande, kan det gøre det vanskeligere for konkurrenter fra andre EØS-lande at komme ind på markedet. I disse tilfælde vil handelen mellem EØS-lande kunne blive påvirket.
96. Så længe en virksomhed har en dominerende stilling, der omfatter hele et EØS-lands område, er det normalt ikke afgørende, om den pågældende virksomheds konkrete misbrug kun omfatter en del af dette område eller berører bestemte købere i landet. En dominerende virksomhed kan lægge betydelige hindringer i vejen for handelen ved at misbruge sin stilling på de områder eller over for de kunder, som sandsynligvis vil have størst betydning for konkurrenter fra andre EØS-lande. Eksempelvis kan nævnes den situation, hvor en bestemt distributionskanal har særlig stor betydning for adgangen til en bred kategori af kunder. Hvis der lægges hindringer i vejen for adgangen til sådanne kanaler, kan det påvirke handelen mellem EØS-lande betydeligt. Ved vurderingen af mærkbarheden må der også tages hensyn til, at selve tilstedeværelsen af en dominerende virksomhed på hele et EØS-lands område kan antages at gøre det vanskeligere at trænge ind på markedet. Ethvert misbrug, der gør det vanskeligere at trænge ind på det nationale marked, må derfor anses for at kunne påvirke handelen mærkbart. Kombinationen mellem den dominerende virksomheds markedsstyrke og den konkurrenceskadelige karakter af virksomhedens adfærd bevirker, at et sådant misbrug ifølge selve sin natur normalt påvirker handelen mærkbart. Men hvis misbruget kun har rent lokal karakter og kun omfatter en ubetydelig del af den dominerende virksomheds salg i det pågældende EØS-land, vil handelen muligvis ikke kunne blive mærkbart påvirket.

3.2.6. Misbrug af en dominerende stilling, der kun omfatter en del af et EØS-land

97. Når en dominerende stilling kun omfatter en del af et EØS-land, kan man ligesom for aftalers vedkommende holde sig til betingelsen i artikel 54 om, at den dominerende stilling skal omfatte en væsentlig del af EØS. Hvis den dominerende stilling omfatter en del af et EØS-land, der udgør en væsentlig del af EØS, og misbruget gør det vanskeligere for konkurrenter fra andre EØS-lande at få adgang til det marked, hvor virksomheden er dominerende, må handelen mellem EØS-lande normalt anses for at kunne blive påvirket mærkbart.
98. Ved anvendelsen af dette kriterium må der især tages hensyn til størrelsen af det berørte marked målt i volumen. Regioner og selv en havn eller en lufthavn i et EØS-land kan, alt efter deres betydning, udgøre en væsentlig del af EØS ⁽⁸⁰⁾. I disse tilfælde må der tages hensyn til, om den pågældende infrastruktur benyttes til grænseoverskridende tjenester, og i så fald i hvilket omfang. Når infrastrukturer som lufthavne og havne har væsentlig betydning for grænseoverskridende tjenester, kan handelen mellem EØS-lande blive påvirket.
99. Som det er tilfældet i forbindelse med dominerende stillinger, der dækker hele et EØS-lands område, jf. punkt 95 ovenfor, vil handelen muligvis ikke blive mærkbart påvirket, hvis misbruget kun har rent lokal karakter og kun omfatter en ubetydelig del af den dominerende virksomheds salg.

⁽⁷⁹⁾ Se Irish Sugar-dommen, jf. fodnote 20.

⁽⁸⁰⁾ Se f.eks. den i fodnote 73 nævnte dom.

3.3. Aftaler og misbrug, der har relation til import og eksport fra eller til virksomheder i tredjelandslande, og aftaler og adfærd, der involverer virksomheder i tredjelandslande

3.3.1. Generelle bemærkninger

100. Artikel 53 og 54 finder anvendelse på aftaler og adfærd, der kan påvirke handelen mellem EØS-lande, også selv om en eller flere af parterne er lokaliseret uden for EØS⁽⁸¹⁾. Artikel 53 og 54 finder anvendelse, uanset hvor virksomhederne er beliggende, eller hvor aftalen er indgået, forudsat at aftalen eller adfærden enten gennemføres inden for EØS⁽⁸²⁾ eller har virkninger inden for EØS⁽⁸³⁾. Artikel 53 og 54 kan også finde anvendelse på aftaler og adfærd, der omfatter tredjelandslande, når de kan påvirke handelen mellem EØS-lande. Det overordnede princip, der blev opstillet i afsnit 2 ovenfor, og som går ud på, at en aftale eller adfærd direkte eller indirekte, aktuelt eller potentielt skal kunne øve indflydelse på varehandelen mellem EØS-landene, gælder også for aftaler og misbrug, hvori virksomheder med hjemsted i tredjelandslande er impliceret, eller som omhandler import eller eksport fra eller til tredjelandslande.
101. For at EØS' konkurrenceregler finder anvendelse, er det tilstrækkeligt, at en aftale eller en adfærd, der omfatter tredjelandslande eller virksomheder i tredjelandslande, kan påvirke den grænseoverskridende økonomiske aktivitet inden for EØS. Foregår der import til et EØS-land, kan det være nok til, at der opstår en sådan virkning. Import kan påvirke konkurrencevilkårene i den importerende medlemsstat, hvilket igen kan få indflydelse på eksporten og på importen af konkurrerende produkter til og fra andre EØS-lande. Med andre ord kan import fra tredjelandslande, der beror på en aftale eller en adfærd, få handelen mellem EØS-lande til at forløbe anderledes og dermed påvirke handelsmønstrene.
102. Ved anvendelsen af handelspåvirkningskriteriet på de ovenfor omhandlede aftaler og former for adfærd er det bl.a. relevant at se på, hvad aftalens eller adfærdens formål er, således som det kommer til udtryk i dens indhold eller i de implicerede virksomheders intentioner⁽⁸⁴⁾.
103. Hvor aftalens formål er at begrænse konkurrencen inden for EØS, kan den krævede påvirkning af handelen mellem EØS-lande lettere påvises, end hvor formålet overvejende er at regulere konkurrencen uden for EØS. I det førstnævnte tilfælde påvirker aftalen eller adfærden jo direkte konkurrencen inden for EØS og handelen mellem EØS-lande. Sådanne former for aftaler og adfærd, der kan være rettet mod både eksport og import, kan normalt ifølge selve deres natur påvirke handelen mellem EØS-lande.

3.3.2. Aftaler, der tager sigte på at begrænse konkurrencen inden for Fællesskabet

104. Hvor der er tale om import, omfatter denne kategori aftaler, der fører til en afskærmning af det område, der er omfattet af EØS-aftalen⁽⁸⁵⁾. Det er f.eks. tilfældet med aftaler, hvorved konkurrenter i EØS og tredjelandslande opdeler markedet, f.eks. ved at aftale ikke at sælge på hinandens hjemmemarkeder eller ved at indgå gensidige (eksklusive) distributionsaftaler⁽⁸⁶⁾.
105. Hvor der er tale om eksport, omfatter denne kategori tilfælde, hvor virksomheder, der konkurrerer i to eller flere EØS-lande, aftaler at eksportere visse (overskydende) mængder til tredjelandslande med det formål at koordinere deres markedsadfærd inden for EØS. Sådanne eksportaftaler mindsker priskonkurrencen ved at reducere udbuddet inden for EØS og påvirker dermed handelen mellem EØS-lande. Uden eksportaftalen kunne disse mængder være solgt inden for EØS⁽⁸⁷⁾.

⁽⁸¹⁾ Se i den forbindelse sag 28/77, Tepea, Sml. 1978, s. 1391, præmis 48, og præmis 16 i Continental Can-dommen, jf. fodnote 56.

⁽⁸²⁾ Se forenede sager C-89/85 m. fl., Ahlström Osakeyhtiö (cellulose), Sml. 1988, s. 651, præmis 16.

⁽⁸³⁾ Se herom sag T-102/96, Gencor, Sml. 1999 II, s. 753, hvor dette kriterium lægges til grund på fusionsområdet.

⁽⁸⁴⁾ Se herom præmis 19 i Javico-dommen, jf. fodnote 22.

⁽⁸⁵⁾ Se i forbindelse hermed sag 51/75, EMI mod CBS, Sml. 1976, s. 811, præmis 28 og 29.

⁽⁸⁶⁾ Se Kommissionens beslutning i Siemens/Fanuc, EFT L 376 af 31.12.1985, s. 29.

⁽⁸⁷⁾ Se herom forenede sager 29/83 og 30/83, CRAM og Rhein zinc, Sml. 1984, s. 1679, og forenede sager 40/73 m. fl., Suiker Unie, Sml. 1975, s. 1663, præmis 564 og 580.

3.3.3. *Andre aftaler*

106. Er der tale om aftaler eller adfærd, der ikke har til formål at begrænse konkurrencen inden for EØS, må der normalt foretages en mere indgående analyse af, om den grænseoverskridende økonomiske aktivitet inden for EØS og dermed handelsmønstrene mellem EØS-lande kan blive påvirket.
107. Det er i forbindelse hermed relevant at se på, hvilke virkninger aftalen eller adfærden har for kunder og andre aktører inden for EØS, der har brug for de implicerede virksomheders produkter⁽⁸⁸⁾. I sagen vedrørende Compagnie maritime belge⁽⁸⁹⁾, der drejede sig om aftaler mellem rederier, der sejlede mellem havne i Fællesskabet og vestafrikanske havne, blev det statueret, at aftalerne direkte kunne påvirke handelen mellem Fællesskabets medlemsstater, fordi de ændrede baglandet for de fællesskabshavne, der var omfattet af aftalen, og fordi de påvirkede de aktiviteter, der blev udøvet af andre virksomheder inden for disse områder. Aftalerne påvirkede nærmere betegnet de virksomheder, der var henvist til at gøre brug af parternes transporttjenester, enten til transport af varer købt eller solgt i tredjelande, eller som et vigtigt input i de tjenester, havnene selv udbød.
108. Handelen vil også kunne blive påvirket, når aftalen forhindrer reimport til EØS. Det kan f.eks. være tilfældet med vertikale aftaler mellem udbydere i EØS og distributører i tredjelande, der begrænser adgangen til videresalg uden for et bestemt område, herunder EØS. Hvis der uden aftalen ville have været mulighed og sandsynlighed for videresalg til EØS, vil sådanne aftaler kunne påvirke handelsmønstrene inden for EØS⁽⁹⁰⁾.
109. For at en sådan påvirkning kan være sandsynlig, må der være en betydelig forskel mellem priserne på produkterne i EØS og priserne uden for EØS, og denne prisforskel må ikke blive udhulet af told og transportomkostninger. Desuden må den produktmængde, der eksporteres, tegne sig for en ikke ubetydelig andel af det samlede marked for disse produkter inden for EØS⁽⁹¹⁾. Er der kun tale om ubetydelige mængder sammenlignet med de mængder, der sælges inden for EØS, må den eventuelle reimport anses ikke at kunne påvirke handelen mellem EØS-lande mærkbart. Ved vurderingen heraf må der alt efter omstændighederne ikke blot tages hensyn til den konkrete aftale, der er indgået mellem parterne men også til enhver kumulativ virkning, som tilsvarende aftaler indgået mellem de samme udbydere og konkurrerende udbydere kan have. Det kan f.eks. være, at den enkelte aftale omfatter en ganske lille mængde, men den samlede mængde, der er omfattet af flere sådanne aftaler, er betydelig. I så fald vil alle aftalerne som helhed kunne påvirke handelen mellem EØS-lande mærkbart. Der erindres dog om, at som nævnt i punkt 49 skal den enkelte aftale eller net af aftaler yde et væsentligt bidrag til den samlede påvirkning af handelen.

⁽⁸⁸⁾ Se præmis 22 i Javico-dommen, jf. fodnote 22.

⁽⁸⁹⁾ Se præmis 203 i dommen i Compagnie maritime belge, jf. fodnote 15.

⁽⁹⁰⁾ Se herom Javico-dommen, jf. fodnote 22.

⁽⁹¹⁾ Se herom præmis 24-26 i Javico-dommen, jf. fodnote 22.

DET STÅENDE UDVALG FOR EFTA-STATERNE

EMAS

Ordning for miljøledelse og miljørevision

Liste over registrerede virksomheder i Norge i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 761/2001 af 19. marts 2001

(2006/C 291/18)

Registreringsnummer	Virksomhedens navn og adresse	Tlf. Fax E-mail	Kontaktperson	Industri-sektor
NO-000005	Kraft Foods Norge AS, avd Disenå N-2114 Disenå	(47) 62 96 82 00 (47) 62 96 82 50 kmellem@krafteurope.com	Kari Benterud Mellem	15.31
NO-000015	Rescon Mapei AS Vallsetveien 6 N-2120 Sagstua	(47) 62 97 20 00 (47) 62 97 20 99 alan.ulstad@resconmapei.no	Alan K. Ulstad	24.66
NO-000016	Håg ASA Sundveien N-7460 Røros	(47) 72 40 72 00 (47) 72 40 72 72 mbf@hag.no	Maj Britt Fjerdings	36.11
NO-000017	Gyproc AS Habornv 59 N-1631 Gamle Fredrikstad	(47) 69 35 75 00 (47) 69 35 75 01 gyprocno@gyproc.com	Jon Gjerløw	26.62
NO-000034	Savo AS Fyrstikkbakken 7 N-0667 Oslo	(47) 22 91 67 00 (47) 22 63 12 09	Birgit Madsen	31.11
NO-000044	Hydro Aluminium Profiler AS, Magnor Gaustadveien N-2240 Magnor	(47) 62 83 34 15 (47) 62 83 33 00 oyvind.aasen@hydro.com	Øyvind Aasen	27.422
NO-000059	Ørsta Gruppen AS N-6151 Ørsta	(47) 70 04 70 00 (47) 70 04 70 04 firmapost@orstastaal.no	Rolf O. Hjelle	28.1
NO-000063	Pyrox AS N-5685 Uggdal	(47) 53 43 04 00 (47) 53 43 04 04	Eirik Helgesen	29.2
NO-000071	Forestia AS Avd Kvam N-2650 Kvam	(47) 62 42 82 00 (47) 61 29 25 30 kvam@forestia.com	Harvey Rønningen	20.200
NO-000083	Total E & P Norge AS Finnestadveien 44 N-4029 Stavanger	(47) 51 50 39 18 (47) 51 50 31 40 firmapost@ep.total.no	Ulf Einar Moltu	11.100
NO-000085	Kährs Brumunddal AS Nygata 4 N-2380 Brumunddal	(47) 62 36 23 00 (47) 62 36 23 01	Knut Midtbruket	20.200
NO-000086	Grøset Trykk AS N-2260 Kirkenær	(47) 62 94 65 00 (47) 62 99 65 01 firmapost@groset.no	Mari L Breen	22.22
NO-000087	Norske Skogindustrier ASA Follum N-3505 Hønefoss	(47) 32 11 21 00 (47) 32 11 22 00 astrid.broch-due@norske-skog.com	Astrid Broch-Due	21.12

Registreringsnummer	Virksomhedens navn og adresse	Tlf. Fax E-mail	Kontaktperson	Industri- sektor
NO-000090	AS Oppland Metall Mattisrudsvingen 2 N-2827 Hunndalen	(47) 61 18 76 70 (47) 61 17 04 71 firmapost@opplandmetall.no	Knut Sørlie	37.00, 60.2
NO-000092	Forestia AS Braskereidfoss N-2435 Braskereidfoss	(47) 62 42 82 00 (47) 62 42 82 78 braskeriedfoss@forestia.com	Per Olav Løken	20.200
NO-000095	Grip Senter Storgata 23 C N-0184 Oslo	(47) 22 97 98 00 (47) 22 42 75 10 eva-britt.isager@grip.no	Eva Britt Isager	74.2
NO-000096	Gjøvik Land og Toten Interkommunale Avfallselskap DA Dalborgmarka 100 N-2827 Hunndalen	(47) 61 14 55 80 (47) 61 13 22 45 post@glt-avfall.no	Bjørn E. Berg	90
NO-000097	Hydro Polymers AS Rafnes N-3966 Stathelle	(47) 35 00 60 94 (47) 35 00 52 98 nils.eirik.stamland@hydro.com	Nils Eirik Stamland	24.140

Tilpasning af aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol

(2006/C 291/19)

Aftalerne om tilpasning af protokol 4 til aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol, der blev underskrevet i Bruxelles den 11. marts 2005 og den 10. marts 2006, trådte i kraft den 27. marts 2006.

Disse aftaler og den opdaterede konsoliderede version af aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol er nu tilgængelige på EFTA-sekretariatets websted.

De kan findes ved at klikke her:

<http://secretariat.efta.int/Web/legaldocuments/ESAAndEFTACourtAgreement/Amendments>

<http://secretariat.efta.int/Web/legaldocuments/ESAAndEFTACourtAgreement/Documents/>

Liste over markedsføringstilladelser udstedt af EØS-EFTA-staterne i anden halvdel af 2005

(2006/C 291/20)

Under henvisning til afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 74/1999 af 28. maj 1999 opfordres Det Blandede EØS-udvalg til på sit møde den 2. juni 2006 at notere sig følgende lister over markedsføringstilladelser for medicinske specialiteter udstedt i perioden 1. juni-31. december 2005:

Bilag I	Liste over <i>nye</i> markedsføringstilladelser
Bilag II	Liste over <i>fornyede</i> markedsføringstilladelser
Bilag III	Liste over <i>udvidede</i> markedsføringstilladelser
Bilag IV	Liste over <i>tilbagetrukne</i> markedsføringstilladelser
Bilag V	Liste over <i>suspenderede</i> markedsføringstilladelser

BILAG I

1. Nye markedsføringstilladelser:

Følgende markedsføringstilladelser er blevet udstedt i EØS-EFTA-staterne i perioden 1. juni-31. december 2005:

EU-nummer	Produkt	Land	Udstedelsesdato
EU/1/00/129/001-003	Azopt	Liechtenstein	31.7.2005
EU/1/00/131/001-030	PegIntron	Liechtenstein	30.9.2005
EU/1/00/134/008-011	Lantus	Liechtenstein	30.9.2005
EU/1/00/135/002	DaTSCAN	Liechtenstein	30.9.2005
EU/1/00/142/009-010	NovoMix	Liechtenstein	30.9.2005
EU/1/00/142/011-016	NovoMix	Liechtenstein	30.11.2005
EU/1/00/142/017-022	NovoMix	Liechtenstein	30.11.2005
EU/1/01/198/007-010	Glivec	Liechtenstein	31.7.2005
EU/1/02/215/001/NO-010/NO	Pritor Plus	Norge	7.9.2005
EU/1/02/227/003	Neulasta	Liechtenstein	30.11.2005
EU/1/02/228/003	Neupopeg	Liechtenstein	30.11.2005
EU/1/03/255/001-003	Ventavis	Liechtenstein	30.11.2005
EU/1/03/258/013-014	Avandamet	Liechtenstein	30.9.2005
EU/1/03/263/001-003/IS	Dukoral, vaccinesuspension og brusegranulat til oral opløsning.	Island	6.10.2005
EU/1/03/265/003-004	Bonviva	Liechtenstein	30.9.2005
EU/1/03/266/003-004	Bondenza	Liechtenstein	30.9.2005
EU/1/03/269/001	Faslodex	Liechtenstein	30.11.2005
EU/1/03/270/003	Kentera	Liechtenstein	31.7.2005
EU/1/04/276/021-032	Abilify	Liechtenstein	31.7.2005
EU/1/04/276/033-035	Abilify	Liechtenstein	30.11.2005
EU/1/04/279/030-032	Lyrica	Liechtenstein	30.9.2005
EU/1/04/280/007	Yentreve	Liechtenstein	30.9.2005
EU/1/04/283/007	Ariclaim	Liechtenstein	30.9.2005
EU/1/04/289/002	Angiox	Liechtenstein	31.7.2005
EU/1/04/296/005-006	Cymbalta	Liechtenstein	31.7.2005
EU/1/04/297/005-006	Xeristar	Liechtenstein	31.7.2005
EU/1/05/310/001/NO-005/NO	Fosavance	Norge	6.9.2005
EU/1/05/310/001-005	Fosavance	Liechtenstein	30.9.2005
EU/1/05/310/001-005/IS	Fosavance tabletter	Island	20.9.2005
EU/1/05/311/001/NO-003/NO	Tarceva	Norge	26.9.2005
EU/1/05/311/001-003	Tarceva	Liechtenstein	30.9.2005

EU-nummer	Produkt	Land	Udstedelsesdato
EU/1/05/311/001-003/IS	Tarceva	Island	18.10.2005
EU/1/05/312/001/IS	Xyrem	Island	18.11.2005
EU/1/05/312/001/NO	Xyrem	Norge	18.11.2005
EU/1/05/313/001/NO-009/NO	Vasovist	Norge	14.10.2005
EU/1/05/313/001-009	Vasovist	Liechtenstein	30.11.2005
EU/1/05/313/001-009/IS	Vasovist	Island	2.11.2005
EU/1/05/314/001	Kepivance	Liechtenstein	30.11.2005
EU/1/05/314/001/IS	Kepivance	Island	24.11.2005
EU/1/05/314/001/NO	Kepivance	Norge	22.11.2005
EU/1/05/315/001	Aptivus	Liechtenstein	30.11.2005
EU/1/05/315/001/IS	Aptivus	Island	25.11.2005
EU/1/05/315/001/NO	Aptivus	Norge	2.11.2005
EU/1/05/316/001/NO-014/NO	Procoralan	Norge	10.11.2005
EU/1/05/316/001-014	Procoralan	Liechtenstein	30.11.2005
EU/1/05/316/001-014/IS	Procoralan	Island	24.11.2005
EU/1/05/317/001/NO-014/NO	Corlontor	Norge	10.11.2005
EU/1/05/317/001-014	Corlontor	Liechtenstein	30.11.2005
EU/1/05/317/001-014/IS	Corlontor	Island	24.11.2005
EU/1/05/318/001	Revatio	Liechtenstein	30.11.2005
EU/1/05/318/001/IS	Revatio	Island	28.11.2005
EU/1/05/318/001/NO	Revatio	Norge	11.11.2005
EU/1/05/319/001/NO-002/NO	Xolair	Norge	7.11.2005
EU/1/05/319/001-002	Xolair	Liechtenstein	30.11.2005
EU/1/05/319/001-002/IS	Xolair	Island	25.11.2005
EU/1/05/320/001	Noxafil	Liechtenstein	30.11.2005
EU/1/05/320/001/IS	Noxafil	Island	20.11.2005
EU/1/05/320/001/NO	Noxafil	Norge	23.11.2005
EU/1/05/321/001	Posaconazole SP	Liechtenstein	30.11.2005
EU/1/05/321/001/IS	Posaconazole SP	Island	24.11.2005
EU/1/05/321/001/NO	Posaconazole SP	Norge	23.11.2005
EU/2/01/030/003-004	Virbagen Omega	Liechtenstein	30.9.2005
EU/2/04/047/001-002/IS	Purevax RCPC Fel V, pulver og solvens til injektionsvæske.	Island	30.6.2005
EU/2/04/048/001-002/IS	Purevax RCP Fel V, pulver og solvens til injektionsvæske.	Island	30.6.2005

EU-nummer	Produkt	Land	Udstedelsesdato
EU/2/04/049/001-002/IS	Purevax RCCh, pulver og solvens til injektionsvæske.	Island	30.6.2005
EU/2/04/050/001-002/IS	Purevax RCPCh, pulver og solvens til injektionsvæske.	Island	30.6.2005
EU/2/04/051/001-002/IS	Purevax RC, pulver og solvens til injektionsvæske.	Island	30.6.2005
EU/2/04/052/001-002/IS	Purevax RCP, pulver og solvens til injektionsvæske.	Island	30.6.2005
EU/2/05/053/001	Naxcel	Liechtenstein	31.7.2005
EU/2/05/053/001/IS	Naxcel, injektionsvæske	Island	9.6.2005
EU/2/05/053/001/NO	Naxcel	Norge	17.6.2005
EU/2/05/054/001/NO-017/NO	Profender	Norge	30.8.2005
EU/2/05/054/001-017	Profender	Liechtenstein	30.9.2005
EU/2/05/054/001-017/IS	Profender spot-on opløsning	Island	26.8.2005
EU/2/05/055/001/NO-002/NO	Equilis Te	Norge	12.8.2005
EU/2/05/055/001-002	Equilis Te	Liechtenstein	30.9.2005
EU/2/05/055/001-002/IS	Equilis Te, injektionsvæske	Island	2.8.2005
EU/2/05/056/001/NO-002/NO	Equilis Prequenza	Norge	12.8.2005
EU/2/05/056/001-002	Equilis Prequenza	Liechtenstein	30.9.2005
EU/2/05/056/001-002/IS	Equilis Prequenza, injektionsvæske	Island	2.8.2005
EU/2/05/057/001/NO-002/NO	Equilis Prequenza Te	Norge	12.8.2005
EU/2/05/057/001-002	Equilis Prequenza Te	Liechtenstein	30.9.2005
EU/2/05/057/001-002/IS	Equilis Prequenza Te, injektionsvæske	Island	2.8.2005
EU/2/97/004/011	Metacam	Liechtenstein	31.7.2005
EU/2/97/004/012-013	Metacam	Liechtenstein	30.9.2005

BILAG II

2. Fornyede markedsføringstilladelser

Følgende markedsføringstilladelser er blevet fornyet i EØS-EFTA-staterne i perioden 1. juni-31. december 2005:

EU-nummer	Produkt	Land	Fornylesdato
EU/1/00/129/001/NO-003/NO	Azopt	Norge	30.6.2005
EU/1/00/129/001-003/IS	Azopt, øjendråber, suspension, 1 %	Island	30.6.2005
EU/1/05/131/001/NO-005/NO	PegIntron	Norge	24.6.2005
EU/1/00/131/001-050/IS	PegIntron	Island	28.6.2005
EU/1/00/131/031-050	PegIntron	Liechtenstein	30.9.2005
EU/1/05/132/001/NO-005/NO	ViraferonPeg	Norge	24.6.2005
EU/1/00/132/001-050	ViraferonPeg	Liechtenstein	31.7.2005
EU/1/00/132/001-050/IS	ViraferonPeg	Island	28.6.2005
EU/1/00/133/001/NO-008/NO	Optisulin	Norge	27.7.2005
EU/1/00/133/001-008	Optisulin	Liechtenstein	30.9.2005
EU/1/00/133/001-008/IS	Optisulin	Island	29.8.2005
EU/1/00/134/001/NO-029/NO	Lantus	Norge	27.7.2005
EU/1/00/134/001-007, 012-029	Lantus	Liechtenstein	30.9.2005
EU/1/00/134/001-029/IS	Lantus	Island	29.8.2005
EU/1/00/135/001	DaTSCAN	Liechtenstein	30.9.2005
EU/1/00/135/001/NO-002/NO	DaTSCAN	Norge	20.9.2005
EU/1/00/135/001-002/IS	DaTSCAN	Island	11.10.2005
EU/1/00/137/001/NO-012/NO	Avandia	Norge	27.7.2005
EU/1/00/137/001-012	Avandia	Liechtenstein	30.9.2005
EU/1/00/137/001-012/IS	Avandia	Island	16.9.2005
EU/1/00/140/001	Visudyne	Liechtenstein	31.7.2005
EU/1/00/140/001/IS	Visudyne 15 mg pulver til opløsning til injektionsvæske	Island	14.7.2005
EU/1/00/140/001/NO	Visudyne	Norge	27.7.2005
EU/1/00/141/001	Myocet	Liechtenstein	30.9.2005
EU/1/00/141/001/IS	Myocet	Island	13.10.2005
EU/1/00/141/001/NO	Myocet	Norge	28.9.2005
EU/1/00/142/004/NO-005/NO	NovoMix Penfill	Norge	13.10.2005
EU/1/00/142/004-005	NovoMix	Liechtenstein	30.9.2005
EU/1/00/142/004-005/IS	NovoMix 30 Penfill	Island	21.10.2005
EU/1/00/142/009/NO-010/NO	NovoMix Flexpen	Norge	13.10.2005
EU/1/00/142/009-010/IS	NovoMix 30 FlexPen	Island	21.10.2005

EU-nummer	Produkt	Land	Fornylsesdato
EU/1/00/143/001/NO-006/NO	Kogenate Bayer	Norge	7.9.2005
EU/1/00/143/001-006	Kogenate	Liechtenstein	30.9.2005
EU/1/00/143/001-006/IS	Kogenate Bayer	Island	7.10.2005
EU/1/00/144/001/NO-003/NO	Helixate NexGen	Norge	7.9.2005
EU/1/00/144/001-003	Helixate	Liechtenstein	30.9.2005
EU/1/00/144/001-003/IS	Helixate NexGen	Island	7.10.2005
EU/1/00/145/001	Herceptin	Liechtenstein	30.9.2005
EU/1/00/145/001/IS	Herceptin	Island	28.11.2005
EU/1/00/145/001/NO	Herceptin	Norge	23.9.2005
EU/1/00/146/001/NO-029/NO	Keppra	Norge	8.8.2005
EU/1/00/146/001-029	Keppra	Liechtenstein	30.9.2005
EU/1/00/146/001-029/IS	Keppra	Island	12.9.2005
EU/1/00/148/001/NO-004/NO	Agenerase	Norge	12.12.2005
EU/1/00/148/001-004	Agenerase	Liechtenstein	30.11.2005
EU/1/00/148/001-004/IS	Agenerase	Island	16.12.2005
EU/1/00/149/001	Panretin	Liechtenstein	30.11.2005
EU/1/00/149/001/IS	Panretin	Island	16.12.2005
EU/1/00/149/001/NO	Panretin	Norge	9.12.2005
EU/1/00/150/001/NO-015/NO	Actos	Norge	2.11.2005
EU/1/00/150/001-015	Actos	Liechtenstein	30.11.2005
EU/1/00/150/001-015/IS	Actos	Island	11.11.2005
EU/1/00/151/001/NO-013/NO	Glustin	Norge	2.11.2005
EU/1/00/151/001-013	Glustin	Liechtenstein	30.11.2005
EU/1/00/151/001-013/IS	Glustin	Island	11.11.2005
EU/1/00/152/001-018	Infanrix hexa	Liechtenstein	30.11.2005
EU/1/00/153/001-010	Infanrix penta	Liechtenstein	30.11.2005
EU/1/00/153/001-010/IS	Infanrix penta	Island	16.12.2005
EU/1/00/153/001-010/NO	Infanrix penta	Norge	7.12.2005
EU/1/00152/001-018/NO	Infanrix hexa	Norge	7.12.2005
EU/1/95/001/001, 003-005, 009, 012, 021-022, 025-028, 031-035/IS	Gonal-F	Island	15.11.2005
EU/1/95/001/001/NO	Gonal-F	Norge	11.11.2005
EU/1/95/001/003/NO-006/NO	Gonal-F	Norge	11.11.2005
EU/1/95/001/009/NO	Gonal-F	Norge	11.11.2005
EU/1/95/001/012/NO	Gonal-F	Norge	11.11.2005

EU-nummer	Produkt	Land	Fornylesdato
EU/1/95/001/021/NO-022/NO	Gonal-F	Norge	11.11.2005
EU/1/95/001/025/NO-028/NO	Gonal-F	Norge	11.11.2005
EU/1/95/001/031/NO-035/NO	Gonal-F	Norge	11.11.2005
EU/1/98/093/002	Forcaltonin	Liechtenstein	31.7.2005
EU/1/99/127/001/NO-044/NO	IntronA	Norge	20.6.2005
EU/1/99/127/001-044	IntronA	Liechtenstein	31.7.2005
EU/1/99/127/001-044/IS	IntronA	Island	27.6.2005
EU/1/99/128/001/NO-037/NO	Viraferon	Norge	20.6.2005
EU/1/99/128/001-037	Viraferon	Liechtenstein	31.7.2005
EU/1/99/128/001-037/IS	Viraferon	Island	27.6.2005
EU/2/00/018/001	Incurin	Liechtenstein	31.7.2005
EU/2/00/018/001/NO	Incurin	Norge	16.6.2005
EU/2/00/022//002b-03a	Ibafin	Liechtenstein	30.9.2005
EU/2/00/022/001/NO-017/NO	Ibafin	Norge	31.8.2005
EU/2/00/022/001-017/IS	Ibafin	Island	15.7.2005
EU/2/00/022/001a	Ibafin	Liechtenstein	30.9.2005
EU/2/00/022/001b-02a	Ibafin	Liechtenstein	30.9.2005
EU/2/00/022/003b-04a	Ibafin	Liechtenstein	30.9.2005
EU/2/00/022/004b	Ibafin	Liechtenstein	30.9.2005
EU/2/00/022/005-017	Ibafin	Liechtenstein	30.9.2005
EU/2/00/024/001/IS	Pruban	Island	16.12.2005
EU/2/99/016/001/NO-006/NO	Porcilis Pesti	Norge	18.7.2005
EU/2/99/016/001-006	Porcilis Pesti	Liechtenstein	31.7.2005
EU/2/99/016/001-006/IS	Porcilis Pesti	Island	13.7.2005
EU/2/99/017/001/NO-006/NO	Ibraxion	Norge	2.6.2005

BILAG III

3. Udvidede markedsføringstilladelser

Følgende markedsføringstilladelser er blevet udvidet i EØS-EFTA-staterne i perioden 1. juni-31. december 2005:

EU-nummer	Produkt	Land	Udvidelsesdato
EU/1/00/142/011/NO-013/NO	NovoMix Penfill 50	Norge	1.11.2005
EU/1/00/142/001-013/IS	NovoMix 50 Penfill injektionsvæske, suspension	Island	5.10.2005
EU/1/00/142/014/NO-016/NO	NovoMix Flexpen 50	Norge	1.11.2005
EU/1/00/142/014-016/IS	NovoMix 50 FlexPen injektionsvæske, suspension	Island	5.10.2005
EU/1/00/142/017/NO-019/NO	NovoMix Penfill 70	Norge	1.11.2005
EU/1/00/142/017-019/IS	NovoMix 70 Penfill injektionsvæske, suspension	Island	5.10.2005
EU/1/00/142/020/NO-022/NO	NovoMix Flexpen 70	Norge	1.11.2005
EU/1/00/142/020-022/IS	NovoMix 70 FlexPen injektionsvæske, suspension	Island	5.10.2005
EU/1/03/265/003/NO-004/NO	Bonviva, filmovertrukne tabletter	Norge	28.9.2005
EU/1/03/265/003-004/IS	Bonviva, filmovertrukne tabletter	Island	25.10.2005
EU/1/03/266/003/NO-004/NO	Bondenza, filmovertrukne tabletter	Norge	28.9.2005
EU/1/03/266/003-004/IS	Bondenza, filmovertrukne tabletter	Island	21.10.2005
EU/1/04/276/021/NO-023/NO	Abilify, smeltetabletter 5 mg	Norge	18.7.2005
EU/1/04/276/021-023/IS	Abilify, smeltetabletter 5 mg	Island	14.7.2005
EU/1/04/276/024/NO-026/NO	Abilify, smeltetabletter 10 mg	Norge	18.7.2005
EU/1/04/276/024-026/IS	Abilify, smeltetabletter 10 mg	Island	14.7.2005
EU/1/04/276/027/NO-029/NO	Abilify, smeltetabletter 15 mg	Norge	18.7.2005
EU/1/04/276/027-029/IS	Abilify, smeltetabletter 15 mg	Island	14.7.2005
EU/1/04/276/030/NO-032/NO	Abilify, smeltetabletter 30 mg	Norge	18.7.2005
EU/1/04/276/030-032/IS	Abilify, smeltetabletter 30 mg	Island	14.7.2005
EU/1/04/276/033/NO-035/NO	Abilify 1mg/ml, oral opløsning	Norge	9.11.2005
EU/1/04/276/033-035/IS	Abilify 1 mg/ml, oral opløsning	Island	1.12.2005
EU/1/96/026/002/IS	Invirase, filmovertrukne tabletter 500 mg	Island	19.7.2005
EU/1/96/026/002/NO	Invirase	Norge	9.6.2005
EU/2/97/004/012/NO-013/NO	Metacam, 0,5 mg/ml oral suspension til hunde	Norge	5.9.2005
EU/2/97/004/012-013/IS	Metacam, 0,5 mg/ml oral suspension til hunde	Island	2.9.2005

BILAG IV

4. Tilbagetrukne markedsføringstilladelser

Følgende markedsføringstilladelser er blevet trukket tilbage i EØS-EFTA-staterne i perioden 1. juni-31. december 2005:

EU-nummer	Produkt	Land	Tilbagetrækningsdato
EU/1/00/158/001-034/IS	Opulis	Island	9.9.2005
EU/1/00/168/001/NO-006/NO	Tenecteplase	Norge	9.8.2005
EU/1/00/168/001-006	Tenecteplase	Liechtenstein	30.9.2005
EU/1/02/208/001-008/IS	Xapit	Island	9.9.2005
EU/1/02/210/001/NO-008/NO	Rayzon	Norge	22.7.2005
EU/1/02/210/001-008	Rayzon	Liechtenstein	31.7.2005
EU/1/02/210/001-008/IS	Rayzon	Island	5.7.2005
EU/1/02/242/001-024	Valdyn	Liechtenstein	30.9.2005
EU/1/02/242/001-024/IS	Valdyn, filmovertrukne tabletter	Island	5.7.2005
EU/1/02/244/001/NO-024/NO	Valdyn	Norge	22.7.2005
EU/1/02/244/001-024/IS	Valdyn	Liechtenstein	31.7.2005
EU/1/96/009/010/NO-017/NO	Zerit	Norge	30.9.2005
EU/1/96/009/010-017/IS	Zerit kapsel, langsom frigivelse	Island	29.11.2005
EU/1/96/023/001	Cea-Scan	Liechtenstein	30.11.2005
EU/1/96/023/001/IS	CEA-Scan	Island	9.11.2005
EU/1/97/048/001-014/IS	Infanrix HepB, suspension til injektion	Island	15.6.2005
EU/2/00/023/001-003	Pulsaflox	Liechtenstein	30.11.2005

BILAG V

5. Suspenderede markedsføringstilladelser

Følgende markedsføringstilladelser er blevet suspenderet i EØS-EFTA-staterne i perioden 1. juni-31. december 2005:

EU-nummer	Produkt	Land	Suspensionsdato
EU/1/00/147/001/NO-012/NO	Hexavac	Norge	17.11.2005
EU/1/00/147/001-008	Hexavac	Liechtenstein	30.11.2005
EU/1/00/147/001-008/IS	Hexavac	Island	17.11.2005